

ALT PENEDÈS
BAIX LLOBREGAT
BARCELONÈS
GARRAF
MARESME
VALLÈS OCCIDENTAL
VALLÈS ORIENTAL

La realitat juvenil a l'ÀMBIT METROPOLITÀ

Observatori Català de la Joventut

La realitat juvenil a l'ÀMBIT METROPOLITÀ

Observatori del Tercer Sector

Centre d'Estudis Sociològics sobre la Vida Quotidiana
i el Treball (QUIT)

Universitat Autònoma de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

Barcelona, abril 2006

Índex

Presentació	1
Autors de l'estudi	2
1 Introducció	3
2 Plantejament de l'estudi	4
2.1 Finalitat de l'estudi	4
2.2 La problemàtica i el seu tractament metodològic	4
2.3 Les tècniques utilitzades i la seva funció en la recerca	5
2.3.1 Explotació de treballs i estudis ja realitzats	5
2.3.2 Explotació de dades estadístiques	6
2.3.3 Explotació dels grups de discussió	6
2.3.4 Explotació d'entrevistes personals	7
2.4 Estructura dels informes	8
3 Context socioeconòmic de la comarca	9
3.1 Localització de la comarca	9
3.2 Distribució de la població	9
3.3 El territori	14
3.4 Economia, activitat i treball	16
3.5 Educació	19
3.6 Habitatge	22
3.7 Salut	24
3.8 Recursos culturals	27
4 La realitat dels joves a la comarca	28
4.1 Emancipació	28
4.1.1 Educació	28
4.1.2 Treball	34
4.1.3 Habitatge	49
4.1.4 Salut	56
4.1.5 Cultura i estils de vida	58
4.2 Participació	61
4.3 Cohesió social i equilibri territorial	63
5 Síntesi i conclusions	88
5.1 Emancipació	88
5.2 Participació	93
5.3 Cohesió social i equilibri territorial	94
6 Bibliografia	99
7 Annexos	100
Annex 1 Notes metodològiques	100
Annex 2 Índex de taules estadístiques	110
Annex 3 Taules estadístiques complementàries	113

Presentació

Ens complau presentar **La realitat juvenil a l'Àmbit Metropolità**, un dels informes dels àmbits del pla territorial elaborats a partir dels resultats de l'estudi territorial sobre les persones joves catalanes.

Seguint les directrius del Pla Nacional de Joventut de Catalunya, eina de definició, impuls i coordinació de les polítiques de joventut, l'anàlisi de la realitat juvenil esdevé el pas previ a la definició d'objectius i a la concreció dels programes d'actuació. Només a partir del coneixement de la realitat dels joves és possible dissenyar unes polítiques de joventut realistes i de proximitat. És en aquest sentit que la Secretaria General de Joventut amb la finalitat de contribuir a millorar les polítiques de proximitat, encarrega una recerca sobre la realitat juvenil a nivell comarcal. L'estudi, coordinat per l'Observatori Català de la Joventut, ha estat elaborat per l'Observatori del Tercer Sector i el Centre d'Estudis Sociològics sobre la Vida Quotidiana i el Treball del Departament de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Així doncs, **la realitat juvenil a l'Àmbit Metropolità** és un dels set informes dels àmbits del pla territorial que componen el conjunt de la recerca. Alhora, l'estudi es complementa amb quaranta-un informes comarcals, i un darrer informe del conjunt de Catalunya. Tots els informes comarcals, així com els d'àmbit del pla territorial i el català, mantenen la mateixa estructura: un cop fet el plantejament metodològic de l'estudi, la primera part se centra a analitzar breument el context socioeconòmic de la comarca; la segona, la part central de l'estudi, analitza la realitat juvenil a partir dels eixos que estableix el Pla Nacional de Joventut de Catalunya revisat, l'emancipació i la participació; finalment, es presenta un darrer punt de síntesi i conclusions.

Cal també destacar que en els informes comarcals la majoria de les dades de la comarca es comparen amb les de l'àmbit del pla territorial i amb les del conjunt de Catalunya. Finalment, fer notar que s'ha dut a terme amb la metodologia de recerca que l'Observatori Català de la Joventut ha proposat en els darrers anys als ens locals per fer l'anàlisi de la realitat juvenil del seu municipi o comarca.

No podríem acabar aquesta presentació sense agrair molt sincerament la col·laboració de tots els joves i les joves que han participat en l'estudi a través dels grups de discussió. També volem agrair la de tots els professionals en matèria de joventut i de les diferents administracions públiques que han participat en les entrevistes i els grups de discussió. Finalment, agrair a l'Institut d'Estadística de Catalunya la seva col·laboració en la informació cedida per poder fer el tractament de les dades estadístiques.

Observatori Català de la Joventut

Autors de l'estudi

Observatori del Tercer Sector

Coordinadors:

- Núria Valls
- Pau Vidal

Investigadores principals:

- Clara Créixams
- Maria Sureda
- Anna Font

Equip de suport:

- Marina Albinyana
- Anna Torrent
- Anna Vilarrasa
- Bego Martínez

Centre d'Estudis Sociològics sobre la Vida Quotidiana i el Treball (QUIT) Universitat Autònoma de Barcelona

Coordinadors i investigadors:

- Joan Miquel Verd
- Pedro López

Investigadors i investigadores:

- Jonatan Castaño
- Clèlia Colombo
- Sergio Porcel
- Núria Quintana
- Gerard Quiñones
- Daniel Tarragó

1

Introducció

A finals del mes d'octubre del 2004 l'Observatori Català de la Joventut de la Secretaria General de Joventut va encarregar conjuntament a l'Observatori del Tercer Sector i al Centre d'Estudis Sociològics sobre la Vida Quotidiana i el Treball del Departament de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona un estudi que volia encarar la realitat juvenil catalana des d'una perspectiva territorial i que havia d'anar més enllà de la simple descripció estadística. L'objectiu primordial era analitzar des d'un enfocament integrat com transcorre l'existència dels i les joves catalans i catalanes i quins són els factors que hi influeixen. En definitiva, es tractava de situar els comportaments, representacions i actituds del jovent català en el marc d'unes determinades condicions de vida, en les quals, evidentment, la variable territorial hi té un paper determinant.

L'encàrrec es fa en un context social i econòmic en què la realitat juvenil es veu afectada per esdeveniments variats, que dibuixen un panorama complex i a vegades contradictori. Per una banda creix la taxa d'activitat i el percentatge d'ocupació, i es redueix la taxa d'atur. Per l'altra, aquest increment de l'ocupació es produeix en unes condicions de gran precarietat. Al mateix temps, el nivell d'estudis assolits continua pujant, fet que es pot relacionar amb la importància creixent que tenen els estudis com a condició necessària però no suficient per arribar a ocupar categories socioprofessionals elevades. No obstant això, situacions com la sobrequalificació o el fet que les dones joves, tot i tenir més nivell educatiu, pateixin més l'atur que els homes de la mateixa edat qüestionen la suposada relació entre formació i ocupació. També són prou conegudes les dificultats que té el jovent per emancipar-se de la llar d'origen: les dificultats en l'estabilització laboral, l'allargament dels estudis i el preu de l'habitatge s'apunten repetidament com a factors explicatius. Però, d'altra banda, el suposat "conflicte generacional" entre pares i fills, al qual tant s'havia al·ludit en el passat, sembla haver desaparegut, i avui en dia la convivència a la llar familiar no sembla viure's com a un problema.

Aquests esdeveniments tenen concrecions diferents en un espai geogràfic tan heterogeni com el català: el 69% de la població catalana es concentra en el 10% del territori (Àmbit metropolità), ens trobem comarques amb un gran dinamisme i competitivitat productiva i altres amb dèficits en infraestructures i economies que no creixen. Però aquesta realitat territorial és dinàmica i canviant. Al mateix temps que el jovent de les comarques més despoblades marxa a altres llocs per buscar feina, l'encariment del preu de l'habitatge a les zones més densament poblades també provoca el desplaçament de població jove (i no tan jove) entre comarques. Fins i tot algunes comarques que tradicionalment havien perdut població ara creixen en efectius.

En definitiva, una bona part dels fenòmens en què es veuen implicades les persones del territori català d'entre 15 i 29 anys tenen un recorregut que sobrepasa les simplificacions que sovint es fan. És el desig d'abordar aquesta complexitat, junt amb la voluntat d'atorgar protagonisme a les diferències territorials, el que ens ha dut a plantejar un estudi sociològic detallat, amb una visió integradora de la realitat i amb una base territorial destacada. L'aproximació metodològica que hi hem fet ha estat plural i múltiple. A l'anàlisi de la informació quantitativa territorialitzada per comarques —que encara és insuficient per abordar totes les dimensions que configuren les condicions de vida del jovent—, hi hem afegit una aproximació qualitativa fonamentada principalment en la tècnica del grup de discussió, així com també una explotació dels estudis ja existents. D'aquesta manera esperem poder apropar-nos amb el màxim de fidelitat a una realitat juvenil que és més heterogènia i múltiple del que pot semblar a primera vista.

2

Plantejament de l'estudi

2.1 Finalitat de l'estudi

Partint de les consideracions anteriors, el present estudi es planteja els objectius bàsics següents:

- Oferir, especialment als consellers, regidors i tècnics de joventut dels consells comarcals i dels ajuntaments, el coneixement necessari per poder dissenyar polítiques de joventut el més realistes i integrals possible.
- Detectar les peculiaritats existents en els comportaments, les actituds i les condicions de vida dels joves des d'una perspectiva territorial comarcal, comparant-la alhora amb la de l'àmbit del Pla territorial* i la del conjunt de Catalunya.
- Analitzar i interrelacionar les implicacions de la peculiaritat territorial en els diferents àmbits de vida dels joves: emancipació (educació, treball, habitatge, salut i cultura), participació i territorialitat i cohesió social.

2.2 El problema i el seu tractament metodològic

El disseny general que s'ha seguit en la recerca per aconseguir els objectius plantejats ha estat de caràcter multiestratègic, amb l'ús de fonts primàries i secundàries i combinant dades de caràcter quantitatiu i qualitatiu.

Cal tenir en compte que en les dades de caràcter estadístic difícilment hi apareixen tot un seguit de factors rellevants per a l'estudi de la realitat juvenil. Un fet diferencial i definidor del que és ser jove en l'actualitat és que la condició juvenil no és defineix com allò que no és, sinó com allò que és: un procés social organitzat, institucionalitzat i estructurat socialment i històricament pel qual els adolescents esdevenen adults. Això significa que la joventut cal entendre-la com una etapa de ciutadania en la qual les persones adquireixen i posen en pràctica els drets i deures socials. No obstant això, en el context actual hi ha una diversitat més gran de trajectòries i, al mateix temps, més dificultats per posar en pràctica l'exercici de la plena ciutadania. Això implica una gran heterogeneïtat de joves, ja que les i els joves són molt diferents entre si. Aquesta heterogeneïtat i diversitat requereix precisament, en molts casos, l'ús de tècniques qualitatives.

Aquest plantejament, per tant, s'ha traduït en la utilització de dues tècniques d'anàlisi principals: l'explotació qualitativa de les informacions provinents de grups de discussió organitzats expressament per a la recerca i l'anàlisi estadística de les dades de l'Estadística de població del 1996 i el Cens del 2001. De manera complementària també s'ha recorregut a entrevistes personals a experts i agents socials i a dades estadístiques secundàries provinents de diverses fonts.

*Els àmbits territorials són agrupacions de comarques senceres establertes en el Pla territorial general de Catalunya per la Llei 1/1995, de 16 de març, i per la posterior aprovació de la Llei 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i l'Aran com a àrea funcional de planificació.

Les agrupacions són les següents: *Àmbit Metropolità* (Alt Penedès, Baix Llobregat, Barcelonès, Garraf, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental), *Comarques Centrals* (Anoia, Bages, Berguedà, Osona, Sosonès), *Alt Pirineu i Aran* (Alt Urgell, Alta Ribagorça, Pallars Jussà, Val d'Aran, Pallars Sobirà, Cerdanya), *Àmbit de Ponent* (Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià, Urgell), *Comarques Gironines* (Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, Ripollès, la Selva), *Terres de l'Ebre* (Terra Alta, Ribera d'Ebre, Montsià, Baix Ebre) i *Camp de Tarragona* (Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat, Tarragonès).

Per organitzar els grups de discussió s'han establert les set agrupacions comarcals següents, que es corresponen amb els àmbits territorials dels quals hem parlat més amunt:

- Alt Pirineu i Aran: Cerdanya, Alt Urgell, Alta Ribagorça, Pallars Jussà, Pallars Sobirà i Val d'Aran.
- Àmbit Metropolità: Alt Penedès, Baix Llobregat, Barcelonès, Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental.
- Camp de Tarragona: Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat i Tarragonès.
- Comarques Centrals: Anoia, Bages, Berguedà, Osona i Solsonès.
- Comarques Gironines: Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, Ripollès i la Selva.
- Àmbit de Ponent: Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell.
- Terres de l'Ebre: Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta.

Metodològicament, el disseny del treball ha buscat una forta articulació quantitativa-qualitativa, de manera que la primera aproximació estadística al territori ha permès identificar homogeneïtats comarcals i fer més eficient l'ús posterior dels grups de discussió —sempre respectant la base territorial, i per tant sense barrejar comarques pertanyents a àmbits territorials diferents—. Igualment, a l'hora de redactar els informes comarcals aquesta articulació ha permès una mena de *triangulació* entre els diferents tipus de dades, fet que reforça les afirmacions que s'hi fan.

Un altre gran avantatge del disseny que hem triat ha estat la seva replicació, és a dir, la capacitat de contestar i contrastar preguntes similars d'una manera repetida, variant-ne només la variable territorial. Això ha estat així en els casos en què els perfils socials dels grups de discussió han estat coincidents entre els diferents àmbits territorials. La replicació garanteix una validesa i una fiabilitat elevades, que ha permès obtenir resultats i conclusions rellevants tant per a la realitat social juvenil de cada comarca com per al conjunt de Catalunya.

2.3 Les tècniques utilitzades i la seva funció en la recerca

Per acabar aquest apartat apuntem tot seguit els detalls concrets de l'ús que s'ha fet de les diferents informacions, quines tècniques s'han utilitzat i els objectius i funcions que han complert en el marc de la recerca.

2.3.1 Explotació de treballs i estudis ja elaborats

Els tipus de treballs consultats han estat els que aborden la realitat juvenil catalana tant des d'un punt de vista global com els que tenen com a àmbit particular de l'estudi una comarca o municipi concret. De fet, aquestes dues orientacions permeten aconseguir objectius diferents. Per una banda, totes aquelles recerques i explotacions estadístiques fetes des d'una perspectiva més globalitzadora i amb un àmbit més ampli ens han servit per contextualitzar i identificar les grans línies d'estructuració i de canvi en la realitat juvenil catalana. Per l'altra, els estudis que han fet alguns consells comarcals i municipis sobre la seva pròpia realitat juvenil ens han marcat les línies per continuar aprofundint en les qüestions particulars dels diferents territoris. Uns tipus de treballs i altres han permès emprendre i complementar l'explotació de les informacions produïdes en la nostra recerca amb unes bases ja contrastades amb anterioritat.

2.3.2 Explotació de dades estadístiques

La recerca ha utilitzat dues fonts estadístiques fonamentals: el Cens de Població de l'any 2001 i l'Estadística de Població de l'any 1996. Aquestes informacions s'han tractat per comarques, per àmbits territorials i pel conjunt de tot Catalunya, dividint els joves de 15 a 29 anys en grups quinquennals. Precisament la possibilitat d'organitzar els agrupaments territorials en els diferents nivells pels quals ens interessàvem ha fet que aquestes fonts constituïssin la base de la nostra explotació estadística. S'han utilitzat algunes altres fonts estadístiques amb una referència temporal una mica més recent —l'actualització del padró de l'any 2004 i altres estadístiques dels departaments d'Educació, de Treball, de Salut—, però que no permetien un tractament tan detallat per grups d'edat i per comarques. També hem d'assenyalar que aquest estudi és el primer que elabora l'Observatori Català de la Joventut amb les dades del Cens de Població del 2001, ja que fins ara les dades utilitzades provenien de l'Estadística de Població de l'any 1996.

Els usos d'aquestes informacions han estat variats. En un primer moment se n'ha fet una explotació (anàlisi factorial) encaminada a preparar els agrupaments comarcals. Més concretament, s'han buscat homogeneïtats comarcals que permetessin assignar un determinat perfil de joves amb característiques socials semblants a més d'una comarca. S'ha organitzat d'aquesta manera per aconseguir els grups de discussió fossin més eficients: les conclusions extretes d'un determinat grup de discussió d'una comarca concreta es poden extrapolar al jovent de les comarques amb característiques semblants. Aquesta extrapolaració s'ha fet sense trencar la lògica de coherència territorial, i només s'han agrupat comarques que pertanyessin a un mateix àmbit territorial.

Un segon objectiu de l'anàlisi quantitativa ha estat caracteritzar les comarques en relació amb l'àmbit territorial al qual pertanyen i al conjunt de Catalunya. Aquesta caracterització ha tingut un caire principalment descriptiu, i es plantejava com a principal objectiu obtenir una visió general de tot un conjunt de factors que acaben configurant la realitat territorial en què es desenvolupa la vida del jovent. Així, per obtenir aquesta "fotografia" global de cada comarca s'han tractat els eixos següents: població, nivell econòmic i mercat de treball, territori, salut, ensenyament i educació, habitatge i equipaments culturals.

Finalment, s'han explotat les dades estadístiques provinents del Cens de Població del 2001 i de l'Estadística de Població de l'any 1996 en què s'ha mirat d'aconseguir una panoràmica el més detallada possible de cada una de les realitats comarcals que es volien analitzar. Aquí l'anàlisi s'ha concentrat en els segments d'edat juvenil i en la identificació de l'entorn econòmic i social comarcal en què transcorre la vida dels joves, donant un especial protagonisme a l'evolució temporal. Aquesta informació no només té interès per si mateixa, en permetre una caracterització de les particularitats comarcals en les condicions de vida del jovent, sinó que també ha fet possible una millor contextualització —i per tant interpretació— de la informació qualitativa obtinguda en els grups de discussió.

2.3.3 Explotació de grups de discussió

La tècnica dels grups de discussió s'ha utilitzat en dos moments diferents de la recerca i amb dues finalitats diferents. En un primer moment s'han organitzat grups de discussió de caràcter exploratori amb l'objectiu de detectar aquelles qüestions més rellevants per a les comarques que s'havien d'estudiar. Aquests grups de discussió els han format principalment tècnics de joventut dels consells comarcals i les coordinacions territorials, tot i que també hi han intervingut professionals provinents de diferents institucions i de diferents especialitats. D'aquest tipus de grups de discussió se n'ha fet un per cada àmbit territorial, compost per unes deu persones. La informació obtinguda no només ha permès delimitar millor els perfils dels joves i les joves que participarien posteriorment en la segona fase dels grups, sinó que també ha fet possible plantejar qüestions sobre les quals calia aprofundir en els grups de discussió amb els i les joves.

Si el primer tipus de grups de discussió es poden qualificar genèricament de “grups de professionals”, el segon tipus de grups de discussió tenien un caràcter molt més focalitzat, tant pels perfils convocats com per les qüestions tractades. Aquest segon tipus de grups han estat els que han proporcionat el gruix de la informació qualitativa que posteriorment s’ha explotat i sistematitzat en els diferents informes. S’han organitzat cinc grups de discussió per a cada àmbit territorial —excepte a l’Àmbit Metropolità, on se n’han fet sis, i a les Terres de l’Ebre, on se n’han fet quatre—. En aquest punt és important destacar que s’ha seguit el criteri d’organitzar un grup de discussió per cada perfil diferent de jove, és a dir, dins de cada àmbit territorial s’han delimitat tants perfils diferenciats de joves com grups de discussió s’organitzaven. Aquesta delimitació dels perfils dins de cada àmbit territorial ha estat el resultat de la primera fase d’explotació estadística i de les informacions proporcionades pels “grups de professionals”. Així, aquests perfils han estat els que es consideraven més característics de l’àmbit territorial, intentant sempre respectar la regla de buscar el màxim d’heterogeneïtat entre perfils per tal de recollir la variabilitat interna del territori. Per la seva banda, cada grup corresponent a un perfil concret es fonamentava en unes característiques compartides, de manera que es complís la condició d’homogeneïtat social entre els i les assistents. El nombre mitjà d’assistents a cada grup s’ha situat entre sis i deu persones.

2.3.4 Explotació d’entrevistes personals

La tècnica de l’entrevista personal s’ha utilitzat com a complement de la del grup de discussió. Per una banda s’ha fet servir per acabar de completar la informació que provenia dels grups de joves, especialment en aquelles qüestions en les quals ha estat més difícil obtenir un diàleg fluid —per exemple, en temes vinculats a comportaments de risc—. Per l’altra, ja s’ha fet servir en la fase de redacció dels informes, amb l’objectiu de contrastar les afirmacions que s’hi feien.

Les entrevistes han estat majoritàriament cara a cara, tot i que en alguns casos també se n’han fet per telèfon. El perfil de les persones entrevistades ha estat semblant al de les que es van convocar en els “grups de professionals”, és a dir, professionals i experts en qüestions vinculades a la realitat juvenil provinents de diferents especialitats i institucions. Atès el caràcter auxiliar i complementari de les entrevistes, la seva explotació no ha tingut el protagonisme dels grups de discussió en la redacció dels informes, però sí que han permès abordar matèries que d’altra manera s’haurien tractat escassament.

2.4 Estructura dels informes

A continuació es presenta la informació recollida per a l'àmbit territorial, desglossada en els grans apartats següents.

En el punt 3, **“Context socioeconòmic de l'àmbit territorial”**, es dóna una visió general de l'àmbit territorial en comparació amb el global de Catalunya. Per a oferir aquesta fotografia s'han seleccionat alguns indicadors generals sobre la situació demogràfica, territorial, econòmica, entre d'altres.

En el següent 4, **“La realitat dels joves de l'àmbit territorial”**, s'analitza la informació recollida amb relació a la situació i les percepcions de les persones joves del territori, combinant l'explicació de les dades estadístiques i les aportacions dels mateixos joves i tècnics mitjançant els grups de discussió de l'àmbit. Aquest punt constitueix el gruix de l'informe.

En el punt 5, **“Síntesi i conclusions”**, es presenten d'una manera resumida els principals elements de l'anàlisi que es fa en el punt anterior, intentant apuntar també possibles camps d'intervenció en la realitat analitzada.

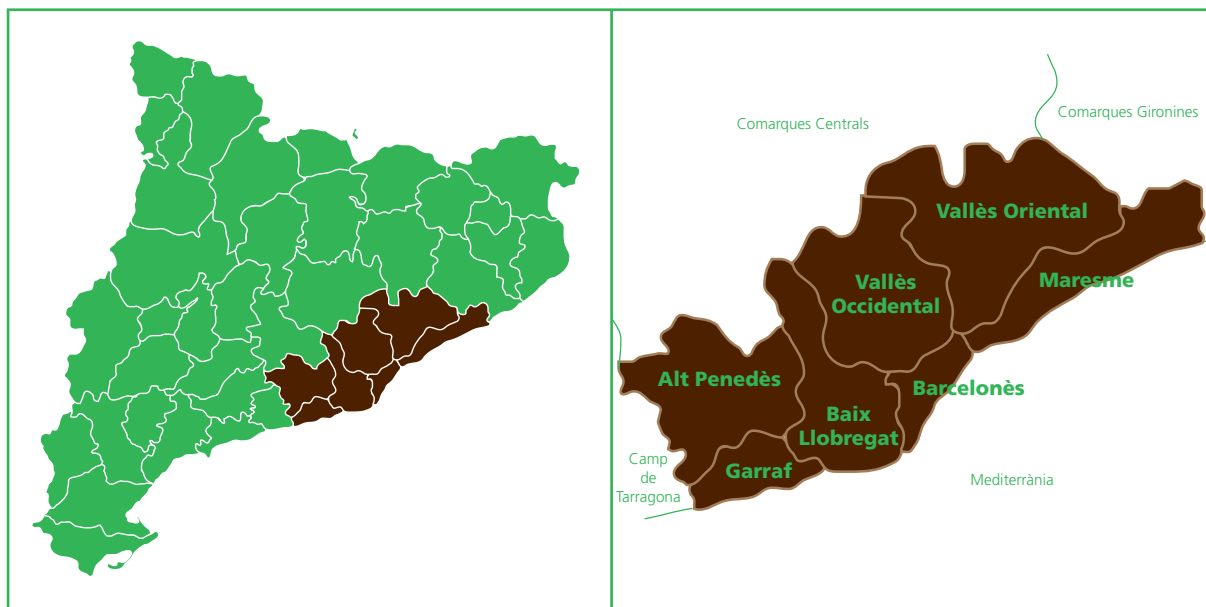
Finalment, s'adjunta la biografia general utilitzada i tres annexos diferents. El primer consisteix en un annex metodològic que ofereix, per una banda, una explicació de les recodificacions més significatives fetes amb les dades del Cens de 2001, i per l'altra una explicació detallada del treball de camp que s'ha fet. El segon annex és l'índex de totes les taules estadístiques utilitzades en l'informe. El tercer i últim annex són altres taules estadístiques que complementen l'informe. Aquestes darreres a banda de complementar la informació quantitativa presentada en els punts 3 i 4 de l'informe, és la base d'alguns dels comentaris i reflexions que apareixen al mateix punt 4. A banda de complementar la informació quantitativa presentada en els punts 3 i 4 de l'informe, és la base d'alguns dels comentaris i reflexions que apareixen en el propi punt 4.

3

Context socioeconòmic de l'àmbit territorial

3.1 Localització de l'àmbit territorial

L'Àmbit Metropolità està constituït per set comarques: Vallès Occidental, Vallès Oriental, Alt Penedès, Baix Llobregat, Garraf, Maresme i Barcelonès. L'Àmbit Metropolità està situat al litoral de Catalunya, amb comarques de costa i interior, establint-se, concretament, a l'est del territori. Així doncs, l'àmbit limita amb l'Àmbit territorial de les Comarques Gironines al nord-est, l'Àmbit de les Comarques Centrals a l'est, i el Camp de Tarragona a l'oest.

3.2 Distribució de la població

L'Àmbit Metropolità comptava amb 4.673.648 habitants l'any 2004. Gairebé la meitat de la població de l'àmbit territorial, un 46,9%, es concentra a la comarca del Barcelonès, amb més de 2 milions d'habitants. En canvi, la comarca amb menor població és l'Alt Penedès que, amb menys de 90.000 habitants representa menys d'un 2% dels habitants de l'Àmbit Metropolità.

Tot i que l'evolució demogràfica de l'àmbit territorial ha estat de creixement des de 1981, aquesta s'ha caracteritzat per presentar successius períodes de creixement i decreixement, mantenint un creixement sostingut a partir del 1996. Aquest increment recent presenta dues causes clares: per una banda l'arribada de nous habitants a l'àmbit territorial i, per l'altra, l'augment de la taxa de creixement natural des de l'any 1996, arribant a situar-se en un 2,3 l'any 2003. La taxa de creixement natural del conjunt de Catalunya segueix la mateixa evolució que la de l'Àmbit Metropolità els darrers anys, però uns punts per sota.

Cal destacar que l'única comarca de l'Àmbit Metropolità que ha vist disminuir la seva població en el mateix període ha estat el Barcelonès, tal com ens mostra el seu creixement natural negatiu dels últims deu anys, tot i que s'ha anat acostant progressivament al creixement positiu. És aquest creixement negatiu el que alenteix el creixement natural de l'àmbit territorial.

Evolució de la població. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 1981-2004.

3.2.1	Habitants 1981	1986	1991	1996	2001	2004
Territori						
Alt Penedès	64.894	67.005	69.863	73.196	80.976	89.444
Baix Llobregat	573.461	583.354	610.192	643.419	692.892	741.024
Barcelonès	2.454.491	2.376.600	2.302.137	2.131.378	2.093.670	2.193.380
Garraf	69.084	71.816	76.915	90.435	108.194	122.229
Maresme	253.527	269.502	293.103	318.891	356.545	386.573
Vallès Occidental	598.324	620.786	649.699	685.600	736.682	790.432
Vallès Oriental	225.095	240.464	262.513	285.129	321.431	350.566
Àmbit Metropolità	4.238.876	4.229.527	4.264.422	4.228.048	4.390.390	4.673.648
Catalunya	5.956.414	5.978.638	6.059.494	6.090.040	6.343.110	6.813.319

Font: Censos de 1981, 1991 i 2001. Padrons municipals d'habitants de 1986, 1996 i 2004. Institut d'Estadística de Catalunya.

Evolució de la taxa de creixement natural. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 1986-2003.

3.2.2	Taxa de creixement natural							
	1986	1991	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Territori								
Alt Penedès	1,7	-0,5	0,1	-0,8	0,8	0,9	2,9	2,9
Baix Llobregat	5,5	3,5	3,5	3,7	4,6	5,1	5,3	5,6
Barcelonès	0,9	-1,1	-1,9	-2,1	-1,2	-1,2	-0,7	-0,8
Garraf	3,1	1,4	1,6	1,7	2,8	2,5	3,6	3,8
Maresme	4,7	3,3	1,9	2,5	4,0	3,6	3,0	3,6
Vallès Occidental	5,5	3,6	3,2	3,5	4,6	5,1	5,3	5,6
Vallès Oriental	4,9	3,5	3,0	3,9	5,2	4,8	5,4	5,8
Àmbit Metropolità	2,7	0,9	0,5	0,6	1,7	1,8	2,2	2,3
Catalunya	2,3	0,7	0,2	0,3	1,3	1,4	1,7	2,0

Font: Estimacions de població i moviment natural de la població. Institut d'Estadística de Catalunya.

En veure la distribució de la població per franges d'edat s'observa que la proporció de població jove a l'àmbit territorial és semblant a la mitjana del conjunt de Catalunya. En el cas de la població més jove (0-9 anys) l'àmbit territorial presenta una taxa lleugerament superior pel que fa als homes respecte a la taxa catalana, i lleugerament inferior en el cas de les dones. La franja d'edat dels 10 als 19 anys és lleugerament inferior en el cas de la taxa de les dones i dels homes de l'àmbit territorial respecte a la taxa de dones i homes de Catalunya. La població masculina entre 20 i 29 anys de l'àmbit territorial és lleugerament superior a la taxa catalana, mentre que la taxa femenina és també superior però molt més igualada. Cal destacar que, per contra, l'Àmbit Metropolità presenta menors percentatges de població de més de 65 anys.

La distribució de la població per edats dins l'Àmbit Metropolità està fortament influenciada per la situació presentada al Barcelonès, comarca que es diferencia de la resta pel reduït pes de la població menor de 20 anys. Entre la població jove, el Garraf destaca també per tenir menors percentatges de població entre 20 i 29 anys que la resta de comarques, sobretot entre els homes. En canvi, el Baix Llobregat és la comarca amb major percentatges d'habitants de 25 a 34 anys d'ambdós sexes.

Distribució de la població per grups d'edat. Homes. Percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2004.

3.2.3	Homes								
	0-9	10-14	15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total H
Territori									
Alt Penedès	10,3	4,7	5,1	7,0	9,6	9,8	39,3	14,2	45.264
Baix Llobregat	10,7	4,9	5,3	7,2	10,2	10,3	40,3	11,1	370.866
Barcelonès	8,6	4,2	4,7	7,0	9,9	9,5	39,8	16,2	1.051.059
Garraf	10,7	4,8	5,0	6,5	9,1	9,4	42,1	12,3	60.988
Maresme	10,7	5,1	5,6	7,1	9,2	9,4	40,8	12,1	192.733
Vallès Occidental	11,1	5,2	5,6	7,3	9,9	9,7	39,5	11,6	392.555
Vallès Oriental	11,1	5,1	5,3	7,3	9,8	10,1	40,0	11,2	176.980
Àmbit Metropolità	9,9	4,7	5,1	7,1	9,9	9,7	40,0	13,7	2.290.445
Catalunya	9,8	4,7	5,2	7,1	9,6	9,4	39,9	14,3	3.366.329

Font: Padró municipal d'habitants. Institut d'Estadística de Catalunya.

Distribució de la població per grups d'edat. Dones. Percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2004.

3.2.4	Dones								
	0-9	10-14	15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total D
Territori									
Alt Penedès	10,2	4,7	4,8	6,7	8,7	8,4	37,5	18,9	44.180
Baix Llobregat	10,1	4,6	5,0	6,9	9,6	9,6	39,5	14,7	370.158
Barcelonès	7,5	3,7	4,2	6,2	8,4	8,0	39,1	22,8	1.142.321
Garraf	10,3	4,8	4,6	6,3	8,5	9,1	40,4	16,0	61.241
Maresme	9,9	4,6	5,1	6,5	8,6	8,6	40,0	16,6	193.840
Vallès Occidental	10,2	4,8	5,2	6,8	9,2	9,0	38,8	15,9	397.877
Vallès Oriental	10,7	4,9	5,2	6,9	9,2	9,4	39,0	14,9	173.586
Àmbit Metropolità	8,9	4,2	4,7	6,5	8,8	8,6	39,2	19,1	2.383.203
Catalunya	9,0	4,3	4,8	6,6	8,6	8,4	38,8	19,5	3.446.990

Font: Padró municipal d'habitants. Institut d'Estadística de Catalunya.

La població de l'Àmbit Metropolità es caracteritza per tenir un percentatge de població procedent de Catalunya (62,7%) inferior a la mitjana de tot el territori català (65,4%), segons dades de l'any 2004. Aquest menor pes de la població nascuda a Catalunya es tradueix en un major pes de persones provinents de la resta de l'Estat espanyol (26,4%), i de persones provinents de l'estranger (10,6%), tot i que les taxes són properes a les de Catalunya –24% en el cas de les persones provinents de la resta de l'Estat espanyol i 10,6% en el cas de les persones provinents de l'estranger. En l'anàlisi per comarques de l'Àmbit Metropolità, es veu que són el Garraf, el Barcelonès i el Baix Llobregat –totes tres comarques litorals– les que tenen un menor pes de població provinent de Catalunya i major pes de provinents de la resta de l'Estat espanyol i l'estranger. Destaca també l'Alt Penedès amb un comportament molt diferent pel que fa a nascuts a Catalunya, ja que pràcticament tres quartes parts de la població forma part d'aquest grup.

Distribució de la població per lloc de naixement. Valors absoluts i percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2004.

3.2.5	Població per lloc de naixement				
		Catalunya	Resta de l'Estat espanyol	Estranger	Total
Territori					
Alt Penedès	Valors %	64.958 72,6	16.444 18,4	8.042 9,0	89.444
Baix Llobregat	Valors %	452.093 61,0	225.554 30,4	63.377 8,6	741.024
Barcelonès	Valors %	1.328.448 60,6	574.127 26,2	290.805 13,3	2.193.380
Garraf	Valors %	77.269 63,2	30.066 24,6	14.894 12,2	122.229
Maresme	Valors %	260.993 67,5	88.395 22,9	37.185 9,6	386.573
Vallès Occidental	Valors %	517.365 65,5	210.209 26,6	62.858 8,0	790.432
Vallès Oriental	Valors %	231.331 66,0	89.661 25,6	29.574 8,4	350.566
Àmbit Metropolità	Valors %	2.932.457 62,7	1.234.456 26,4	506.735 10,8	4.673.648
Catalunya	Valors %	4.455.928 65,4	1.632.007 24,0	725.384 10,6	6.813.319

Font: Padró municipal d'habitants. Institut d'Estadística de Catalunya.

3.3 El territori

L'Àmbit Metropolità s'estén per una superfície de 3.242 km² i té una alta densitat de població, de 1.441,8 habitants per km², molt per sobre de la mitjana del conjunt de Catalunya (212,2 habitants per km²). Aquests valors bàsicament són perquè totes les comarques de l'Àmbit Metropolità presenten densitats de població superiors a la de Catalunya, amb l'única excepció de l'Alt Penedès, que té una densitat de població de 150,9 habitants per km².

Superfície i evolució de la densitat de població. Valors en km² i en habitants per km². Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 1986-2004.

3.3.1	Superfície km ²	Densitat (habitants/km ²)				
		1986	1991	1996	2001	2004
Territori						
Alt Penedès	593	113,1	117,9	123,6	136,7	150,9
Baix Llobregat	486	1.199,1	1.254,2	1.322,5	1.424,2	1.525,7
Barcelonès	145	16.611,4	16.087,6	14.897,4	14.633,9	15.156,0
Garraf	185	390,1	417,8	491,3	587,8	659,7
Maresme	399	679,0	738,5	803,5	898,3	969,1
Vallès Occidental	583	1.069,1	1.118,8	1.180,6	1.268,6	1.355,4
Vallès Oriental	851	282,3	308,2	334,7	377,3	412,0
Àmbit Metropolità	3.242	1.307,2	1.318,0	1.306,7	1.356,9	1.441,8
Catalunya	32.107	187,4	190,0	190,9	198,9	212,2

Font: Censos de 1991 i 2001. Padrons municipals d'habitants de 1986, 1996 i 2004. Institut d'Estadística de Catalunya.

La població de l'àmbit territorial està majoritàriament concentrada en municipis més grans de 10.000 habitants. Així, un 20,5% de la població viu en municipis de 10.001 a 50.000 habitants, i un 71,7% viu en municipis majors de 50.000 habitants. Aquesta situació no és gaire diferent a la del conjunt de Catalunya –on un 80,3% de la població viu en municipis de la mateixa grandària– però en el cas de l'àmbit territorial passa amb més intensitat. Totes les comarques de l'Àmbit Metropolità tenen un comportament semblant, amb l'excepció de l'Alt Penedès, que no té cap municipi major de 50.000 habitants i que, en canvi, presenta un 49,2% de població concentrada en municipis menors de 10.000 habitants al conjunt de l'àmbit territorial aquest percentatge és de 7,8%.

Si s'observa la quantitat de municipis segons la grandària, es veu que un gran nombre de persones viu en un reduït nombre de municipis, i que la gran part de municipis restants –els de menys grandària– es reparteixen un percentatge de població molt petit. Així, del 92,2% de persones que viuen concentrades en grans municipis, el 20,5% ho fa en un 28,7% de municipis de 10.001 a 50.000 habitants, i un 71,7% ho fa en un 11% de municipis de més de 50.000 habitants. El 7,8% restant de població es reparteix en un total de 99 municipis més petits de 10.000 habitants, que representen un 60,3% del total de municipis de l'Àmbit Metropolità. Per tant, es pot dir que l'Àmbit Metropolità és un àmbit territorial bàsicament urbà, tot i que té un important nombre de nuclis petits de població.

Distribució de la població segons la dimensió del municipi. Valors absoluts i percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2004.

3.3.2	N. habitants							Total
		fins a 500 hab.	de 501 a 2.000	de 2.001 a 5.000	de 5.001 a 10.000	de 10.001 a 50.000	més de 50.000	
Territori								
Alt Penedès	Valors %	1.192 1,3	21.620 24,2	10.130 11,3	11.059 12,4	45.443 50,8	0 0,0	89.444
Baix Llobregat	Valors %	0 0,0	1.297 0,2	17.223 2,3	44.062 5,9	337.334 45,5	341.108 46,0	741.024
Barcelonès	Valors %	0 0,0	0 0,0	0 0,0	0 0,0	32.921 1,5	2.160.459 98,5	2.193.380
Garraf	Valors %	0 0,0	0 0,0	4.819 3,9	9.549 7,8	48.452 39,6	59.409 48,6	122.229
Maresme	Valors %	330 0,1	1.016 0,3	24.238 6,3	76.351 19,8	170.524 44,1	114.114 29,5	386.573
Vallès Occidental	Valors %	209 0,0	1.977 0,3	6.141 0,8	27.032 3,4	184.972 23,4	570.101 72,1	790.432
Vallès Oriental	Valors %	1.867 0,5	9.070 2,6	22.267 6,4	69.719 19,9	140.496 40,1	107.147 30,6	350.566
Àmbit Metropolità	Valors %	3.598 0,1	34.980 0,7	84.818 1,8	237.772 5,1	960.142 20,5	3.352.338 71,7	4.673.648
Catalunya	Valors %	88.175 1,3	289.908 4,3	407.858 6,0	555.015 8,1	1.627.828 23,9	3.844.535 56,4	6.813.319

Font: Padró municipal d'habitants. Institut d'Estadística de Catalunya.

Distribució del nombre de municipis segons la seva grandària. Valors absoluts i percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2004.

3.3.3	N. municipis	N. municipis						Total
		fins a 500 hab.	de 501 a 2.000	de 2.001 a 5.000	de 5.001 a 10.000	de 10.001 a 50.000	més de 50.000	
Territori								
Alt Penedès	Valors %	3 11,1	16 59,3	4 14,8	2 7,4	2 7,4	0 0,0	27
Baix Llobregat	Valors %	0 0,0	1 3,3	5 16,7	6 20,0	13 43,3	5 16,7	30
Barcelonès	Valors %	0 0,0	0 0,0	0 0,0	0 0,0	1 20,0	4 80,0	5
Garraf	Valors %	0 0,0	0 0,0	2 33,3	1 16,7	2 33,3	1 16,7	6
Maresme	Valors %	1 3,3	1 3,3	7 23,3	10 33,3	10 33,3	1 3,3	30
Vallès Occidental	Valors %	1 4,3	2 8,7	2 8,7	4 17,4	9 39,1	5 21,7	23
Vallès Oriental	Valors %	6 14,0	8 18,6	7 16,3	10 23,3	10 23,3	2 4,7	43
Àmbit Metropolità	Valors %	11 6,7	28 17,1	27 16,5	33 20,1	47 28,7	18 11,0	164
Catalunya	Valors %	350 37,0	281 29,7	131 13,8	80 8,5	81 8,6	23 2,4	946

Font: Padró municipal d'habitants. Institut d'Estadística de Catalunya.

3.4 Economia, activitat i treball

La taxa d'activitat del conjunt de la població de l'Àmbit Metropolità és més alta que la taxa catalana, però amb un comportament diferent en els diversos grups d'edat. Així, pel que fa als joves, la taxa de l'àmbit territorial és més alta que la catalana excepte per a la franja dels 16 als 19 anys, on queda per sota (un 35,3% a l'Àmbit Metropolità i un 35,9% a Catalunya). A partir dels 30 anys, les taxes de l'àmbit territorial són molt semblants a les de Catalunya, i se situa unes vegades per sobre i unes altres per sota, però amb diferències molt petites que no sobrepassen mai el punt. La taxa d'activitat més alta de tota la població es troba en el grup d'edat dels 25 als 29 anys, igual que en el cas del conjunt de Catalunya.

La taxa d'atur de l'Àmbit Metropolità l'any 2001 és d'un 10,8%, més elevada que la mitjana catalana (10,2%), i la més elevada de tots els àmbits territorials de Catalunya. L'ocupació a l'Àmbit Metropolità és més elevada entre els homes –amb un 91,2% dels actius– que entre les dones –amb un 86,4%. Aquestes taxes mostren que les taxes d'atur de la població general i per als dos sexes són superiors respecte a la mitjana catalana, i que hi ha majors diferències entre homes i dones al mateix àmbit territorial. Aquestes divergències en qüestió de sexe no són exclusives del l'Àmbit Metropolità, sinó que també passen a la resta d'àmbits territorials. En aquest aspecte, cal destacar la comarca de l'Alt Penedès, on hi ha el major percentatge de dones ocupades de l'Àmbit Metropolità, amb una taxa del 88,2%, mentre que al Maresme hi ha el valor més baix, amb un 85,4% de dones actives ocupades.

Taxa d'activitat per grups d'edat. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2001.

3.4.1	Taxa d'activitat											
	16-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65 i més	Total
Territori												
Alt Penedès	40,0	72,4	87,2	86,3	83,2	82,2	75,9	68,6	58,0	37,3	3,5	58,9
Baix Llobregat	38,3	74,0	89,0	86,9	82,6	79,7	73,9	65,7	53,7	30,2	3,3	61,7
Barcelonès	31,0	66,3	86,1	86,8	84,6	82,4	78,7	69,8	58,0	35,2	3,9	55,8
Garraf	37,4	69,3	85,5	85,1	82,4	80,6	76,3	68,6	55,8	31,2	3,5	59,6
Maresme	36,0	68,6	86,8	86,1	83,6	81,5	78,5	71,3	60,5	37,3	4,2	61,2
Vallès Occidental	39,2	73,7	88,3	87,4	84,2	82,0	77,7	68,9	55,5	30,3	2,9	61,7
Vallès Oriental	41,6	74,5	88,1	87,1	83,9	81,8	77,9	68,8	55,9	32,6	4,1	62,9
Àmbit Metropolità	35,3	69,9	87,2	86,8	84,0	81,7	77,6	69,0	56,9	33,7	3,7	58,8
Catalunya	35,9	69,6	87,0	86,7	84,1	82,0	77,9	69,5	57,5	34,1	3,5	58,4

Font: Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Distribució de la població de 16 i més anys amb relació a l'activitat per sexe. Valors absoluts i percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2001.

3.4.2	Població amb relació a l'activitat											
	Homes				Dones				Total			
	Absoluts		Taxes		Absoluts		Taxes		Absoluts		Taxes	
	Ocupats	Aturats	Ocupació	Atur	Ocupades	Aturades	Ocupació	Atur	Ocupats/ades	Aturats/ades	Ocupació	Atur
Territori												
Alt Penedès	22.507	1.423	94,1	5,9	14.190	1.906	88,2	11,8	36.697	3.329	91,7	8,3
Baix Llobregat	192.592	17.025	91,9	8,1	126.429	20.659	86,0	14,0	319.021	37.684	89,4	10,6
Barcelonès	506.200	55.964	90,0	10,0	391.148	60.135	86,7	13,3	897.348	116.099	88,5	11,5
Garraf	29.231	2.370	92,5	7,5	19.294	2.919	86,9	13,1	48.525	5.289	90,2	9,8
Maresme	95.327	9.399	91,0	9,0	65.095	11.157	85,4	14,6	160.422	20.556	88,6	11,4
Vallès Occidental	199.263	16.510	92,3	7,7	138.404	22.259	86,1	13,9	337.667	38.769	89,7	10,3
Vallès Oriental	91.074	6.607	93,2	6,8	60.861	9.013	87,1	12,9	151.935	15.620	90,7	9,3
Àmbit Metropolità	1.136.194	109.298	91,2	8,8	815.421	128.048	86,4	13,6	1.951.615	237.346	89,2	10,8
Catalunya	1.657.056	144.423	92,0	8,0	1.158.070	174.512	86,9	13,1	2.815.126	318.935	89,8	10,2

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

La Rbfd de l'Àmbit Metropolità està per sota la mitjana catalana, amb un 99,1 en referència a la base 100 de Catalunya l'any 2001. Cal afegir que la riquesa relativa de l'àmbit territorial ha patit un decrement, ja que l'any anterior era d'un 101,1 –i se situa, doncs, per sobre de la mitjana catalana. Cal destacar que la comarca del Barcelonès és l'única comarca de l'àmbit territorial que l'any 2001 supera la base catalana, amb un 103,2, mentre que el Baix Llobregat presenta la renda més baixa, amb un 89,4 –i és també l'única comarca que se situa per sota de 90 de tot l'àmbit territorial.

Evolució de la renda bruta familiar disponible per habitant. Amb relació a la base 100 de Catalunya. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 1986-2001.

3.4.3	Renda bruta familiar per habitant				
	1986	1991	1996	2000	2001
Territori					
Alt Penedès	98,7	98,0	99,0	94,4	95,8
Baix Llobregat	84,6	89,3	90,8	88,8	89,4
Barcelonès	107,0	105,0	100,1	105,4	103,2
Garraf	102,6	100,4	105,9	94,3	96,2
Maresme	103,5	103,7	109,6	99,1	99,2
Vallès Occidental	86,6	92,3	94,5	95,6	96,3
Vallès Oriental	92,7	95,4	99,4	95,8	96,6
Àmbit Metropolità	–	–	–	101,0	99,1
Catalunya	100	100	100	100	100

Font: A. Fernández. *La renda familiar disponible a les comarques catalanes*. Institut d'Estadística de Catalunya.

Dins l'àmbit territorial, les comarques han presentat tendències semblants en l'evolució dels diferents sectors econòmics. El sector de la construcció és el que més ha crescut en el període 1998-2003 en totes les comarques de l'Àmbit Metropolità, situant-se, en la majoria dels casos, per sobre el creixement mitjà de Catalunya (que és de 5,2%). Pel que fa al sector industrial, els percentatges de creixement del seu PIB també se situen, en general, per sobre de la mitjana de Catalunya en totes les comarques, presentant valors entre l'1,4% i el 3,1%. El creixement del sector serveis també es dona de manera homogènia en el conjunt de les set comarques de l'Àmbit Metropolità i, només en el cas del Barcelonès, presenta una taxa més baixa que la global de Catalunya (2,5% i 2,8% respectivament). Finalment, el sector primari és el que presenta més diferències entre comarques, ja que en algunes ha crescut –encara que amb els nivells més baixos de tots els sectors i que no superen l'1,1%– i en altres ha tingut una taxa negativa.

Evolució de la taxa de creixement del PIB comarcal per sectors. Taxes reals mitjanes de variació interanual de cada període en percentatge. Comarca i Catalunya, 1998-2003.

3.4.4	PIB primari			PIB construcció			PIB industrial			PIB terciari		
	1998-2000	2001-2003	1998-2003	1998-2000	2001-2003	1998-2003	1998-2000	2001-2003	1998-2003	1998-2000	2001-2003	1998-2003
Territori												
Alt Penedès	0,2	0,2	0,2	7,4	5,3	6,4	4,5	1,6	3,1	3,2	3,5	3,3
Baix Llobregat	2,4	-0,4	1,0	8,0	3,7	5,8	5,0	0,7	2,8	3,5	3,0	3,3
Barcelonès	-2,1	-3,2	-2,7	5,8	3,6	4,7	4,3	1,5	2,9	2,5	2,5	2,5
Garraf	-1,2	-1,4	-1,3	8,5	2,1	5,3	4,4	0,2	2,3	3,2	2,2	2,7
Maresme	0,7	1,4	1,1	9,3	5,3	7,3	3,1	-0,3	1,4	3,5	3,0	3,3
Vallès Occidental	-1,8	-2,6	-2,2	7,2	3,6	5,4	4,3	0,7	2,5	3,5	2,7	3,1
Vallès Oriental	-2,4	-1,6	-2,0	7,3	3,0	5,2	4,7	1,4	3,0	3,4	2,7	3,0
Àmbit Metropolità	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Catalunya	-0,9	-1,0	-0,9	6,5	4,0	5,2	4,2	1,1	2,7	3,0	2,7	2,8

Font: Caixa Catalunya.

3.5 Educació

L'Àmbit Metropolità té una major densitat en els centres públics de primària que en els centres privats. La ràtio d'alumnes per centre en el cas dels centres públics de primària és de 244, mentre que en els centres privats del mateix nivell hi ha 210 alumnes per centre de mitjana. Als centres d'educació secundària el panorama és el mateix, ja que la ràtio d'alumnes per centre públic segueix estant per sobre de la ràtio d'alumnes dels centres privats. La mitjana d'alumnes en els centres públics de secundària és de 526 alumnes, mentre que els centres privats del mateix nivell tenen una ràtio de 280 alumnes. Així doncs, també es pot veure que la concentració als centres és més elevada en la secundària que en la primària. Aquest fet es deu en gran mesura perquè hi ha una disminució en nombre de centres d'una etapa a una altra –d'un total de 1.820 centres de primària, només en resten 752 a secundària–, ja que els pobles més petits d'algunes comarques no poden mantenir centres d'educació secundària i això produeix una major concentració. La comarca de l'àmbit territorial que presenta major concentració d'alumnes per centre és el Garraf, amb l'excepció dels centres privats de secundària on és superada pel Barcelonès.

Si es compara aquesta realitat amb la de la resta d'àmbits territorials, es veu que l'Àmbit Metropolità és l'únic àmbit territorial on es troba major concentració d'alumnes en els centres públics de primària que en els centres privats. Només l'Alt Penedès presenta el mateix comportament que la resta d'àmbits territorials. Pel que fa a l'educació secundària, l'Àmbit Metropolità presenta el mateix panorama que la mitjana de Catalunya. Una altra realitat diferenciada de l'Àmbit Metropolità en relació a la mitjana catalana és la mida dels centres educatius, quant a nombre d'alumnes. La majoria de comarques presenten taxes superiors a la mitjana catalana, especialment en el cas dels centres públics, per la major densitat de població. L'Alt Penedès és l'única comarca amb una ràtio inferior en els centres públics d'ambdós nivells, junt amb el Barcelonès en el cas dels de secundària –la comarca presenta el menor nombre d'alumnes per centre en el cas dels centres públics de secundària de tot l'Àmbit Metropolità, i en canvi el màxim en el cas dels privats del mateix nivell.

Nombre de centres i ràtios en centres d'educació infantil i primària, i centres d'educació secundària. Valors absoluts. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, curs 2003-04.

3.5.1	Ed. infantil i primària					Ed. secundària				
	n. total centres	Ràtios				n. total centres	Ràtios			
		Alum./ Centre públic	Alum./ Centre privat	Alum./ Prof. públic	Alum./ Prof. privat		Alum./ Centre públic	Alum./ Centre privat	Alum./ Prof. públic	Alum./ Prof. privat
Territori										
Alt Penedès	70	106	239	12	14	14	483	197	10,4	11,4
Baix Llobregat	289	258	195	14	14	103	583	237	10,4	12,2
Barcelonès	787	238	212	13	14	382	478	303	10,3	11,9
Garraf	36	297	280	15	15	14	687	240	10,9	12,8
Maresme	165	240	206	14	14	62	504	255	10,2	12,2
Vallès Occidental	318	278	223	15	14	128	544	259	10,2	11,9
Vallès Oriental	155	254	180	15	14	49	578	257	10,6	12,7
Àmbit Metropolità	1.820	244	210	14	14	752	526	280	10,3	11,9
Catalunya	3.154	186	209	13	14	1.104	491	275	10,1	11,9

Fonts: Institut d'Estadística de Catalunya a partir de dades del Departament d'Educació. Servei d'Estadística i Documentació. Estadística de l'ensenyament.

Com ja s'intuïa en analitzar la taxa d'activitat per edat, la taxa d'escolarització dels joves de l'Àmbit Metropolità està per sobre la de Catalunya, amb una diferència d'1,9 punts en la població de 16 anys, 3,6 punts en la població de 19 anys, 1,8 punts en la població de 24 anys i 1,5 punts en la població de 29 anys. Per tant, es veu com la diferència més gran és en els 19 anys. No obstant això, aquesta situació és especialment destacable en el cas del Barcelonès, ja que la comarca presenta la major taxa de l'àmbit territorial per a totes les edats, amb grans diferències respecte a la resta de comarques. Aquesta particularitat justifica en gran mesura la major taxa global de l'Àmbit Metropolità, ja que la resta de comarques se situen per sota la taxa d'escolarització catalana en la població –excepte en el cas dels 29 anys. Per al global de la població de 16 a 29 anys, només el Barcelonès i el Maresme presenten un percentatge d'estudiants superior al català (27,9%). Per altra banda, l'Alt Penedès i el Vallès Oriental presenten les menors taxes d'escolarització entre la població jove dins l'àmbit territorial.

Com també succeeix en la taxa mitjana de Catalunya, la proporció de dones escolaritzades de l'àmbit territorial és considerablement més elevada que la d'homes, i s'arriba a una diferència màxima de 10,1 punts percentuals en la població de 19 anys.

Per altra banda, el nivell d'instrucció de la població general de l'àmbit territorial està per sobre de la mitjana catalana. Aquesta diferència respecte a Catalunya es veu reflectida en la major proporció de població que ha realitzat estudis superiors (13,9% a l'àmbit territorial i 12,8% a Catalunya) i de batxillerat (11,7% a l'àmbit territorial i 11% a Catalunya), i una menor proporció de població que ha realitzat fins a estudis primaris o inferiors i estudis d'ESO o EGB secundària, amb un 39,1% i un 24,3% respectivament a l'àmbit territorial, i un 40% i 25,6% respectivament a Catalunya. Per altra banda però, la taxa de població amb estudis de formació professional bàsics és igual que la taxa de la mitjana catalana.

El Barcelonès és la comarca amb major nivell d'instrucció de l'àmbit territorial, ja que presenta els menors percentatges de població amb estudis de primària o inferior i d'ensenyament obligatori, i els màxims amb batxillerat i estudis superiors. L'Alt Penedès, en canvi, se situa a l'extrem oposat, ja que es diferencia notablement de les sis restants per l'elevat percentatge de població amb estudis de primària o inferior (un 44,2%), mentre que la població amb batxillerat i estudis universitaris és molt inferior. El Garraf destaca per l'elevat pes de la població universitària –tot i no assolir les taxes del Barcelonès–, i el Baix Llobregat per comptar amb els màxims percentatges d'habitants amb formació professional en els dos nivells.

Taxa d'escolarització (*) de la població de 16 a 29 anys, per edat i sexe. Comarques, Àmbits Territorials i Catalunya, 2001.

3.5.2	Taxa d'escolarització														
	16 anys			19 anys			24 anys			29 anys			Total 16-29 anys		
	TOT	sexe		TOT	sexe		TOT	sexe		TOT	sexe		TOT	sexe	
Territori	D	H	D	D	H	D	D	H	D	D	H	D	D	H	
Alt Penedès	73,7	80,7	67,0	44,2	52,7	36,1	15,6	16,5	14,8	5,5	6,6	4,7	24,8	28,4	21,5
Baix Llobregat	74,3	78,8	69,8	46,4	52,2	40,8	18,0	18,9	17,0	5,0	4,7	5,4	25,8	28,0	23,7
Barcelonès	79,2	82,0	76,5	55,3	59,3	51,5	25,7	26,5	24,9	8,8	8,7	8,8	32,4	34,3	30,7
Garraf	74,6	79,9	69,7	44,4	51,6	37,6	19,9	20,4	19,4	5,9	6,3	5,6	27,3	30,0	24,8
Maresme	73,8	78,4	69,6	49,1	54,5	44,0	21,3	21,7	20,8	5,5	5,7	5,4	28,6	30,9	26,5
Vallès Occidental	74,6	79,3	70,2	46,3	52,4	40,5	19,4	20,2	18,5	5,6	5,7	5,6	27,3	29,7	25,1
Vallès Oriental	71,5	77,0	66,2	43,6	50,2	37,5	17,5	19,6	15,6	4,5	4,8	4,3	25,0	27,9	22,3
Àmbit Metropolità	76,3	80,2	72,4	50,4	55,4	45,3	22,0	22,9	21,1	6,8	6,8	6,9	29,3	31,4	27,2
Catalunya	74,4	77,9	70,9	46,8	51,7	41,9	20,2	21,5	18,9	5,3	5,3	5,3	27,9	30,3	25,5

Font: Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

(*) No ha estat comptada com a població escolaritzada la que realitza la següent formació:

Ensenyaments inicials per a adults, Programes de garantia social, Escola Oficial d'Idiomes, Ensenyaments artístics, Curs INEM o equivalent per a desocupats, Curs de promoció promogut per l'empresa o Altres cursos.

Nivell d'instrucció de la població (10 anys o més), segons estudis cursats. Percentatges. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2001.

3.5.3	Nivell d'instrucció					
	Primària o inferior (1)	ESO / EGB (2)	Batxillerat (3)	FP I	FP II	Superior (4)
Territori						
Alt Penedès	44,2	27,1	8,5	6,6	4,4	9,3
Baix Llobregat	40,7	26,1	10,1	6,5	6,3	10,3
Barcelonès	38,2	21,8	12,8	5,1	5,5	16,6
Garraf	39,0	25,5	11,9	4,8	4,7	14,1
Maresme	39,2	27,2	11,1	5,2	4,8	12,5
Vallès Occidental	39,9	26,2	11,1	5,4	5,3	12,2
Vallès Oriental	39,3	28,4	10,3	6,3	5,7	10,1
Àmbit Metropolità	39,1	24,3	11,7	5,5	5,5	13,9
Catalunya	40,0	25,6	11,0	5,4	5,3	12,8

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

(1) Inclou: No sap llegir o escriure, Sense estudis i Primer grau.

(2) Inclou: ESO, EGB, Batxillerat Elemental.

(3) Inclou: Batxillerat Superior.

(4) Inclou: Diplomatura, Llicenciatura i Doctorat.

3.6 Habitatge

Com a la resta d'àmbits territorials, a l'Àmbit Metropolità la majoria d'habitatges principals són de propietat (un 78,5%), encara que amb un percentatge més reduït que a Catalunya. D'aquests, un 46,5% estan totalment pagats –taxa més elevada que la mitjana catalana, amb un 45,9%–, així com també és més elevada la taxa de l'Àmbit Metropolità pel que fa als habitatges amb accés a compra (un 28,6% a l'àmbit territorial i un 27,6% a Catalunya). Pel que fa a la propietat de l'habitatge per herència o donació, la taxa és de 3,4%, per sota la mitjana catalana, que és de 5,5%. El segon règim de tinença més habitual és el lloguer, amb una taxa del 17,8%, lleugerament per sobre de la mitjana catalana (16,6%). Cal destacar que l'àmbit territorial es caracteritza per tenir el pes més baix d'habitatges gratuïts i altres formes de tinença.

El menor percentatge d'habitatges de propietat de l'Àmbit Metropolità es deu a la realitat diferenciada del Barcelonès, ja que amb gairebé un 25% d'habitatges principals de lloguer, es l'única comarca que se situa per sobre de la mitjana catalana (16,6%). A la resta de comarques, el percentatge se situa sempre per sota del 14%, i cal destacar el cas del Vallès Occidental, amb menys d'un 9% d'habitatges amb aquest règim de tinença. Com succeïa amb altres dades, l'Alt Penedès presenta una realitat diferenciada de la resta de comarques pel que fa a la distribució dels habitatges segons règim de tinença. A la comarca, l'herència o donació, tot i representar una part poc representativa del total d'habitatges (13,2%), se situa molt per sobre de les sis comarques restants, totes per sota el 5,5% de la mitjana catalana. Alhora, l'Alt Penedès presenta els màxims de l'àmbit territorial d'habitatges gratuïts i amb altres règims de tinença.

Distribució d'habitatges principals per règim de tinença. Percentatge. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2001.

3.6.1	Règim de tinença							
	N. total d'habitatges	Propietat			TOTAL	Lloguer	Gratuït	Altres formes
Territori		Compra	Accés a compra	Herència o donació				
Alt Penedès	28.217	39,8	29,0	13,2	82,0	12,1	1,8	4,1
Baix Llobregat	240.574	45,9	36,9	3,1	85,9	10,6	1,1	2,4
Barcelonès	804.614	48,4	20,9	2,7	72,0	24,7	1,2	2,0
Garraf	40.583	42,7	36,3	3,5	82,4	13,1	1,6	2,8
Maresme	125.611	42,3	34,2	4,9	81,5	13,7	1,7	3,1
Vallès Occidental	256.816	46,4	37,4	3,7	87,5	8,9	1,2	2,4
Vallès Oriental	110.932	42,6	36,8	4,3	83,7	11,8	1,5	3,0
Àmbit Metropolità	1.607.347	46,5	28,6	3,4	78,5	17,8	1,3	2,4
Catalunya	2.315.774	45,9	27,6	5,5	79,1	16,6	1,6	2,7

Font: Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

El cens d'habitatges de l'any 2001 mostra un total de 2.063.975 habitatges –més de la meitat del total de Catalunya–, dels quals el 77,9% són habitatges principals. L'evolució en els anys compresos entre 1981 i 2001 mostra que la taxa dels esmentats habitatges principals ha disminuït 0,9 punts percentuals, mentre que els habitatges secundaris han augmentat 0,6 punts percentuals en el mateix període. Quant als habitatges vacants també s'observa un descens de 0,4 punts l'any 2001 respecte a l'any 1981.

L'Àmbit Metropolità és l'àmbit territorial que té un percentatge més elevat d'habitatges principals i el més baix d'habitatges secundaris, amb unes diferències molt elevades respecte a gran part de la resta d'àmbits territorials, sobretot pel que fa als habitatges secundaris. Aquesta situació es generalitza en quatre de les sis comarques de l'àmbit, ja que el Maresme presenta una distribució similar a la mitjana catalana i el Garraf presenta majors percentatges d'habitatges secundaris.

Evolució del cens d'habitatge familiar segons tipus (principals/secundaris/vacants/altres). Percentatges i valors absoluts. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 1981 i 2001.

3.6.2	Tipus d'habitatge									
	Habitatges ocupats principals		Habitatges ocupats secundaris		Habitatges vacants		Altres habitatges familiars		Número total habitatges	
	1981	2001	1981	2001	1981	2001	1981	2001	1981	2001
Territori										
Alt Penedès	67,4	72,3	16,3	13,6	16,3	13,6	0,0	0,5	25.903	39.006
Baix Llobregat	72,8	80,2	11,9	7,8	15,3	11,4	0,0	0,6	211.935	299.985
Barcelonès	86,5	79,9	1,8	6,3	11,8	13,3	0,0	0,6	896.425	1.007.316
Garraf	50,7	59,7	36,8	23,8	12,4	10,0	0,0	6,4	39.005	67.936
Maresme	58,9	69,9	27,7	16,0	13,4	13,4	0,0	0,7	120.927	179.584
Vallès Occidental	75,3	78,7	6,6	5,7	18,0	15,2	0,0	0,4	218.267	326.222
Vallès Oriental	67,2	77,1	18,0	10,6	14,8	12,1	0,0	0,3	93.074	143.926
Àmbit Metropolità	78,8	77,9	7,7	8,3	13,5	13,1	0,0	0,7	1.605.536	2.063.975
Catalunya	71,6	69,9	13,5	15,5	14,9	13,7	0,0	0,9	2.452.869	3.314.155

Font: Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

3.7 Salut

Els serveis sanitaris de l'Àmbit Metropolità tenen una densitat més alta que la mitjana de Catalunya, i la densitat més alta del conjunt d'àmbits territorials. Això és degut, en part, a la major concentració de població en aquest àmbit territorial, que no es tradueix en una mateixa proporció de serveis sanitaris, amb l'excepció del Barcelonès que sí que presenta taxes inferiors –excepte en el cas dels Centres d'Atenció Primària. La densitat de pacients per centre varia entre comarques segons el tipus de centres i, tot i que l'Alt Penedès presenta en general els valors més reduïts d'habitants per centre en els diferents equipaments, les comarques del Maresme i el Garraf també se situen per sota la mitjana catalana en el cas dels Centres d'Atenció Primària i el Vallès Oriental en el dels hospitals.

Cobertura sanitària de centres hospitalaris (CAP i hospitals), extrahospitalaris i equipament hospitalari. Ràtios sobre població. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2000 i 2003.

3.7.1	Cobertura sanitària				
	Centres at. primària Habitant/CAP 2000	Hospitals Habitant/hospital 2000	Equip extrahospitalari Habitant/centre 2003	Equip hospitalari Habitant/centre 2003	Habitant/lits 2003
Territori					
Alt Penedès	15.524	77.622	1.569	28.769	254
Baix Llobregat	21.894	169.681	2.022	48.674	224
Barcelonès	21.394	95.299	1.332	28.848	170
Garraf	17.245	51.734	1.835	58.718	271
Maresme	16.449	172.712	1.815	34.328	292
Vallès Occidental	23.135	239.060	1.939	59.523	331
Vallès Oriental	18.203	77.365	1.541	30.959	374
Àmbit Metropolità	20.710	113.907	1.563	35.254	215
Catalunya	17.639	97.844	1.428	31.623	213

Font: Institut d'Estadística de Catalunya a partir de dades de la Direcció General de Recursos Sanitaris (Servei d'Autorització, Registre i Avaluació d'Entitats, Centres i Serveis Sanitaris. Registre de centres, serveis i establiments sanitaris i Subdirecció General de Farmàcia i Productes Sanitaris).

Per altra banda, a l'Àmbit Metropolità hi ha un nivell de mortalitat inferior a la taxa de Catalunya, amb una diferència de 0,4 punts l'any 2003, i el més baix de tots els àmbits territorials. La taxa de mortalitat dels homes és superior a la de les dones en tots els casos. Pel que fa a l'evolució d'aquesta taxa, cal esmentar que a l'àmbit territorial ha incrementat respecte a l'any 1996, però la diferència és molt petita, ja que l'any 1996 la taxa bruta de mortalitat era de 8,5%. La menor taxa de mortalitat de l'Àmbit Metropolità, que presenta els mínims al Baix Llobregat, és compartida per totes les comarques de l'àmbit territorial excepte el Barcelonès i el Garraf.

**Evolució de la taxa bruta de mortalitat (moviment natural) segons sexe. Percentatges.
Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 1996, 2001 i 2003.**

3.7.2	Taxa bruta de mortalitat								
	homes 1996	dones 1996	TOTAL 1996	homes 2001	dones 2001	TOTAL 2001	homes 2003	dones 2003	TOTAL 2003
Territori									
Alt Penedès	10,0	8,0	9,0	10,3	9,1	9,7	10,3	8,6	9,4
Baix Llobregat	7,3	6,0	6,6	7,1	6,3	6,7	7,2	6,6	6,9
Barcelonès	11,1	8,9	9,9	10,6	9,5	10,0	10,4	9,8	10,1
Garraf	8,6	7,5	8,0	9,6	7,8	8,7	9,2	8,0	8,6
Maresme	7,7	7,7	7,7	7,7	7,4	7,6	7,8	8,1	8,0
Vallès Occidental	7,5	6,2	6,9	7,4	6,3	6,9	7,7	6,8	7,2
Vallès Oriental	7,8	6,0	6,9	7,5	6,6	7,0	7,1	6,6	6,9
Àmbit Metropolità	9,3	7,7	8,5	9,0	8,1	8,5	8,9	8,4	8,6
Catalunya	9,6	8,0	8,8	9,4	8,2	8,8	9,3	8,6	9,0

Font: Dades de població referides al Cens de Població (1996 i 2001) i al Padró municipal d'habitants-Xifres Oficials (2003). Moviment natural de la població. Institut d'Estadística de Catalunya.

3.8 Recursos culturals

L'oferta cultural de l'Àmbit Metropolità per nombre d'habitants és inferior a la mitjana de Catalunya. Així, les diferències més elevades es donen en el cas dels museus, ja que a l'Àmbit Metropolità n'hi ha quatre per cada 100.000 habitants i a Catalunya set, tot i que en alguna comarca les xifres són més elevades o iguals que les de Catalunya –Maresme i Garraf. Aquestes xifres vénen donades, en gran part, per l'alta densitat de població de la majoria de comarques de l'Àmbit Metropolità

Recursos i instal·lacions culturals: cinemes, teatres, museus, i biblioteques. Ràtios sobre població. Comarques, Àmbit Territorial i Catalunya, 2002 o 2003.

3.8.1	Recursos i instal·lacions culturals				
	Cinema (a) Cinemes/ 100.000 hab. 2003	Teatre (a) Teatres/ 100.000 hab. 2002	Museus (a) (1) Museus/ 100.000 hab. 2003	Biblioteques (b) Biblioteques/ 10.000 hab. 2002	Volums / 1.000 hab. 2002
Territori					
Alt Penedès	6	1	6	1,2	1.482
Baix Llobregat	2	2	2	0,7	1.022
Barcelonès	2	2	4	1,3	3.996
Garraf	8	2	9	1,0	1.813
Maresme	2	1	7	0,8	1.582
Vallès Occidental	2	3	3	0,9	2.623
Vallès Oriental	2	3	5	1,0	1.393
Àmbit Metropolità	2	2	4	1,0	2.801
Catalunya	3	2	7	1,3	2.821

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. AEC/04.

(a) Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.

(b) Institut d'Estadística de Catalunya. Estadístiques de biblioteques. Biennal.

(1) Inclou museus i col·leccions

4

La realitat dels joves a l'àmbit territorial

A continuació, es presenten de forma conjunta les informacions provinents dels grups de discussió i de l'exploració del Padró de l'any 1996 i el Cens de l'any 2001. Només en alguns casos s'ha pogut disposar de dades estadístiques més recents; concretament, per a l'anàlisi del lloc de naixement s'han utilitzat dades de l'any 2004 i per a la mobilitat residencial, dades de l'any 2003. La resta d'informacions utilitzen com a any de referència 2001; això ens ha permès portar a terme tot un conjunt de creuaments impossibles de realitzar amb dades d'anys posteriors.

No obstant això, per situar la població jove de l'àmbit es comença fent referència a 2004. **La població entre 15 i 29 anys a l'Àmbit Metropolità compta l'any 2004 amb 981.870 efectius, un 21% del conjunt de la població de l'àmbit territorial.** En termes percentuals això significa un 68,93% del conjunt de joves de Catalunya. La distribució per grups d'edats dels 981.870 joves de l'àmbit territorial és la següent: un **23,3% té entre 15 i 19 anys; un 32,3%, entre 20 i 24 anys, i un 44,4% es troba entre els 25 i 29 anys.** S'observa, doncs, que els grups de més edat són els que tenen més efectius entre el jovent del territori.

Una vegada feta aquesta primera fotografia de situació, a continuació s'analitza la realitat juvenil de l'àmbit territorial en els diferents aspectes en què s'ha decidit abordar-la.

4.1 Emancipació

4.1.1 Educació

El nivell d'estudis a l'àmbit territorial

El nivell d'estudis més habitual entre els joves de l'Àmbit Metropolità són els estudis màxims obligatoris –ESO o EGB; grup seguit pel de joves amb batxillerat. El grup següent és el que té estudis màxims de primària, al qual segueix de molt a prop el grup de joves amb estudis universitaris. En el grup de 25 a 29 anys, on el nivell d'estudis no està tan condicionat per la població que encara està cursant la seva trajectòria educativa, el grup majoritari amb un 27,3%, és el que té estudis superiors. Aquesta taxa situa l'Àmbit Metropolità per sobre la mitjana catalana en aquest nivell de formació. El segon grup més nombrós a l'Àmbit Metropolità és el de la població amb estudis màxims obligatoris –ESO o EGB–, amb un 20,2%, seguit pels joves amb batxillerat.

L'Àmbit Metropolità es caracteritza per tenir un nivell d'estudis lleugerament superior a la mitjana catalana, però sobretot superior a la resta dels àmbits territorials, com mostra el fet que el percentatge d'universitaris supera el grup amb estudis mínims obligatoris en la població de 25 a 29 anys. Cal destacar, però, que al Barcelonès, única comarca de l'àmbit territorial –i de Catalunya– on succeeix aquest mateix fenomen, les diferències són més accentuades que al conjunt de Catalunya.

Nivell d'estudis per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.1								Total població
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	
Primària o inferior	Valors %	75.558 32,0	40.749 12,3	49.025 12,4	49.529 13,2	594.457 34,8	544.670 75,6	1.951.730 44,7
ESO i EGB*	Valors %	100.968 42,7	85.879 25,9	96.614 24,4	95.025 25,4	491.706 28,8	92.539 12,8	962.731 22,1
Batxillerat	Valors %	41.604 17,6	77.535 23,4	60.420 15,2	59.660 16,0	193.665 11,3	31.158 4,3	464.042 10,6
FP I	Valors %	12.776 5,4	33.175 10,0	34.461 8,7	36.943 9,9	87.450 5,1	12.799 1,8	217.604 5,0
FP II	Valors %	5.297 2,2	41.995 12,7	47.840 12,1	40.187 10,8	73.205 4,3	8.919 1,2	217.443 5,0
Superior	Valors %	0 0,0	51.715 15,6	108.393 27,3	92.484 24,7	267.563 15,7	30.384 4,2	550.539 12,6
Total	Valors %	236.203 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	4.364.089 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental.

** La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Lògicament, el nivell d'instrucció dels joves posa de manifest una millora respecte al nivell de la població per sobre els 29 anys, però sobretot entre els majors de 34 anys. Això es fa evident en apreciar les menors taxes de joves amb només estudis primaris, alhora que augmenta el pes de la població amb estudis postobligatoris, tant els universitaris com la formació professional i el batxillerat. Aquesta tendència també es repeteix a nivell de Catalunya.

La millora en el nivell d'instrucció es fa palesa, no només analitzant les diferències per edat, sinó també comparant la situació de 2001 amb la de l'any 1996. Per exemple, es redueix notablement el nivell més baix –primària– en aquests cinc anys. Alhora, ha experimentat un alt creixement en el percentatge d'ESO i EGB i el d'universitaris. Un altre nivell que ha viscut un canvi és el de formació professional, on ha disminuït el pes del primer nivell respecte a l'any 1996.

Nivell d'estudis per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatge).

4.2								Total població
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	
Primària o inferior	Valors %	97.359 31,6	71.813 19,6	69.483 20,1	80.456 24,2	908.315 56,4	564.825 82,0	1.990.249 51,7
ESO i EGB*	Valors %	131.415 42,7	57.961 15,8	58.420 16,9	57.179 17,2	246.377 15,3	46.794 6,8	598.488 15,5
Batxillerat	Valors %	27.656 9,0	123.367 33,6	64.521 18,7	55.393 16,6	126.260 7,8	20.516 3,0	417.713 10,8
FP I	Valors %	46.286 15,0	42.177 11,5	43.945 12,7	40.781 12,3	63.276 3,9	9.922 1,4	246.387 6,4
FP II	Valors %	5.144 1,7	42.925 11,7	38.132 11,0	29.527 8,9	52.877 3,3	11.051 1,6	179.656 4,7
Superior	Valors %	0 0,0	28.976 7,9	71.332 20,6	69.514 20,9	214.242 13,3	35.859 5,2	419.923 10,9
Total	Valors %	307.860 100,0	367.219 100,0	345.833 100,0	332.850 100,0	1.611.347 100,0	688.967 100,0	3.852.416 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

** La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Un altre element descriptiu de la realitat educativa dels joves de l'Àmbit Metropolità és l'anàlisi dels estudis en curs segons les franges d'edat que, lògicament, van evolucionant amb l'edat. En la franja de menor edat, el grup més nombrós d'estudiants és el de secundària –gairebé la meitat dels estudiants menors de 20 anys–, seguits pels universitaris i els de formació professional de primer nivell. En canvi, a partir d'aquesta edat pren major pes el grup d'alumnes universitaris, que són gairebé el 60% dels estudiants de 20 a 24 anys i més del 45% entre els de 25 a 29. En les franges de major edat apareix la formació no reglada com a un dels tipus d'estudis més habituals, que passa a ser el que agrupa major percentatge a partir dels 25 anys, especialment a l'Alt Penedès, el Baix Llobregat i el Vallès Oriental, i manté un percentatge cada cop més elevat en la resta de la població. Aquesta evolució en els estudis no reglats a l'àmbit territorial segueix la mateixa tendència en el global de Catalunya.

En comparació amb la situació global catalana dels estudiants per edats, les comarques de l'Àmbit Metropolità presenten una distribució similar dels estudis entre els joves i amb la resta de la població.

Estudis en curs per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.3		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Secundaris per a adults	Valors %	10.359 7,7	1.458 1,1	418 0,5	180 0,4	826 0,8	60 1,6	13.301 2,7
Secundaris	Valors %	62.574 46,8	10.301 7,7	2.085 2,7	852 1,8	1.889 1,9	69 1,8	77.770 15,7
FP I	Valors %	15.035 11,2	4.613 3,5	1.359 1,7	777 1,7	1.883 1,9	60 1,6	23.727 4,8
FP II	Valors %	6.370 4,8	12.189 9,2	2.744 3,5	929 2,0	915 0,9	18 0,5	23.165 4,7
Superiors	Valors %	26.154 19,6	77.492 58,2	35.578 45,6	14.729 31,4	17.561 17,8	184 4,9	171.698 34,7
Altres	Valors %	13.225 9,9	27.121 20,4	35.905 46,0	29.423 62,7	75.564 76,6	3.340 89,5	184.578 37,3
Total	Valors %	133.717 100,0	133.174 100,0	78.089 100,0	46.890 100,0	98.638 100,0	3.731 100,0	494.239 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

La realitat educativa dels joves a l'àmbit territorial presenta algunes diferències en funció del sexe, que també són percebudes pels propis protagonistes. Analitzant el nivell d'instrucció dels joves es fa evident aquest fet, ja que la distribució difereix notablement entre els nois i les noies (vegeu la taula A.1 de l'annex).

Com en altres àmbits territorials, **el pes que tenen els nivells de primària i ESO/EGB és força superior en els nois que en les noies. En canvi, els pes que tenen els estudis de batxillerat i universitaris és superior en les noies que en els nois** –les diferències en batxillerat són més significatives en la població menor de 25 anys, on és un nivell d'estudis més habitual. En formació professional no es mostren tantes diferències, encara que la de primer nivell és més freqüent en els nois i la de grau superior (FP II) en les noies.

Aquestes divergències també passen a la mitjana catalana. De fet, **la distribució de les noies segons nivell d'estudis de l'Àmbit Metropolità i Catalunya és molt similar en totes les franges d'edat**, és a dir, que el nivell d'instrucció en els joves de l'àmbit territorial i Catalunya és molt semblant.

Aquesta realitat de l'àmbit territorial és percebuda pels joves i les joves. Per exemple, alguns afirmen que **part d'aquestes diferències vénen marcades per l'actitud de les noies, per ser més exigents i dedicar-hi major força de voluntat.** Alguns joves associen aquest argument al motiu pel qual hi ha més universitàries i pel qual, segons es percep, obtenen millors qualificacions. Com a factor afegit, també esmenten el fet que per a les noies hi hagi menys possibilitats laborals sense titulació, el que provocaria que la població femenina allargués els seus estudis. Un altre element que els joves destaquen, pel que fa a les diferències entre nois i noies, és l'elecció de les especialitzacions durant la trajectòria educativa, que acaben marcant les distribucions per sectors en el mercat laboral.

Part d'aquesta diferència d'actitud manifestada pels joves i les joves es reflecteix en els estudis en curs, que no presenten tantes diferències segons sexe com en el nivell d'instrucció o estudis finalitzats (vegeu la taula A.2 de l'annex). On apareix més divergència és entre els més joves, els menors de 20 anys, on el percentatge d'alumnes universitàries –entre les estudiants– està força per sobre del que representa entre els nois, alhora que entre la població masculina tenen major pes els que cursen estudis de formació professional de primer nivell que en les noies. A partir dels 20 anys, entre el total d'estudiants, la distribució pels estudis en curs és similar entre nois i noies. Tot i així, cal assenyalar que en la franja dels de major edat el percentatge de joves que realitza estudis superiors és major en els nois que en les noies –tot i que no el valor absolut d'alumnes–, ja que hi ha més noies estudiant a la universitat, en part per l'elevat pes que tenen els estudis no reglats en aquest grup –gairebé la meitat de les joves que estan estudiant.

Oferta d'estudis i necessitat de desplaçament

L'Àmbit Metropolità es caracteritza per agrupar una sèrie de comarques bastant diferenciades entre elles quant a distribució i grandària del territori: d'una banda, dins el mateix àmbit territorial hi ha comarques amb força dispersió, com l'Alt Penedès i el Vallès Oriental; i per l'altra la comarca més petita i més poblada de Catalunya, el Barcelonès.

Els joves valoren que l'àmbit territorial concentra la major oferta educativa de Catalunya, en volum i varietat, sobretot a nivell universitari. **Tot i així, s'assenyala la situació de les poblacions més reduïdes i allunyades de municipis mitjans o grans, on els més joves es veuen més limitats quant a estudis secundaris.** El fet de no disposar de l'oferta completa en el centre més pròxim, fa que alguns joves optin per escollir els estudis en funció de les opcions disponibles –com pot ser el cas de les diferents opcions de batxillerat– o bé traslladar-se a un centre més llunyà a un municipi més important.

Del fet de traslladar-se, els joves universitaris dels pobles petits de l'Alt Penedès i del Vallès Oriental, **en destaquen el "creixement personal"** de viure sense els pares i la comoditat de no haver-se de desplaçar cada dia. Alhora, també coincideixen amb la intenció majoritària de viure en un pis d'estudiants, tot i comentar que és una opció cara.

A la vegada, aquests mateixos joves que tenen clara l'opció d'estudis que volen seguir, **no consideren que la distància sigui un impediment important a l'hora de continuar estudiant,** però sí que es fa esment de la manca de transport i que, per tant, si existís una universitat més propera hi anirien, sobretot aquells que viuen en els pobles petits més allunyats de les comarques sense estudis universitaris.

En canvi, **aquesta situació és totalment oposada al cas del Barcelonès, amb una gran diversificació d'oferta en tots els nivells educatius, que majoritàriament es concentren a la capital, Barcelona.** El pes que té la ciutat dins l'àmbit territorial, com a l'Àmbit Metropolità i al global de Catalunya, fa que destaquï per sobre de la resta de poblacions del territori català.

Aquest fet possibilita que **la ciutat ofereixi un gran ventall d'opcions en tots els nivells educatius** –des de centres de primària i d'estudis postobligatoris, a l'educació no formal–, quant a modalitats d'estudis com de tipologies de centres. Aquest fenomen atrau estudiants d'arreu de Catalunya, sobretot de la resta de comarques de l'Àmbit Metropolità, per la proximitat geogràfica i la relativa facilitat de desplaçament. En menor mesura, també és un punt de referència per a estudiants de la resta de l'Estat espanyol i fins i tot d'altres països per realitzar programes educatius europeus i internacionals. **També cal mencionar l'oferta d'estudis tant de secundària com universitaris que ofereix el Vallès Occidental,** tot i no ser tan variada com la del Barcelonès.

La vivència dels estudis

Els joves assenyalen diferents factors que influeixen en la seva elecció d'estudis. Es destaca la pròpia voluntat o l'interès personal, que sovint es combinen amb les expectatives laborals que es tenen, vinculades a una determinada elecció –escollir estudis segons en què es vulgui acabar treballant.

A més d'aquests factors més personals, s'hi afegeixen altres possibles influències externes. Per una banda, es parla del rol dels pares i la pressió que molts joves perceben pel fet que els pares tinguin unes determinades expectatives, sovint volen que els seus fills cursin estudis universitaris. Com alguns joves perceben, "de cara als pares tu has de ser el que ells no van arribar a ser". Així i tot, els propis joves assenyalen que l'elecció no ve directament condicionada per la voluntat dels progenitors. Per altra banda, també se cita el paper que alguns professors i l'entorn social –família i amistats– que tenen com a referents. A més d'aquests elements, molts joves consideren que l'educació, i en especial l'educació universitària en comparació de la formació professional, és un mecanisme de reconeixement social, element en què coincideixen tant els joves amb aquest nivell d'estudis com els que no els han cursat. Els de major edat, un cop escollida la trajectòria, també destaquen que sovint aquesta vocació o primera elecció ve limitada per les qualificacions o dificultats. Per exemple, se cita específicament la nota d'accés en el cas dels estudis universitaris, que sovint fa que s'opti per una elecció diferent a la prioritària.

Paral·lelament, s'assenyalen alguns motius pels quals determinats joves opten per abandonar els estudis. D'una banda, se cita el fet de començar a treballar i disposar d'autonomia vinculada a la independència econòmica. De l'altra, però, també es considera que en alguns casos és la poca motivació pels estudis i el risc de no aprovar el que fa que alguns joves finalitzin l'etapa educativa en acabar els estudis obligatoris. Entre els més joves que volen continuar la seva trajectòria es valora negativament el fet de començar a treballar, ja que es considera que comporta major sacrifici i les feines que es poden aconseguir es veurien com més repetitives i poc gratificants. Per això, molts veuen necessari assolir un nivell mínim d'estudis –sovint més enllà del mínim obligatori– per poder assegurar una trajectòria professional que els satisfaci. En canvi, critiquen l'actitud d'alguns joves que tenen clar que no volen seguir estudiant a partir dels 16 anys, especialment per les interferències amb la resta dels alumnes del centre. Com mencionen, en determinades ocasions acaben perjudicant el ritme i nivell de les classes: "Si el professor ha de marxar perquè algú n'ha fet una de grossa, també et molesta a tu si vols estudiar. A ells tant els fa, com que saben que plegaran als 16 anys...".

Molts associen els estudis amb la preparació per al mercat laboral. Així i tot, també es valora l'aportació que ofereixen els estudis quant a saber desenvolupar-se més enllà dels continguts concrets. **El jovent de diferents edats i diferents nivells d'estudis estableix una clara vinculació entre l'educació i la projecció professional.** No es considera que les condicions econòmiques siguin l'element principal de divergència, però sí que es percep que amb estudis superiors es disposa de millors condicions quant a grau de responsabilitat i implicació, fet que es vincula en part a poder treballar d'allò que s'ha escollit en els estudis.

La visió dels estudis com a mitjà per assolir una determinada feina, que tenen també els més joves, fa que alguns valorin negativament la trajectòria comuna prèvia. Consideren que, en els casos en què el jove està més orientat i té clara la seva elecció, seria més adequat especialitzar-se amb anterioritat i consideren excessiva la formació comuna prèvia. Un altre element destacat i criticat pels més joves és el tracte als alumnes en alguns centres, principalment per considerar que en determinats casos, i especialment en comparació amb el sistema universitari, als joves se'ls atorga un marge de decisió molt limitat i, per tant, poca autonomia.

Els joves universitaris valoren positivament la formació rebuda, tot i considerar que avui en dia sovint no és suficient cursar una diplomatura o llicenciatura, sinó que es requereix formació complementària o contínua. Lligat a aquest fet, també es fa referència al canvi que comporta **comptar amb aquest nivell d'instrucció**, ja que es considera que **no és un factor assegurador d'estabilitat laboral, com succeïa anteriorment.**

Independentment dels coneixements o continguts concrets adquirits durant la trajectòria educativa universitària, els joves amb aquesta formació en valoren positivament les eines adquirides, especialment les xarxes que es creen i els contactes que faciliten tenir recursos per obtenir informació. Així i tot, **també apareixen crítiques amb relació a l'excessiva especialització de determinades titulacions i la falta de continguts més pràctics per facilitar la incorporació al món laboral,** "la gent surt d'allà sense saber el que és res de res del món". Els joves universitaris, però, en fan una valoració més positiva al llarg del temps, quan aquestes aportacions es fan més visibles i ells mateixos en prenen consciència.

Els joves immigrants destaquen que la seva realitat es diferencia notablement de la dels autòctons en l'àmbit educatiu. En primer lloc, destaquen que, per a molts d'ells, l'àmbit laboral és prioritari i, per tant, l'educació queda en un segon pla. Paral·lelament, molts perceben que l'accés a l'educació superior està molt limitat per a ells i, per mantenir una trajectòria educativa, sovint els queda només l'opció de cursar altres tipus d'estudis no formals, vinculats a oficis o professions. Alhora, s'assenyala la dificultat afegida de no conèixer perfectament la llengua, no només en el cas del català, sinó que sovint també la dificultat de parlar i entendre el castellà.

Els joves de major edat parlen d'un **canvi en la relació dels més joves amb el professorat**, ja que perceben que ha disminuït el grau de respecte i l'autoritat. Els més joves consideren que les relacions amb els professors són molt variables i que depenen de l'actitud que manifestin tant els alumnes com els professors.

En parlar d'educació, els joves assenyalen que fora dels canals formals també s'adquireixen aprenentatges addicionals, lligats a valors i relacions personals. Se citen determinats espais com són les entitats esportives o entitats d'educació en el lleure, tot i que alguns també consideren que en determinades ocasions poden convertir-se en espais on s'afegeixen nous tipus de pressions o disciplines excessives. Alhora, també es menciona el rol dels pares com a educadors i assenyalen la diferència entre formar i educar, alhora que critiquen que a vegades es tendeix a considerar que tots els aprenentatges s'han de donar a l'escola "a vegades es cau en l'error que són els professors els qui han d'educar els fills...".

4.1.2 Treball

Característiques de l'ocupació

L'Àmbit Metropolità es caracteritza per un nivell d'activitat entre els joves lleugerament superior al conjunt de Catalunya. En concret, un 67% dels joves i les joves de 15 a 29 anys de l'àmbit territorial són actius i, a Catalunya, el 66,6%. Així i tot, l'àmbit territorial mostra **percentatges lleugerament inferiors de població activa que Catalunya entre els menors de 20 anys, mentre que a partir d'aquesta edat els percentatges són superiors.** En aquest sentit, tal i com succeeix en el conjunt de Catalunya, és destacable el notable **augment dels joves i les joves actius a mesura que augmenta l'edat.** Així, entre els 15 i els 19 anys són un 29% a l'àmbit territorial (i un 29,5% a Catalunya) i entre els de 25 a 29 el 87,2% (i el 87% a Catalunya). La taula 4.4 mostra aquesta distribució de la població segons l'activitat principal desglossada per edats.

A més de la similitud en els percentatges d'actius entre Catalunya i l'Àmbit Metropolità, l'àmbit territorial també presenta força homogeneïtat interna. Així, si en el total de joves són un 67% els actius de 15 a 29 anys, les taxes de cada comarca se situen entre el 65% del Barcelonès i el 70% del Vallès Oriental. Cal destacar, però, que són les comarques de costa, amb l'excepció del Baix Llobregat, les que presenten menys actius que la mitjana de l'àmbit territorial, mentre que la resta se situen per sobre. Les diferències entre comarques són més accentuades entre els joves i les joves per sota els 25 anys –excepte al Garraf i Maresme–, principalment per la diferència en el pes dels estudiants. De fet, són les tres comarques amb menor percentatge de joves actius de l'Àmbit Metropolità –Barcelonès, Maresme i Garraf– les úniques que presenten més d'un 27% dels joves i les joves de 15 a 29 estudiant, el nivell de la mitjana catalana.

Activitat principal per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.4		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Estudiant	Valors %	157.323 66,6	81.015 24,5	19.595 4,9	5.917 1,6	12.484 0,7	3.147 0,4	781.805 17,9
Ocupat	Valors %	51.235 21,7	196.285 59,3	308.137 77,7	291.613 78,0	1.079.629 63,2	25.268 3,5	1.952.533 44,7
Aturat primera feina	Valors %	8.824 3,7	9.107 2,8	6.113 1,5	3.658 1,0	9.128 0,5	0 0,0	36.830 0,8
Aturat ha treballat	Valors %	8.414 3,6	25.966 7,8	31.692 8,0	29.351 7,9	103.689 6,1	1.404 0,2	200.516 4,6
Treball domèstic	Valors %	1.860 0,8	5.349 1,6	13.251 3,3	25.775 6,9	275.968 16,2	86.278 12,0	408.481 9,4
Inactiu	Valors %	8.547 3,6	13.326 4,0	17.965 4,5	17.514 4,7	227.148 13,3	604.372 83,9	983.924 22,5
Total	Valors %	236.203 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	4.364.089 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

En comparació amb la situació de l'any 1996 (reflectida a la taula 4.5) es manifesta una evolució significativa. En aquests cinc anys, en el conjunt de l'Àmbit Metropolità s'ha reduït el percentatge d'estudiants entre els 15 i els 29 anys i s'ha incrementat el nombre d'actius (passant del 45,4% del 1996 al 67% l'any 2001), especialment entre els més joves.

Activitat principal per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatge).

4.5		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Estudiant	Valors %	247.672 80,4	129.709 35,3	21.699 6,3	3.169 1,0	3.422 0,2	591 0,1	860.838 20,4
Ocupat	Valors %	19.955 6,5	137.217 37,4	224.742 65,0	228.749 68,7	885.071 54,9	13.768 2,0	1.509.502 35,7
Aturat primera feina	Valors %	21.941 7,1	32.590 8,9	14.054 4,1	5.640 1,7	7.054 0,4	0 0,0	81.279 1,9
Aturat ha treballat	Valors %	6.385 2,1	44.334 12,1	57.068 16,5	51.205 15,4	169.422 10,5	981 0,1	329.395 7,8
Treball domèstic	Valors %	2.290 0,7	7.447 2,0	19.009 5,5	35.617 10,7	358.248 22,2	65.972 9,6	488.583 11,6
Inactiu	Valors %	3.954 1,3	6.276 1,7	7.336 2,1	8.413 2,5	188.130 11,7	607.655 88,2	941.160 22,3
Fa el servei militar o PSS	Valors %	5.663 1,8	9.646 2,6	1.925 0,6	57 0,0	0 0,0	0 0,0	17.291 0,4
Total	Valors %	307.860 100,0	367.219 100,0	345.833 100,0	332.850 100,0	1.611.347 100,0	688.967 100,0	4.228.048 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

La incorporació al món laboral presenta diferències en funció del nivell d'estudis dels joves i les joves de l'àmbit territorial (vegeu la taula A.5 de l'annex). Els joves i les joves amb estudis de formació professional de primer nivell s'incorporen abans al mercat laboral, com mostra el fet que és majoria el nombre d'actius entre els menors de 20 anys –més de la meitat del grup. En canvi, els que tenen estudis de batxillerat són els que presenten menor activitat per sota els 25 anys, ja que és el grup on té major pes la població estudiant. En la franja de major edat, de 25 a 29 anys, les taxes d'activitat presenten uns nivells més equilibrats entre els diferents grups, del 80,8% dels joves i les joves amb estudis màxims de primària fins al 91,9% dels joves i les joves titulats amb formació professional de segon grau. En comparació de Catalunya, s'observa que es reproduïxen les mateixes tendències.

La compaginació d'estudis i treball a l'Àmbit Metropolità és més habitual que en el conjunt de Catalunya, sobretot entre els joves de 20 a 24 anys. La compaginació d'estudis i treball, com a la resta de territoris, és menys freqüent entre els més joves, ja que, per exemple, són el 6,9% els menors de 20 anys que estudien i treballen, mentre que de 20 a 24 el percentatge representa més del doble (14,1%). No obstant això, el pes que té aquest grup i l'increment de la freqüència d'aquesta situació amb l'edat es fa més notable si s'analitza el pes que té entre la població estudiant, un 10% de 16 a 19 anys, un 35,1% de 20 a 24 anys i un 69% en els de major edat.

Els joves i les joves universitaris que compaginen els estudis amb la feina afirmen que, els motius pels quals realitzen aquestes dues activitats, varien segons la realitat de cada cas. Per exemple, es tracta d'una opció que no prenen només els joves que tenen la necessitat de cobrir les despeses i/o estudis, sinó que també s'escull voluntàriament per reduir la dependència econòmica dels pares.

El tipus de feines que realitzen els joves i les joves estudiants varia segons l'edat. Els de més edat –especialment els universitaris– parlen de feines a **jornades parcials**, mentre que els **més joves** tendeixen a buscar ocupacions més puntuals en les èpoques de **vacances**, principalment als estius. En general, es tracta de feines esporàdiques no vinculades amb els estudis en curs i que no són valorades positivament pels joves.

Compaginació d'estudis i treball per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.6								Total població
		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	
Estudia	Valors %	117.211 60,5	81.015 24,5	19.595 4,9	5.917 1,6	12.484 0,7	3.147 0,4	239.369 6,4
Treballa	Valors %	37.267 19,2	149.550 45,2	254.221 64,1	253.390 67,8	999.359 58,5	24.747 3,4	1.718.534 46,1
Treballa i estudia	Valors %	13.416 6,9	46.735 14,1	53.916 13,6	38.223 10,2	80.270 4,7	521 0,1	233.081 6,3
Aturat	Valors %	14.148 7,3	29.649 9,0	33.227 8,4	30.259 8,1	106.933 6,3	1.341 0,2	215.557 5,8
Aturat i estudia	Valors %	3.090 1,6	5.424 1,6	4.578 1,2	2.750 0,7	5.884 0,3	63 0,0	21.789 0,6
Inactiu	Valors %	8.686 4,5	18.675 5,6	31.216 7,9	43.289 11,6	503.116 29,5	690.650 95,9	1.295.632 34,8
Total	Valors %	193.818 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	3.723.962 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

L'ocupació juvenil segons sectors d'activitat

La distribució de l'ocupació a l'àmbit territorial és similar a la de Catalunya, i són els serveis el sector majoritari entre els joves, seguit de la indústria i la construcció. Així i tot, els dos territoris mostren algunes diferències en aquest aspecte. Entre els joves de l'Àmbit Metropolità, **l'ocupació en els serveis és major que entre els joves de Catalunya**, diferència que és més pronunciada entre els joves menors de 20 anys, ja que un 57,8% dels treballadors de l'àmbit territorial estan ocupats en aquest sector, per sobre el 53,6% del cas català. La **indústria presenta nivells d'ocupació molt similars** en els dos territoris en totes les edats –un 25,4% dels treballadors catalans de 25 a 29 anys i un 25,78% dels de l'Àmbit Metropolità. En canvi, **treballar a la construcció és més habitual en el conjunt dels joves catalans** –entre els joves de 20 a 24 anys un 12,4% a Catalunya i un 10,6% a l'àmbit territorial.

Els diversos sectors segueixen evolucions diverses, tal i com succeeix al territori català, ja que **els serveis ocupen a més joves a mesura que augmenta l'edat** –del 57,8% entre els joves menors de 20 anys al 62,4% dels que en tenen de 20 a 24–, mentre que el percentatge de joves treballant a **la construcció i, de manera menys accentuada a la indústria, disminueix**.

Sector d'activitat per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.7								Total població
		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	
Primari	Valors %	387 0,8	1.362 0,7	2.110 0,7	2.101 0,7	9.277 0,9	437 1,7	15.674 0,8
Indústria	Valors %	13.842 27,3	51.550 26,3	79.137 25,7	73.747 25,3	277.005 25,7	5.689 22,5	500.970 25,7
Construcció	Valors %	7.146 14,1	20.833 10,6	27.790 9,0	25.628 8,8	92.644 8,6	2.767 11,0	176.808 9,1
Serveis	Valors %	29.308 57,8	122.540 62,4	199.100 64,6	190.137 65,2	700.703 64,9	16.375 64,8	1.258.163 64,5
Total	Valors %	50.683 100,0	196.285 100,0	308.137 100,0	291.613 100,0	1.079.629 100,0	25.268 100,0	1.951.615 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Així i tot, aquesta major ocupació als serveis no és comuna a totes les comarques de l'àmbit territorial, sinó que presenta clares diferències. De fet, només el Barcelonès presenta major taxa d'ocupació en aquest sector que l'àmbit territorial entre els joves (un 72% de la comarca). Altres comarques, com el Garraf, també presenten major nombre de treballadors que Catalunya als serveis, especialment pel pes del turisme. En canvi, l'Alt Penedès i el Vallès Oriental presenten una distribució molt diferenciada del global de l'àmbit territorial, amb major pes de la indústria i amb un percentatge molt inferior de joves treballant als serveis –menys de la meitat dels ocupats de 16 a 29 anys.

La distribució de l'ocupació juvenil de l'Àmbit Metropolità per sectors de l'any 2001 es diferencia de la de cinc anys abans per una notable disminució del pes de la indústria, sobretot entre els més joves, i un major percentatge de treballadors als serveis i a la construcció.

Sector d'activitat per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatge).

4.8								Total població
		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	
Primari	Valors %	229 1,1	1.140 0,8	1.864 0,8	2.211 1,0	9.820 1,1	337 2,4	15.601 1,0
Indústria	Valors %	8.503 42,6	50.258 36,6	72.475 32,2	68.612 30,0	294.107 33,2	3.112 22,6	497.067 32,9
Construcció	Valors %	1.737 8,7	8.944 6,5	12.258 5,5	11.959 5,2	54.108 6,1	509 3,7	89.515 5,9
Serveis	Valors %	9.486 47,5	76.875 56,0	138.145 61,5	145.967 63,8	527.036 59,5	9.810 71,3	907.319 60,1
Total	Valors %	19.955 100,0	137.217 100,0	224.742 100,0	228.749 100,0	885.071 100,0	13.768 100,0	1.509.502 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Vies d'accés al lloc de treball

Els joves de l'Àmbit Metropolità centren en major mesura les seves accions per **cercar feina a través dels canals formals en comparació als joves d'altres àmbits territorials**. En general, **s'utilitzen diferents vies** per consultar ofertes i donar a conèixer la seva sol·licitud, tot i que varia en funció del perfil del jove i el tipus de feina que es busca.

Els joves amb estudis superiors, per exemple, sí que fan **menció dels contactes informals, a més de l'enviament de currículums i els serveis públics com a vies utilitzades**. Respecte a aquests darrers, consideren que no estan excessivament promocionats i, per aquest motiu, són **desconeguts per part de la població**. En part, a nivell local es vincula també a la falta de complicitat amb alguns ajuntaments.

En general, la resta de joves fa **una valoració més positiva dels serveis públics**, i especialment de les **borses de treball dels ajuntaments**, tot i destacar-ne alguns inconvenients puntuals en algunes d'elles. Aquests joves també utilitzen les **oficines de treball de la Generalitzat**, tot i que les consideren **menys eficients**. Alhora, entre aquests és habitual accedir a feines a través d'empreses de treball temporal. Un canal recent destacat també pels joves és Internet, encara que es considera més útil per a determinats sectors, alhora que es percep que presenta major oferta de feines temporals o de jornada parcial.

Els joves immigrants, tot i afirmar que és habitual usar els serveis públics i les empreses temporals, destaquen en primer lloc els contactes personals com la via més útil per trobar feina.

Condicions laborals

L'autoocupació

Els joves associen l'autoocupació principalment a dos elements que valoren negativament: capital i risc. Majoritàriament consideren que és una alternativa menys favorable que treballar per compte d'altri perquè es considera necessari un mínim de recursos econòmics, no sempre disponibles –o en disposició de ser invertits– per muntar un negoci, i perquè la responsabilitat que implica aquesta situació professional es considera excessiva i arriscada. Alguns joves creuen que sí que es donen **ajudes i suport des de les administracions públiques** per als joves, tot i que en general aquests no les tenen en compte, sovint per considerar-les **poc adaptades** a la realitat concreta o pel **desconeixement**, per part d'alguns joves, d'aquests serveis.

Els joves universitaris diferencien notablement aquesta situació segons la branca d'activitat, ja que per exemple, en alguns sectors, el més habitual és treballar per compte propi com a professional autònom, o en ocasions és fins i tot necessari. No obstant això, a part d'aquestes titulacions específiques, els **joves i les joves amb estudis superiors es plantegen l'opció de treballar per compte propi com a una possibilitat a llarg termini**, un cop adquirida l'experiència i estalviat un mínim, o bé com a complementarietat a una feina que redueixi el risc associat.

Aquesta menor predisposició dels joves i les joves a l'autoocupació queda reflectida a la taula 4.9. **Entre els joves és poc habitual** ja que només un 7,3% dels joves treballadors de 16 a 29 anys són empresaris, mentre que en el global de la població el pes d'aquest grup és més del doble. Alhora, el nombre de joves autoocupats **presenta un salt als 24 anys**, ja que si abans eren el 5,6% els treballadors en aquesta situació professional, entre els 25 i els 29 anys són el 8,8%. Aquests percentatges mostren que **a l'Àmbit Metropolità és una opció menys comuna que al global de Catalunya, especialment entre els de major edat**.

No obstant això, entre els joves **d'algunes comarques de l'Àmbit Metropolità sí que és més habitual treballar per compte propi**. Per exemple, el **Maresme** presenta el valor més elevat d'aquesta situació professional, amb un 9,8% dels joves de 16 a 29 anys. Aquest fet no passa només entre els joves, ja que a la comarca l'autoocupació és més habitual que al conjunt de l'àmbit territorial en el global de la població. El **Garraf** també se situa per sobre la mitjana metropolitana i la catalana (un 8%) en el percentatge de joves empresaris, un 8,6%. Com en d'altres aspectes, en el baix percentatge del global de l'àmbit territorial té una certa influència el pes de la comarca amb major població, el **Barcelonès, que presenta un percentatge d'empresaris encara inferior**, un 6,9%, la segona comarca amb menor pes d'aquesta situació professional entre els joves –el mínim és el 6,7% del Baix Llobregat. Així, s'observa que és **en les tres comarques més poblades de l'Àmbit Metropolità on és menor el percentatge de joves empresaris**, les dues mencionades i al Vallès Occidental, ja que només aquestes se situen per sota la mitjana de l'àmbit territorial. Cal dir, però, que **aquest fet no passa només entre els joves**, sinó que els percentatges per al global de la població ocupada presenten la mateixa situació. No apareix cap comarca que es caracteritzi per un comportament excessivament diferenciat pel que fa a l'autoocupació en els joves respecte a la població major de 35 anys.

Situació professional per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.9		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Empresari amb personal	Valors %	642 1,3	2.812 1,4	8.498 2,8	13.428 4,6	89.250 8,3	3.154 12,5	117.784 6,0
Empresari sense personal	Valors %	1.767 3,5	8.231 4,2	18.659 6,1	21.998 7,5	117.703 10,9	4.092 16,2	172.450 8,8
Assalariats fixos	Valors %	17.671 34,9	95.973 48,9	195.146 63,3	198.395 68,0	735.273 68,1	13.575 53,7	1.256.033 64,4
Assalariats eventuais	Valors %	30.047 59,3	87.971 44,8	84.284 27,4	56.229 19,3	130.209 12,1	4.177 16,5	392.917 20,1
Ajuda familiar	Valors %	447 0,9	903 0,5	808 0,3	547 0,2	2.511 0,2	164 0,6	5.380 0,3
Membre de cooperatives	Valors %	109 0,2	395 0,2	742 0,2	1.016 0,3	4.683 0,4	106 0,4	7.051 0,4
Total	Valors %	50.683 100,0	196.285 100,0	308.137 100,0	291.613 100,0	1.079.629 100,0	25.268 100,0	1.951.615 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Hi ha algunes diferències en el pes dels empresaris entre els joves segons el seu nivell d'instrucció. Així, s'observa que els joves amb estudis obligatoris com a màxim –primària i ESO/EGB– són els qui, en totes les edats, presenten majors taxes d'autoocupació. El cas contrari és els dels joves que han cursat la formació professional de segon nivell, que mostren els percentatges més baixos en aquest sentit, excepte entre els menors de 20 anys. Per exemple, entre els joves amb ESO/EGB de 25 a 29 anys els empresaris són un 9,8% dels ocupats, mentre que en els joves amb formació professional de segon nivell només representen un 6,6% per a la mateixa franja d'edat. És destacable el cas dels universitaris, ja que mostren un reduït pes dels empresaris entre els joves –el segon grup on és menys habitual–, mentre que a partir dels 30 anys el percentatge de població treballant per compte propi amb aquest nivell d'estudis és molt superior –un 12,4% dels de 30 a 34 anys, la segona taxa més elevada. Aquestes xifres constaten les afirmacions dels joves amb estudis superiors, per als quals plantejar-se aquesta opció laboral es donaria en general, posteriorment a la majoria de grups.

Al conjunt de Catalunya s'observa que, com a l'àmbit territorial, els percentatges més elevats d'empresaris entre els joves es donen entre els joves amb estudis primaris o obligatoris com a màxim, en aquest cas, però, fins als 24 anys. Entre els 25 i els 29 anys és més habitual també entre els qui han cursat l'EGB o l'ESO així com entre els joves amb formació professional de primer nivell, fet que no passa a l'Àmbit Metropolità.

La jornada laboral

Més de la meitat dels joves de l'Àmbit Metropolità ocupats treballen 40 hores setmanals, amb uns percentatges d'entre el 62,7% i el 69%. Aquest fet representa que, a l'Àmbit Metropolità, la concentració en aquesta dedicació entre els joves és lleugerament inferior a la de Catalunya, ja que en aquest cas les freqüències són de 65% i de 69,6%. Aquest tipus de jornada, entre els joves, augmenta amb l'edat. D'aquesta manera, dels 20 als 29 anys és el període en què és més habitual treballar 40 hores en comparació al que succeeix a partir d'aquesta edat. En canvi, entre els joves de l'Àmbit Metropolità és menor el pes dels treballadors joves que superen les 40 hores setmanals, tant amb relació a la població per sobre els 34 anys del mateix àmbit territorial, com amb relació a la distribució global dels joves a Catalunya. Així mateix, s'observa que entre els joves menors de 25 anys és més habitual treballar per sota les 30 hores que entre els qui superen aquesta edat, fet que passa tant a l'àmbit territorial com a Catalunya.

Temps de treball productiu setmanal per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.10		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Menys de 30 h	Valors %	9.747 19,2	29.074 14,8	25.878 8,4	24.534 8,4	89.139 8,3	2.812 11,1	181.184 9,3
De 30 a 39 h	Valors %	3.970 7,8	15.928 8,1	28.686 9,3	34.717 11,9	146.172 13,5	2.960 11,7	232.433 11,9
40 hores	Valors %	31.780 62,7	130.146 66,3	212.474 69,0	188.890 64,8	653.878 60,6	14.668 58,0	1.231.836 63,1
Més de 40 h	Valors %	5.186 10,2	21.137 10,8	41.099 13,3	43.472 14,9	190.440 17,6	4.828 19,1	306.162 15,7
Total	Valors %	50.683 100,0	196.285 100,0	308.137 100,0	291.613 100,0	1.079.629 100,0	25.268 100,0	1.951.615 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Característiques contractuals

Els joves de l'àmbit territorial parlen de la relació entre mercat laboral i nivell formatiu dels joves. D'una banda, els joves amb estudis superiors consideren que actualment l'oferta de treballadors està sobrequalificada amb relació a la demanda de les empreses. Per aquest motiu, molts afirmen que el fet de comptar amb estudis universitaris, per tant, no assegura una millor ocupació en el moment d'incorporar-se al mercat laboral, però sí que es veu que té una influència important en la trajectòria a mitjà i llarg termini. Així, els propis joves afirmen que, si bé entre els més joves els ocupats amb estudis professionals o similars que treballen en oficis presenten una situació més favorable que els universitaris –per exemple, quant a retribució–, amb els anys per als universitaris és més fàcil la progressió i el compliment de les aspiracions professionals. En part, aquestes afirmacions es veuen contrastades per les dades que denoten que, per exemple, pel que fa a l'atur i l'eventualitat, els joves universitaris presenten una situació d'atur i, sobretot, d'eventualitat considerable en el moment d'incorporar-se al mercat laboral, però decreixen de manera accentuada amb els anys.

Els joves sense estudis superiors també perceben que **existeixen diferències** en el mercat laboral segons el nivell d'estudis i **no les vinculen exclusivament a les condicions econòmiques o laborals**, sinó que per exemple s'associa un nivell d'estudis més elevat amb major grau de responsabilitat.

Aquesta vinculació entre nivell d'estudis i feina es destaca també en considerar que sovint el fet de **començar a treballar jove, sense estudis postobligatoris**, per exemple, implica una **major tendència a l'estancament professional** i menor predisposició al reciclatge formatiu. Així, alguns joves veuen que el fet de cursar estudis no aporta només els coneixements concrets, sinó l'actitud d'aprenentatge continu que sovint requereix el mercat laboral.

S'observa una **millora de la qualificació dels llocs de treball dels joves segons l'edat**. La majoria dels **menors de 20 anys ocupats treballen en llocs de baixa qualificació** (55,2% dels casos), mentre que **de 20 a 29 anys** són més nombrosos els que ocupen posicions de **nivell mitjà**. A més, els treballadors joves d'entre 25 i 29 anys presenten majors percentatges de joves en els treballs més qualificats –més de 10 punts percentuals per sobre els de 20 a 24 anys–, i menors en els nivells més baixos. Aquestes tendències es reproduïxen en percentatges molt similars en el conjunt de Catalunya, tot i que en general l'àmbit territorial presenta uns percentatges lleugerament superiors de treballadors en els nivells alts i inferiors en els baixos –excepte en els més joves.

En totes les comarques de l'Àmbit Metropolità, la majoria de treballadors joves ocupen llocs de qualificació mitjana i el pes d'aquest nivell és relativament similar entre elles. No obstant això, **el Barcelonès sí que es diferencia per un major percentatge de llocs d'alta qualificació entre els joves**, que fa que presenti menors percentatges de treballadors joves de nivell baix. De fet, en la resta de comarques excepte el Maresme, entre els menors de 25 anys els percentatges de joves que treballen en nivells alts són inferiors als de l'Àmbit Metropolità i Catalunya en totes les edats, però sobretot en els joves de 25 a 29 anys.

A més de **les diferències en la qualificació segons l'edat**, també són evidents les que hi ha **segons el nivell d'estudis dels joves**. Entre els joves d'un mateix nivell, també es fa palesa la progressió en la qualificació en les diferents franges d'edat, sobretot per sobre i per sota dels 25 anys, excepte en el grup amb estudis primaris. Aquest grup, juntament amb el de joves amb estudis d'ESO/EGB, són els únics en què la majoria de treballadors joves –en totes les franges d'edat– ocupen majoritàriament llocs de baixa qualificació. En canvi, entre els joves amb formació professional sempre és majoritari el nivell d'ocupació mitjà. El grup amb estudis universitaris presenta un comportament encara més diferenciat de la resta, per l'elevat pes que tenen els llocs d'alta qualificació, que són majoritaris al grup a partir dels 25 anys. A més, en aquest cas és destacable també l'augment de l'ocupació dels llocs d'alta qualificació entre aquest col·lectiu a partir dels 24 anys ja que es passa del 39,4% entre els joves de 20 a 24 anys al 52,6% dels de més edat.

Nivell d'ocupació per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.11		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Alt	Valors %	1.283 2,5	17.491 8,9	59.112 19,2	66.308 22,8	266.723 24,7	5.738 22,7	416.655 21,4
Mitjà	Valors %	21.366 42,3	91.883 46,9	141.887 46,1	129.151 44,3	430.966 39,9	8.226 32,6	823.479 42,2
Baix	Valors %	27.917 55,2	86.546 44,2	106.835 34,7	95.945 32,9	381.238 35,3	11.295 44,7	709.776 36,4
Total	Valors %	50.566 100,0	195.920 100,0	307.834 100,0	291.404 100,0	1.078.927 100,0	25.259 100,0	1.949.910 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

L'Àmbit Metropolità presenta una distribució de la població jove segons la categoria socioeconòmica similar a Catalunya, encara que la categoria baixa hi té un pes lleugerament inferior. De totes maneres, com al conjunt del territori català, és la majoritària sempre. La població va millorant de categoria amb l'edat. El 88,8% dels joves menors de 20 anys se situa en un nivell socioeconòmic baix, com el 64,2% dels joves de 25 a 29 anys. Paral·lelament a la reducció de la categoria més baixa, a mesura que augmenta l'edat dels joves, l'alta s'incrementa de manera progressiva. Per exemple, entre els joves menors de 20 anys aquesta agrupa un 1,9% dels joves, mentre que entre els de més edat representa el 5,1%.

Categoria socioeconòmica per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.12		16-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Alta	Valors %	952 1,9	4.928 2,5	15.718 5,1	23.708 8,2	127.594 11,9	3.171 12,6	176.071 9,1
Mitjana	Valors %	4.655 9,3	38.593 19,8	94.204 30,7	93.616 32,2	337.461 31,4	7.270 29,0	575.799 29,6
Baixa	Valors %	44.512 88,8	151.496 77,7	197.104 64,2	173.533 59,7	611.361 56,8	14.654 58,4	1.192.660 61,3
Total	Valors %	50.119 100,0	195.017 100,0	307.026 100,0	290.857 100,0	1.076.416 100,0	25.095 100,0	1.944.530 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Els joves de l'Àmbit Metropolità, independentment del seu nivell d'estudis i qualificació, parlen de la **generalització de la precarietat laboral entre el jovent**. Citen **elements com els nivells salarials, la temporalitat, els horaris laborals i la dificultat d'ajustar les feines al nivell de qualificació dels joves**. En determinats sectors i nivells, també es fa referència a elements que a vegades van més enllà de la legalitat, com l'incompliment de convenis o la necessitat d'incrementar les inspeccions laborals. En part, associen l'increment d'aquestes situacions de precarietat amb la disminució de l'atur, ja que **segons els propis joves la desocupació no és actualment un problema tan generalitzat com la precarietat**, tot i que afirmen que les taxes oficials no sempre reflecteixen la realitat de l'ocupació juvenil. Els joves també consideren que les feines de baix nivell que no requereixen qualificació –referint-se sovint a feines esporàdiques durant l'etapa formativa–, en les que hi ha major competència amb altres col·lectius, també afavoreixen l'augment de la precarietat entre els treballadors joves. Per exemple, citen la situació de competència entre els joves de menor edat, que presenten major predisposició a treballar en unes condicions menys favorables, amb joves de major edat sense qualificació.

L'Àmbit Metropolità i Catalunya presenten freqüències de joves assalariats eventuais molt similars, tot i que a l'àmbit territorial tenen un pes lleugerament superior en els menors de 25 anys –menys d'un punt percentual de diferència. Per exemple, entre els joves de l'Àmbit Metropolità de 20 a 24 anys, el percentatge és del 44,8%, i del 44% en el conjunt de Catalunya. La temporalitat disminueix d'una manera destacable a mesura que augmenta l'edat, passant del 59,3% entre els menors de 20 anys al 27,4% entre els joves de més edat. La taula 4.9 reflecteix aquesta major incidència en els joves, ja que fins i tot en el grup de 25 a 29 anys, on és menys habitual, el percentatge d'assalariats eventuais és més del doble del percentatge dels majors de 35 anys.

El pes de l'eventualitat, però, també varia segons la comarca de l'Àmbit Metropolità. Així, el **Barcelonès presenta els màxims percentatges** d'aquesta situació entre els joves **majors de 20 anys**, i el **Vallès Occidental i el Garraf entre els més joves**. A la resta de comarques aquesta situació és menys freqüent que a l'àmbit territorial, especialment a l'Alt Penedès i al Vallès Oriental.

Entre els més joves, l'alta temporalitat és un fenomen generalitzat en tots els nivells formatius, amb uns percentatges de treballadors amb contracte eventual que se situen entre el 58,3% i el 60,9%. **A partir dels 20 anys hi ha majors diferències entre els diversos nivells formatius**, amb valors que oscil·len del 41,6% al 53,5% (vegeu la taula A.3 de l'annex). El grup dels joves amb estudis de formació professional –sobretot de segon nivell– és el que presenta una menor incidència d'aquesta situació a partir dels 20 anys –presentant per exemple, un 21,9% dels treballadors de 25 a 29 anys. En aquest sentit, és també destacable la baixa incidència de l'eventualitat entre els joves amb l'ESO o l'EGB entre els que tenen de 20 a 24 anys (41,6%). En canvi, els percentatges més elevats d'eventualitat varien en cada franja d'edat. Així, mentre que en el cas dels més joves la temporalitat és més habitual entre els qui han cursat el batxillerat (60,9%), entre els joves de 20 a 24 anys la màxima eventualitat és entre els universitaris (53,5%) i, entre els majors de 25 anys, entre els qui tenen estudis primaris (35,8%). Cal destacar que, com en algunes comarques, es dona la particularitat dels joves universitaris, que s'incorporen al mercat laboral a partir dels 20 anys amb l'elevat percentatge d'eventuals abans comentat, però que es redueix notablement en les franges d'edat posteriors. Aquestes tendències no són exclusives de l'àmbit territorial sinó que es donen, en línies generals, també al global de Catalunya.

La situació d'atur a l'Àmbit Metropolità

L'Àmbit Metropolità presenta uns percentatges d'atur –sobre els actius– superiors als globals de Catalunya entre la població general. Entre els joves, es manté aquesta dinàmica, tot i que la diferència més accentuada es dona entre els treballadors menors de 20 anys, ja que un 25,2% dels actius de l'àmbit territorial estan aturats i a Catalunya són un 23,2%. Per altra banda, s'observa que la població jove activa desocupada disminueix a mesura que avança l'edat. Així, es presenten percentatges del 25,2% entre els joves de 15 a 19 anys al 10,9% dels qui tenen entre 25 i 29 anys. La incidència de l'atur sobre el total de la població en totes les edats es veu reflectida en la distribució de la població segons activitat principal de la taula 4.4.

Cal destacar, però, que el fet que l'Àmbit Metropolità mostri un percentatge d'actius aturats dels 15 a 29 anys (14%) major que la mitjana catalana (13,3%), ve influenciat, en part, per l'elevada taxa del Barcelonès (14,8%, el màxim de l'àmbit territorial, tot i ser similar al 14,7% del Maresme). La resta de comarques presenten uns percentatges força inferiors i, excepte les dues mencionades i el Baix Llobregat, totes se situen per sota el nivell de Catalunya, amb el mínim en el 12,1% de l'Alt Penedès.

L'evolució de l'atur a l'àmbit territorial manifesta una millora notable en la situació de 2001 respecte a la mostrada l'any 1996 a la taula 4.5, on el percentatge de població activa aturada era més del doble (21,4% al 1996 i 10,8% al 2001). La millora és encara més notable en el conjunt dels joves, entre els quals s'ha reduït a la meitat, ja que l'any 1996, per exemple, entre els joves actius de 20 a 24 anys el 35,9% estava aturat en comparació del 15,2% de l'any 2001. L'afectació de l'atur no varia només en funció de l'edat dels treballadors, sinó també del seu nivell formatiu, com es pot veure a la taula A.5 de l'annex. Les taxes més elevades es troben, en totes les edats, entre els joves amb nivell d'estudis primaris com a màxim. En canvi, els joves amb formació professional de segon nivell presenten les més reduïdes fins els 25 anys i, els universitaris, a partir d'aquesta edat.

Diferències de gènere

Els joves de l'Àmbit Metropolità consideren que en el mercat laboral existeixen discriminacions per gènere, situació que generalitzen per edat dels treballadors o nivell de qualificació, tot i que afirmen que sí que varien les diferències. Per exemple, a partir d'una determinada edat apareixen situacions vinculades a la voluntat de crear una nova família. Els joves de major edat critiquen les actituds que es perceben des del sector empresarial, que discrimina les noies en aquesta línia, mentre que a vegades fins i tot valora positivament la mateixa aposta entre els nois –relacionada amb un ritme de vida més estable. Per aquest fet molts afirmen que entre les noies és molt habitual trobar-se en la situació d'haver d'escollir entre vida familiar i professional –progressió–, i consideren que acaba sent més comú prioritzar la primera.

Els joves també destaquen diferències econòmiques –en qüestions de retribucions per a una mateixa feina– i de major proporció de treballadors que treballadores en les feines de major responsabilitat. Tot i aquesta crítica a la situació actual, perceben que es tendeix a reduir aquestes actituds i a fomentar la igualtat. No obstant això, parlen de diferències pel que fa a la incorporació i la progressió laboral, així com entre l'empresa privada i llocs de treball públics.

Les dades confirmen i afegixen algunes de les diferències percebudes pels propis joves. Per exemple, com els joves afirmen, **és major el percentatge de nois actius**. Les diferències en l'activitat, que es donen en totes les franges, són més marcades entre els menors de 20 anys, amb 8 punts de diferència (un 32,9% dels nois actius de 15 a 19 anys, davant el 24,9% de les noies). De 20 a 29 anys es redueixen lleugerament les diferències en el percentatge d'actius, en part perquè es redueix el pes dels estudiants, però alhora incrementa un altre tipus d'inactivitat entre les noies, el treball domèstic, que fa que es mantinguin les diferències en les taxes d'activitat en els joves de major edat. De fet, aquesta diferent distribució és encara més accentuada entre la població per sobre els 30 anys.

Les noies, al mateix temps, presenten uns percentatges d'atur més elevats que els nois. Les diferències són menys marcades entre els joves de 20 a 24 anys, mentre que entre els de major edat és on la diferència és més accentuada (2,6 punts). Per exemple, un 9,7% dels nois actius de 25 a 29 anys està aturat, mentre que en les noies és un 12,3%. Així i tot, aquestes diferències són inferiors a les que es donen a partir dels 30 anys, ja que per exemple entre els actius de 30 a 34 anys l'atur femení se situa gairebé 6 punts per sobre el masculí.

La distribució dels joves de l'Àmbit Metropolità per activitat principal segons el sexe presenta la mateixa tendència que la del global de Catalunya, tot i que en la distribució catalana són més accentuades les diferències entre els nois i les noies més joves. És a dir, que **les diferències entre nois i noies quant a activitat i atur no són específiques de l'àmbit territorial i, de fet, en aquest són, en general, menys pronunciades.**

Un altre dels aspectes en què els joves perceben clares diferències, i les dades ho constaten, és en les **diferents especialitzacions entre homes i dones segons els sectors d'activitat**. La realitat laboral i les demandes dels sectors són considerats part dels motius, però també s'hi afegix el factor cultural o educatiu que condiciona, juntament amb les diferències en actituds, la trajectòria dels joves des del moment d'elegir l'itinerari educatiu.

Aquestes distincions es reflecteixen, en part, en la diferent distribució de l'ocupació juvenil en els sectors d'activitat (vegeu la taula A.8 de l'annex). **Tot i que els serveis és el sector que ocupa més joves dels dos sexes en totes les franges d'edat, les noies presenten percentatges més elevats** (superiors al 76%) que els nois. Aquestes diferències disminueixen amb l'edat, sobretot perquè l'ocupació dels nois augmenta de manera considerable. El segon sector majoritari, la indústria, té major pes en l'ocupació masculina sempre i presenta comportaments diferenciats entre els dos sexes. Entre els nois disminueix lleugerament a mesura que augmenta l'edat, mentre que en les noies presenta l'evolució contrària. **La construcció té un pes molt diferenciat en l'ocupació masculina i femenina.** Entre les noies mai no supera el 2,5% de les treballadores, mentre que en els nois presenta un percentatge molt superior que es redueix amb l'edat, del 22,5% dels joves de 16 a 19 anys al 14,6% dels de 25 a 29. El conjunt de Catalunya mostra aquestes mateixes relacions entre el gènere del jove i els diversos sectors.

La distribució dels treballadors i treballadores segons la qualificació dels llocs també presenta diferències (vegeu la taula A.21 de l'annex). Així, s'observa que si bé entre les noies menors de 20 anys, treballar en un nivell baix és notablement més habitual que entre els nois (62,7% i 49,8% respectivament), entre els joves de major edat aquest nivell es redueix en ambdós sexes, alhora que els percentatges de treballadors en llocs de nivell baix són més similars entre homes i dones. En canvi, la qualificació alta dels llocs de treball és sempre més habitual entre les noies, per exemple representa un 7% dels nois d'entre 20 i 24 anys i un 11,1% de les noies d'aquesta mateixa edat. **En general, s'observa que, si bé les diferències entre l'ocupació dels nois i les noies en els nivells baixos i mitjans disminueix a partir dels 20 anys, en el cas dels llocs de treball amb una qualificació alta augmenten en aquesta edat.** L'evolució de les diferències entre els dos sexes en funció de les diverses qualificacions que presenta l'Àmbit Metropolità es reproduïx de manera similar en el cas de Catalunya.

Diferències segons la procedència

Els joves de l'àmbit territorial afirmen que hi ha una clara diferenciació en el mercat laboral segons la procedència. En concret, remarquen la particularitat de l'ocupació dels immigrants, concentrada en determinats sectors o llocs de treball que consideren que molts autòctons no acceptarien per les condicions de treball –físiques i econòmiques. Per tant, els joves immigrants ocupen llocs de baixa qualificació i, per això, alguns consideren que l'argument que sovint es planteja socialment de la competència per llocs de treball no està justificat i és fruit del desconeixement de la realitat social, associant-se amb una actitud racista. Per a molts, aquesta relativa "especialització" en determinats sectors fa que la població estrangera es concentri segons l'activitat econòmica del municipi.

Aquestes diferències queden reflectides en el nivell de qualificació de les feines que desenvolupen els joves segons la procedència (vegeu la taula A.6 de l'annex). Entre els més joves el nivell baix és el més freqüent en les tres procedències tot i que és menys habitual entre els nascuts a Catalunya (54,5%) i més entre els originaris de fora de l'Estat espanyol (63,2%). A partir dels 20 anys, entre els catalans ja té major pes el nivell mitjà, i, a partir dels 25, en els de la resta de l'Estat espanyol. En el cas dels nascuts fora de l'Estat espanyol, és majoritari ocupar posicions de baixa qualificació més enllà d'aquesta edat com els joves afirmaven, tot i que el pes d'aquest nivell es redueix lleugerament amb l'edat, alhora que incrementa el nivell alt. Entre els catalans i els de la resta de l'Estat espanyol la situació és més favorable, sobretot per als primers –entre els quals sempre hi ha el mínim percentatge de treballadors en llocs de baixa qualificació.

Valoració de la feina

Entre alguns joves –sobretot amb titulació universitària–, d'altres àmbits territorials i, en menor mesura, també entre residents a zones més allunyades de les principals àrees d'activitat econòmica del mateix Àmbit Metropolità –com algunes parts del Vallès Oriental i l'Alt Penedès–, plantejar-se el canvi de residència per motius laborals apareix com una opció més habitual que entre els joves que viuen a comarques més properes a Barcelona o amb més activitat econòmica. Aquests darrers, en general, només consideren l'opció de traslladar-se de residència fora de la pròpia comarca per tal de trobar una feina adaptada al seu perfil com un fet excepcional. Així i tot, l'opció de desplaçar-se diàriament a determinades zones de la mateixa comarca o a altres de properes sí que es percep més habitual sense ser, però, majoritària.

Els joves valoren principalment dos elements d'una feina que cal equilibrar: per una banda, que agradi o no i, per l'altra, la remuneració. La part subjectiva de l'interès o motivació per la feina es vincula a diferents aspectes, com l'edat del jove, la seva qualificació o aspectes i interessos personals. Molts afirmen que és important la valoració i el reconeixement, l'ambient laboral, el tracte dels superiors o l'horari, entre altres factors. Els joves universitaris, a més, donen major importància a les expectatives a mitjà termini a l'hora de valorar un lloc de treball, i posen menys interès en les condicions econòmiques inicials si es perceben possibilitats d'evolució a l'organització i millorar la posició.

A més, els joves, a mida que s'incrementa l'edat, **donen major importància al fet que una feina sigui compatible amb la vida personal**. En part, es refereixen a la dedicació i a les jornades laborals, però també es vincula a la necessitat d'un nivell salarial i una estabilitat mínims que permetin mantenir un ritme de vida determinat –en referència al lleure però també a mantenir un habitatge, o fins i tot una família, per exemple, que diferencien de les necessitats dels més joves. Alguns joves consideren que la major o menor importància que es doni a la vida personal i familiar en comparació de la laboral sovint té efectes en la trajectòria professional. Els joves consideren que és habitual tenir una **trajectòria laboral que evolucioni amb els anys**, encara que s'associa a que, sovint, una major dedicació i ambició facilita l'accés a posicions més elevades en càrrec i salari. Per tant, entre els treballadors de major edat es planteja una dualitat d'interessos quant a trajectòria professional, segons la importància i implicació que es dediqui a la feina.

Els joves **valoren negativament les empreses i l'actitud dels empresaris en part per la relació amb els treballadors, especialment amb els joves**. Es considera que sovint el tracte no és just en la relació entre feines i salaris i que les diferències en els interessos de treballadors i empresa causa determinades situacions de conflicte. Són els joves de qualificació mitjana els que fan major matís a aquesta contraposició d'interessos.

Els joves creuen que els **elements que més es valoren al mercat laboral són l'experiència** i, en determinats casos, el **coneixement d'idiomes i les titulacions acadèmiques per a feines qualificades**. Els joves amb estudis superiors destaquen també la valoració positiva que es fa des de les empreses de les competències personals dels candidats, i les actituds més implicades i flexibles amb la feina.

Per tant, els joves perceben el treball com un element important i busquen sentir-se satisfets amb la feina, tot i que també vinculen treball i vida personal. Els joves que estan cursant estudis de secundària veuen la incorporació al mercat laboral llunyana, i els que estan orientats a cursar estudis superiors consideren que els oferiran majors possibilitats d'elecció de les feines, alhora que aquestes seran més enriquidores personalment.

Per altra banda, la majoria dels **joves immigrants de l'Àmbit Metropolità viuen la feina com una de les seves principals prioritats**. Consideren que la situació personal quant a regularització de la seva situació a Catalunya no condiciona el poder trobar una feina o no, encara que sí que en variaran les condicions. En canvi, sí que mencionen el domini de la llengua –castellà com a mínim– com a obstacle en determinats sectors que requereixen el tracte amb el públic.

4.1.3 Habitatge

Condicions dels habitatges

Els joves valoren **negativament el mercat immobiliari a l'Àmbit Metropolità**. Consideren molt **reduïda l'oferta d'habitatges a preus assequibles**. Especialment es destaca l'**increment de preus** i la major tendència a l'**especulació**. L'Àmbit Metropolità ofereix una peculiaritat, ja que la ciutat de Barcelona atrau i alhora rebutja població. Aquest fenomen afecta la resta de poblacions de l'àmbit territorial, sobretot les que hi són més properes. Barcelona atrau un gran nombre de població per les nombroses ofertes que hi ha, però també per aquest motiu el preu de l'habitatge és més elevat i complica que aquesta població s'estableixi de forma estable a la ciutat. És per això que **les localitats de les rodalies es veuen afectades pel desplaçament de població que provoca un encariment del preu de l'habitatge també en aquestes poblacions**. Aquest fenomen comporta, per tant, una posterior alça de preus a tota l'àrea metropolitana i especialment a les zones més receptores, com el Vallès Occidental i el Baix Llobregat.

Els joves consideren que la situació actual fa que, **per a molts, el fet de marxar de casa i tenir una llar pròpia sigui difícil**, i en cas que hagin realitzat el pas, molts perceben que han trobat una oportunitat, com a factor excepcional, que els ho ha permès. Molts tenen una **idea generalitzada: “els resulta pràcticament impossible anar-se’n de casa”**.

Els joves consideren que **els preus del mercat immobiliari actual representen un cost excessiu per a la majoria de joves**, que es troben amb moltes dificultats per assumir-los. Per aquest motiu, es planteja **l’opció de rebre suport econòmic extern**, principalment dels pares. Alguns joves ho veuen normal i justificat, en la compra, en el cas que sigui assumible per part de les famílies, mentre que altres valoren negativament aquesta possibilitat, ja que ho assimilen com una continuïtat de la dependència.

Els joves de l’Àmbit Metropolità afirmen conèixer l’existència de **diverses ofertes públiques d’habitatge**. No obstant això, les consideren encara **insuficients i critiquen els requisits** que exigeixen, la **poca adequació** a la realitat dels joves i, en alguns casos, la **poca transparència del procés d’assignació**. A més, un dels elements lligats a la protecció oficial que valoren negativament és la dificultat per vendre després l’habitatge, en el cas de l’oferta de propietat.

La darrera crítica a la protecció oficial és, doncs, que l’habitatge no és vist exclusivament com una necessitat al qual s’hauria de poder tenir accés, sinó també com un bé que, quan és possible, permet invertir. Per això, molts joves perceben l’habitatge com a negoci, per la **inversió que s’associa a tenir un habitatge de propietat** –l’increment dels preus fa que el vegin com una opció més rendible que l’estalvi–, que sempre permet la possibilitat de la venda posterior en cas de dificultats per mantenir-ne els costos.

Els joves afirmen **utilitzar diferents canals per cercar habitatge**. No en destaquen cap especialment per la seva major utilitat, sinó que combinen Internet, les immobiliàries i els particulars. També es mencionen les borses oficials d’habitatge, tot i que es considera que l’ús que se’n fa és escàs.

Els **joves immigrants** sí que utilitzen unes **vies diferenciades** per trobar habitatge. Aquests joves parlen d’un major èxit a través dels **cercles més propers**, contactes personals i també anuncis en determinats espais més freqüentats per nouvinguts, com per exemple els locutoris.

Un dels elements que alguns joves autòctons assenyalen tenir en compte a l’hora de centrar les seves **expectatives** quant a habitatge és la **proximitat a la llar d’origen**. Alguns ho lliguen a no perdre la relació amb els pares, però també pel fet que marxar lluny comporta també un major **canvi en el ritme de vida**. Així i tot, molts joves són conscients que en determinades ocasions han d’assumir traslladar-se a altres municipis, per exemple per les diferències en els preus dels habitatges. En el cas del Barcelonès, els joves diferencien entre barris i, tot i que molt sovint busquen la proximitat amb la llar familiar d’origen, la intenció varia notablement **segons el grau d’implicació o arrelament del jove amb el barri on habita**. Aquestes expectatives serien similars a les dels joves d’altres comarques que prefereixen poder mantenir la residència al mateix municipi un cop s’emancipen de la família, però en el cas del Barcelonès és un factor amb menor pes.

La majoria de joves de l’Àmbit Metropolità tenen com a **referent l’habitatge dels pares** a l’hora de buscar el propi. Encara que assumeixen que el primer habitatge no serà en aquestes mateixes condicions, sí que hi ha diferències. Per exemple, tot i que la majoria de joves se centren a buscar pisos de lloguer per al seu primer habitatge, alguns dels que viuen actualment amb els pares en una casa o habitatge de propietat sí que desitgen poder tenir un habitatge similar. Lligat a la referència amb la llar d’origen, els joves també esmenten, entre les seves expectatives, elements relacionats amb la comoditat i equipaments desitjats en la llar pròpia –per exemple, electrodomèstics. Sorgeixen dues posicions diferenciades davant aquestes expectatives: alguns joves aspiren a un cert nivell de comoditats per marxar de casa, mentre que altres afirmen estar satisfets amb un nivell mínim que aspiren poder millorar amb els anys.

No obstant això, els joves assumeixen que **el mercat immobiliari de la zona**, i en especial de Barcelona, ja **determina alguns elements, que segurament no entrarien dins les seves expectatives** en un altre context, com succeeix en altres territoris. Per exemple, molts joves ja assumeixen o compten amb què els pisos en què resideixen o residiran –si més no, en el moment d’emancipar-se de la família– presentin unes determinades característiques quant a mida, localització o, per exemple, condicions, per l’oferta i preus del mercat immobiliari.

Tots els joves es refereixen **als canvis d’habitatge propi com un element generalitzat, i varien les seves expectatives** per al primer habitatge amb relació als posteriors. Entre els autòctons es considera que, per exemple, l’evolució facilita poder incrementar la mida dels habitatges, i també és més factible variar el règim de tinença –de lloguer a compra, quan el primer no és el desitjat. Els **joves immigrants** presenten una situació diferenciada i encara es parla menys de requisits per al primer habitatge, especialment en el cas dels acabats d’arribar. Aquest primer habitatge és seleccionat més per urgència que per complir unes mínimes expectatives. A més, en algunes ocasions es tendeix a tenir primer un habitatge compartit, sovint entre la família extensa o coneguts.

En general, la majoria de joves valoren més favorablement el règim de propietat que el lloguer, tot i que assumeixen que no sempre és factible per al primer habitatge. Per aquest motiu, les seves expectatives se centrarien a poder comprar un habitatge, ja que consideren que la compra està **millor valorada socialment**, alhora que es considera que el lloguer aporta un rendiment nul –“llençar els diners”. La major tendència a la propietat està també lligada al fet que el moment d’emancipar-se de la família es planteja no exclusivament com el fet de marxar de casa, sinó de crear una nova família.

Tot i aquestes valoracions, **alguns joves afirmen estar més disposats al lloguer per al primer habitatge.** Se cita com a possible motiu el fet de **compartir pis**, especialment per part de joves universitaris que estan més familiaritzats amb aquesta opció. Per aquests, conuiu en grup -excloent el cas de viure en parella–, per exemple, només és factible amb aquest règim de tinença, ja que la compra implica més compromís. També es fa referència a una major predisposició al lloguer en **determinades situacions provisionals** en què es considera més adequat, sovint lligades a motius laborals.

La major predisposició dels joves per a la compra es pot contrastar amb les dades sobre el règim de tinença dels joves emancipats de la família (vegeu la taula annexa A.11). Com s’ha vist a l’apartat 3 d’aquest informe (taula 3.6.1), tot i que **l’Àmbit Metropolità presenta un alt percentatge en els habitatges de propietat** –un 78,5% dels habitatges principals– **és lleugerament menys habitual** que al conjunt de Catalunya. Aquest fet fa que el **lloguer**, en canvi, sigui **més freqüent** (un 17,8%), mentre que els altres règims de tinença són més puntuals. Això es deu, en gran mesura, al pes del Barcelonès que presenta un baix percentatge d’habitatges de propietat. La resta de comarques de l’àmbit territorial resta per sobre de la mitjana de l’Àmbit Metropolità, destacant el Vallès Occidental amb el percentatge més elevat. **Entre els joves també es manté** aquesta característica de l’àmbit territorial, tot i que presenta una evolució. Els propis joves assumeixen que, tot i la major predisposició o valoració de la propietat, a vegades aquesta opció està més limitada, i presenta certes dificultats. Per tant, **consideren la possibilitat de marxar de casa per anar primer a un pis de lloguer, i comprar-ne un posteriorment.** Com les dades constaten, es dona aquesta major freqüència per al lloguer entre els més joves, però la propietat es manté com més habitual en totes les edats.

La major prevalença del règim de propietat és més evident entre els joves de més edat, amb un 78% de la població de 30 a 34 anys emancipada del nucli d'origen. Entre els més joves, el pes de la propietat és més reduït i **es va incrementant amb l'edat**, i se situa sempre lleugerament per sobre la mitjana catalana. Entre tots aquests joves que tenen un habitatge de propietat, és clarament **majoritari el grup que es troba en procés de pagament**. Així i tot, el creixement d'aquest grup entre els propietaris majors de 30 anys s'estabilitza per l'increment del percentatge de joves que ja tenen totalment pagat l'habitatge (un 14,1% del total d'emancipats de 30 a 34 anys). Així i tot, aquest increment se segueix donant ja que hi ha joves que segueixen entrant en el procés de compra d'un habitatge. Aquesta situació no és exclusiva de l'Àmbit Metropolità, sinó que és compartida per Catalunya, encara que a l'àmbit territorial tenen major pes els joves en procés de pagament d'habitatges.

Com s'ha esmentat, l'increment del règim de compra amb l'edat va vinculat amb el **decrement del règim de lloguer**. És similar a l'Àmbit Metropolità i presenta un percentatge significatiu entre els més joves que s'han emancipat de les famílies. **Per exemple, un 33,7% dels de 20 a 24 anys viuen de lloguer, mentre que entre els de 30 a 34 només són un 16,9%**.

En comparació dels autòctons, **els joves immigrants mostren una major predisposició al lloguer** –d'habitatge o habitacions– per als seus habitatges actuals, i comprar es veu una alternativa a més llarg termini. No obstant això, diferencien segons la situació familiar i la comunitat d'origen, i també segons la voluntat d'establir-se a Catalunya de manera definitiva o temporal. Aquests grups, a més, també afirmen que hi ha reticències puntuals a llogar pisos a immigrants, tot i que no ho destaquen com una problemàtica generalitzada.

Els propis joves immigrants perceben una **nova tendència a la propietat**, considerant que, **a mitjà termini**, aquests col·lectius –no exclusivament joves– **incrementaran** la compra al ser una **demanda** creixent que comença a ser considerada en el mercat immobiliari com a negoci potencial. Segons un jove immigrant, "els constructors comencen a veure els immigrants com a possibles clients, perquè són els propers que compraran pisos, quan aconseguixin estabilitat econòmica".

El procés d'emancipació familiar

A l'Àmbit Metropolità, els joves s'emancipen de la família en un percentatge similar al de Catalunya, molt lleugerament per sobre. En ambdós territoris el percentatge de joves de 20 a 34 anys que ja no viu a la llar d'origen se situa en gairebé el 45%. La taxa de l'Àmbit Metropolità és inferior dels 20 als 29 anys i és a partir dels 30 on la taxa de l'àmbit territorial augmenta per sobre la de Catalunya, on també és molt més elevat el nombre d'emancipats del nucli familiar d'origen. **Entre els joves i les joves de 20 a 24 anys de l'àmbit territorial són només un 13,3%, mentre que de 25 a 29 anys són el 44,2%, coincidint amb la taxa catalana, i un 73,3% a partir dels 30 anys**. Dins de l'àmbit territorial, la comarca amb un major percentatge de joves de 20 a 34 anys emancipats és el Garraf, amb un 51,2%, mentre que la comarca amb un percentatge més baix a la mateixa franja d'edat és el Barcelonès, amb un 39,9%.

Emancipació familiar per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.13		Àmbit territorial							Total població
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més		
Emancipat	Valors %	4.627 2,0	45.010 13,6	175.170 44,2	274.080 73,3	1.542.429 90,3	610.672 84,8	2.651.988 60,8	
No emancipat	Valors %	231.576 98,0	286.038 86,4	221.583 55,8	99.748 26,7	165.617 9,7	109.797 15,2	1.712.101 39,2	
Total	Valors %	236.203 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	4.364.089 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

El percentatge d'emancipats de la família és major entre les noies que en els nois. En el total de joves de 20 a 34 anys, la diferència que hi ha entre els dos sexes és similar a la de l'àmbit territorial i Catalunya. No obstant això, és lleugerament més baixa en el cas de l'àmbit territorial. On més accentuada és aquesta distinció és en la població de 25 a 29 anys, amb 14 punts de distància entre el 37,3% dels nois i el 51,3% de les noies que ja no viuen a la llar d'origen. Aquestes diferències es veuen de forma més accentuada a l'Alt Penedès on hi ha, en aquesta mateixa franja d'edat, una diferència de 18,3 punts, mentre que el Barcelonès presenta una diferència menys notable, de 12,1 punts.

Els joves citen el factor econòmic com el principal fre a l'emancipació familiar. Aquest factor, però, es vincula a diferents elements, a més de la realitat del mercat immobiliari. D'una banda, es parla de la **trajectòria educativa**, ja sigui per marcar diferències entre grups, com perquè comporta una posterior incorporació al mercat laboral. De l'altra, se cita també la **particularitat de la situació laboral dels joves**, la major inestabilitat, que molts consideren un obstacle, o els nivells salarials –en comparació dels preus de l'habitatge. En darrer lloc, se citen **les circumstàncies familiars**: la relació amb els pares o la voluntat d'independitzar-se, les diferències de cost segons els tipus de llar i la voluntat de crear una nova família.

A continuació s'analitza com perceben els joves la influència d'aquests tres factors i com ho reflecteixen les dades:

a) Educació

Els joves consideren que el grau d'instrucció influeix en altres aspectes de la vida més enllà de l'educació, com per exemple en l'emancipació familiar. Una **trajectòria educativa més llarga comporta que els joves es plantegin l'opció de marxar de casa més tard.** Alhora, se cita un altre element en què els joves observen un canvi. Per a molts, **antigament els estudis superiors asseguraven estabilitat laboral**, per tant, el factor temporal es veia compensat per unes millors condicions en començar a treballar. Actualment ja no es veuen aquests dos elements associats, el que consideren que fa que encara hi hagi més diferències segons el nivell d'estudis.

Les dades constaten que **el percentatge de joves que viuen emancipats de la família d'origen varia en funció del nivell d'estudis**. A l'Àmbit Metropolità, els universitaris són els que presenten les taxes més reduïdes fins als 30 anys, ja que a partir d'aquesta edat són els que tenen estudis de primària com a màxim, entre els quals el percentatge és menor (un 67,6% dels joves de 30 a 34 anys). En canvi, és en el **grup amb formació professional de primer nivell on és més habitual** entre els joves viure a la llar pròpia, especialment a partir dels 25 anys, mentre que fins als 24 havien estat els joves amb estudis de primària com a màxim els que s'emancipaven amb més freqüència.

b) Treball

Part del problema d'habitatge dels joves es vincula a la falta de recursos suficients o al fet de no comptar amb una situació laboral favorable que permeti assumir el fet de marxar de casa. Principalment, se cita la **generalització de l'eventualitat entre els joves**, factor que es veu determinant perquè tinguin majors dificultats per accedir a un habitatge, sobretot quan es vol optar per la compra. De fet, els propis joves fan aquesta associació directa, i molts **centren les expectatives a trobar una feina fixa i estable, ja amb l'objectiu d'emancipar-se** –i no a la inversa. “Molta gent busca una feina fixa, sobretot gent que es vol emancipar, que vol formar una família. La gent vol estabilitat perquè, si no, ja no tens casa, ja no tens hipoteca.”

Com els propis joves assenyalen, la seva situació laboral té repercussió en l'emancipació familiar. A l'Àmbit Metropolità, les dades constaten **que és menor el percentatge de joves emancipats entre els assalariats eventuais**, no només en comparació als que tenen un contracte fix, sinó també respecte a la resta de situacions professionals. Es tracta del grup amb els percentatges més reduïts en totes les edats –en es situacions professionals més freqüents. On hi ha major diferència entre treballadors eventuais i fixos és en la població de 25 a 29 anys, ja que entre els primers són el 38,6% els que han marxat de la llar familiar, davant el 47,3% dels assalariats amb contracte indefinit.

A més de la diferència segons el tipus de contractació, també cal assenyalar la particularitat del grup de treballadors per compte propi. **Els joves empresaris se situen per sobre la mitjana en el percentatge d'emancipats de la família d'origen en totes les edats**, especialment el grup amb personal, que presenta sempre els valors més elevats. Els empresaris sense personal no reflecteixen una situació tan diferenciada, sinó que se situen en valors molt similars a la mitjana i lleugerament inferiors als dels assalariats fixos en el cas dels majors de 30 anys.

c) Família

La majoria de joves associen l'emancipació familiar a viure amb la parella per formar una nova família. El **principal argument en aquesta línia és l'econòmic**, ja que es percep com pràcticament impossible viure en solitari. A més, la major predisposició a la compra fa que es plantegi en menor mesura el fet de compartir pis.

Com els propis joves afirmen, la majoria marxa de casa de la família per passar a conviure en parella, i és encara més habitual entre els de major edat. A l'Àmbit Metropolità, són un 57,1% els que viuen en parella entre els de 20 i 24 anys, i el pes d'aquest tipus de llar incrementa fins al 68,7% en els de 30 a 34 anys. Per tant, tot i que a Catalunya que els joves s'emancipin en parella és també el més habitual, a l'Àmbit Metropolità **aquests nuclis són lleugerament més freqüents**. Entre aquestes parelles s'inclouen tant els nuclis amb fills com els que no en tenen. Els primers són minoritaris entre els més joves, però més habituals a partir dels 30 anys i representen més del 50% dels nuclis dels joves de 30 a 34 anys emancipats del nucli familiar d'origen. El fet d'emancipar-se amb parella té més pes analitzant la situació de les diferents comarques. El Baix Llobregat presenta el major percentatge de l'àmbit territorial, amb un 81,1% dels joves emancipats entre els 20 i els 34 anys de la comarca. En canvi, la taxa més baixa d'aquest tipus es dona al Barcelonès, amb un percentatge del 68,1% d'aquests joves –només en aquesta comarca i al Garraf és menor que al global de l'Àmbit Metropolità el percentatge de joves emancipats en aquest tipus de llar.

El fet d'emancipar-se en solitari o en altres tipus de llar, com els propis joves assenyalen, és **menys habitual**, encara que té un pes significatiu entre els més joves. En ambdós casos són al voltant del 20% dels joves emancipats de 20 a 24 anys, i aquest percentatge es redueix fins al 10,7% en el cas de les llars unifamiliars, i el 7,8% en els altres tipus. A l'Àmbit Metropolità la freqüència d'aquests tipus de llar és similar a la del conjunt de Catalunya, mentre que és més habitual al Barcelonès.

Els joves presenten la **voluntat de marxar de la llar familiar per tal d'obtenir major autonomia i llibertat**, tot i no valorar negativament la relació actual. Així i tot, sí que es considera que el clima familiar influeix en una major o menor predisposició a marxar de la llar d'origen.

Entre els joves immigrants de determinades comunitats apareix una realitat clarament diferenciada de la de la resta. Per a aquests, el fet de formar una família pròpia no implica habitar un nou espai per part de la recent parella, sinó que la diferent consideració de les famílies fa que la tendència sigui compartir la llar amb els progenitors.

Experiència d'emancipar-se

Els joves consideren que hi ha en part un component personal, gent amb majors o menors **inquietuds personals, que fan major o menor la necessitat de sentir-se independent canalitzant-ho a viure fora de casa dels pares**. Els menors d'edat veuen la qüestió de l'emancipació familiar excessivament llunyana i no fan plans al respecte, però sí que ho associen a major autonomia respecte als pares i a un creixement personal.

Els joves veuen diferents **elements negatius relacionats al fet d'emancipar-se** de la família, que no patirien vivint amb els pares. Se centren principalment en el **cost**, no només de l'habitatge en si –canvi el ritme de vida–, sinó també despeses de manteniment, que no sempre es preveuen adequadament amb anterioritat. Paral·lelament es destaca que requereix **major dedicació** o feina domèstica. Per tant, s'assimila major comoditat al fet de viure amb la família. Com algun jove afirma, es pot considerar un possible fre o element que no predisposa a marxar: "Jo crec que, evidentment, hi ha una situació difícil per emancipar-se, però si no ens emancipem també és perquè vivim molt bé a casa dels pares". **No obstant això, tant els emancipats del nucli familiar d'origen com els que encara no ho estan, valoren que el canvi compensa.**

Els joves emancipats destaquen que el fet de marxar de casa millora en general la relació amb els pares. Es parla especialment del fet que millora el poder decidir quan compartir el temps amb ells i quan no. Assenyalen que la vida canvia un cop es deixa la llar d'origen, ja que comporta un canvi notable en diferents sentits, per exemple, en la millora en intimitat.

Emancipació i estabilitat

Vist globalment, per part dels joves es vincula l'emancipació amb estabilitat, ja que l'emancipació no es limita al fet de marxar de casa –o emancipació familiar–, ni l'estabilitat a la contractació laboral indefinida. Molts joves associen una vida estable amb “fixar arrels”, i es percep que una feina fixa sovint és el primer element necessari o base per poder tenir un habitatge propi (–i també lligat a la predisposició a la propietat ja comentat)–, i formar una família pròpia. Aquesta cerca de l'estabilitat forma part del projecte vital de molts joves. “Una feina fixa és la base, les arrels és això, tenir alguna cosa estable. A partir d'aquí ja pots anar seguint, però si no tens res estable...”

Així i tot, la previsió d'assolir aquesta situació és a llarg termini entre la majoria de joves que no arriben als 25 anys. Per aquest motiu, i davant la sensació que els recursos necessaris per poder arribar a aquesta situació són excessius, molts joves afirmen que no sempre s'estalvia entre els joves per preveure el procés d'iniciar aquest nou cicle. Així, argumenten la dificultat de reunir els diners suficients, però també una major predisposició a destinar els ingressos al lleure, principalment entre els més joves. A més, es considera que la societat actual afavoreix el consumisme, tendència que encara predisposa menys els joves a estalviar.

Alguns dels joves de major edat consideren que està començant a haver-hi un canvi de mentalitat, ja que creuen que els més joves –just a partir de 20 anys– tindrien més inquietuds i predisposició per marxar de casa dels pares i canviar de lloc de residència, mentre que els de major edat –al voltant dels 30 anys o més– haurien seguit una trajectòria més “tradicional”. Aquesta tradicionalitat es basaria a continuar el cicle: estudis, feina i emancipació familiar. No obstant això, associen aquest canvi, o menor tendència a seguir “el cicle vital més o menys estàndard”, a la major freqüència de vies alternatives o altres opcions a l'hora de marxar de casa dels pares, com per exemple joves que marxen a cursar estudis o treballar a l'estranger.

4.1.4 Salut

Consum de drogues

El cànnabis i altres drogues

En el camp de la salut, els joves i les joves de l'àmbit territorial posen una atenció especial al consum de drogues, sobretot de cànnabis, i d'alcohol, ja que es perceben com a molt estesos entre la població jove.

Els joves i les joves de l'Àmbit Metropolità convenen a considerar que el consum de drogues, sobretot de cànnabis, és habitual entre els joves i les joves de l'àmbit territorial, alhora que posen de manifest un avançament de l'edat d'inici d'aquest consum. Segons perceben alguns dels joves de més edat, la intensitat de les drogues consumides augmenta amb l'edat. Igualment, els joves distingeixen entre drogues d'ús quotidià com el cànnabis, que s'ha desvinculat clarament de l'oci, i altres que es prendrien durant el cap de setmana, com la cocaïna o les pastilles. Aquesta percepció és compartida per alguns joves provinents de països sud-americans, que qualifiquen de normalitzat el consum del cànnabis a l'Àmbit Metropolità, tal i com succeeix en altres àmbits territorials de Catalunya.

Per alguns, aquest fenomen es relaciona amb el **canvi de significat que haurien tingut les drogues, que actualment es percebrien com a menys perilloses i serien més acceptades a nivell social**. Així, es considera que, sobretot entre els més joves, el consum és més desinhibit que anys enrere, de manera que, en alguns casos, tindria lloc davant dels pares o als mateixos instituts –encara que alguns manifesten inhibir-se en aquest sentit per tal de poder seguir les classes. De totes maneres, segons els joves de més edat aquests comportaments no es produïen en anys anteriors. Així i tot, els joves semblen distingir entre diferents graus de consum considerant negativament el fet d’abusar d’aquestes substàncies ja que, segons ells, desconcentra i aïlla la persona de la realitat.

Motius i explicacions relacionats amb el consum de drogues i alcohol

A banda de la major acceptació social que tindrien aquestes substàncies, s’esmenten **altres factors que, per alguns, influïrien en el consum d’un jove determinat**. Així s’esmenta la, segons els més grans, “típica rebel·lia” dels més joves, la personalitat de cada individu, l’interès que tingui per provar aquestes substàncies, així com el seu grau de responsabilitat. A més, s’evoca **el rol integrador en el grup que tindria aquest consum en alguns casos i la cerca d’evasió de l’estrès produït per situacions quotidianes com un motiu de consum d’alcohol i de drogues**. Per altra banda, es fa referència al rol facilitador de l’accés a substàncies com l’alcohol i les pastilles que tindrien espais com determinats locals d’oci nocturn de l’àmbit territorial. A més, alguns joves de més edat fan esment també d’elements de tipus estructural, com la implantació de l’ESO que, pel fet de posar en contacte joves d’edats diverses, influiria que els més joves adquirissin hàbits de consum propis dels de més edat. També es fa referència al cost relativament baix, segons alguns dels joves de més edat, de l’alcohol i de determinades drogues davant la carestia de la majoria d’activitats de lleure, com un fet que n’afavoriria el consum.

L’actitud dels pares es percep com a rellevant en aquest tema i, segons alguns, influeix en el nivell de consum del seu fill. En aquest sentit, es comenta que la permissivitat seria habitual entre alguns pares, fet que es vincularia a una menor curiositat per provar-les. Així i tot, el fet de prendre substàncies més fortes no es comunicaria habitualment als pares ja que sembla que la reacció en aquest cas no seria tan tolerant. De totes maneres, entre els joves de més edat, s’esmenta que una de les principals funcions dels pares hauria de ser la transmissió d’informació i no la prohibició. Informar els fills es valora com més fàcil per a ells en comparació dels seus pares, ja que tindrien més coneixement de la qüestió.

Sexualitat i conductes de risc

Els joves de l’Àmbit Metropolità esmenten la possibilitat d’embarassos no desitjats i la de contreure malalties quan es fa referència a les conductes sexuals de risc. En aquest sentit, un elevat grau de coneixença de la parella sexual i el fet que aquesta tingui una edat baixa es consideren, per alguns dels més joves, com factors mitigadors del risc.

Es considera que el nivell d’informació, de coneixement i d’accés a mètodes anticonceptius és abundant entre els joves. En el cas dels joves de menys edat, s’esmenten però, elements com la vergonya, que sembla ser un inhibidor per obtenir preservatius en llocs com les farmàcies o les màquines expenedores col·locades als instituts. Respecte a aquesta iniciativa, els més joves n’assenyalen la poca utilitat real, en alguns casos per la poca discreció del lloc que ocupa i per la curiositat que desperta entre els alumnes saber qui n’és usuari. Aquests fets farien que els aparells es veiessin sobretot com un element de diversió, més que com un recurs útil.

Les campanyes de l'Administració en el camp de la salut

Quan es parla de la conducció sota els efectes de l'alcohol, el consum de drogues i les conductes sexuals de risc, els joves de l'Àmbit Metropolità comenten, entre altres, les accions portades a terme per les administracions.

Pel que fa a la conducció després d'haver begut, els joves de l'Àmbit Metropolità posen de manifest l'apreciació que en l'actualitat es dona amb menys freqüència. Aquesta apreciació es vincula amb l'efecte dels controls policials i de les sancions econòmiques en primer terme, tot i que després es reconeix també un cert increment de la consciència de risc en aquest sentit. De totes maneres, alguns dels joves de més edat distingeixen entre el que consideren un consum perillós per conduir del que no ho seria, a partir de la graduació de la beguda, però no per l'absència de consumicions. En aquest sentit, es fa referència a algunes estratègies com la rotació de conductors, prendre menys alcohol en cas de conduir o esperar que en disminueixin els efectes per tal de desplaçar-se amb el vehicle privat.

Respecte al consum de drogues, majoritàriament es considera que la informació entre els joves és suficient; l'institut se sol considerar com un dels espais principals en què es tracta aquest tema entre els més joves. En aquest sentit, es coincideix a assenyalar que la informació rebuda es dirigeix més a difondre les conseqüències del consum d'aquestes substàncies que a prohibir-lo, aquest estil sembla ser ben valorat pels joves, sobretot pels més grans. **Així i tot, es considera que l'exemplificació d'aquestes conseqüències a partir de casos concrets seria, probablement, més eficaç a l'hora de modificar conductes.**

Pel que fa a la prevenció dels riscos sexuals, l'atenció se centra en els més joves i altra vegada apareix l'institut com l'espai principal per tractar aquesta qüestió. En aquest sentit, tot i considerar que el nivell d'informació sobre els riscos i sobre els mètodes preventius és positiu, els més joves manifesten que la majoria dels alumnes tenen poc interès en el contingut de les sessions que es fan als centres formatius de l'àmbit territorial.

4.1.5 Cultura i estils de vida

Ús del temps d'oci

L'oci, moments i activitats principals

L'aprofitament del temps d'oci, incloent-hi les activitats realitzades pels joves, les seves rutines i comportaments més habituals, constitueixen un punt d'atenció rellevant per als joves de l'Àmbit Metropolità. A l'oci es vinculen altres elements de caire més cultural, com els valors imperants al voltant de la imatge o aspectes com el cost econòmic que representen.

Segons consideren els joves i les joves, l'oci a l'Àmbit Metropolità està estretament lligat a l'oferta disponible. El municipi de referència en el lleure, en termes generals, és Barcelona. La gran oferta d'oci, tant diürn com nocturn i, comparativament a la majoria de les poblacions de Catalunya, cultural, és un reclam tant per a la pròpia comarca, com per a la resta de l'àmbit territorial i de Catalunya, així com també per als turistes. **No obstant això, en totes les comarques hi ha una elevada mobilitat per motius d'oci nocturn, tant a dins com a comarques veïnes.** Així, les capitals de comarques són en general els centres de referència –al Vallès Occidental és compartit per Sabadell i Terrassa– i on majoritàriament es desplacen els joves. Segons alguns joves de poblacions properes a centres d'oci, aquesta proximitat geogràfica comporta una menor oferta d'activitats de lleure en els seus propis municipis.

Per altra banda, una part dels residents de les poblacions més petites o d'algunes urbanitzacions de l'àmbit territorial, valoren que en aquestes localitats l'oci sigui més espontani, sobretot per la major disponibilitat d'espai. El contraposen a l'oci dels municipis més poblats o al d'aquells que tenen grans centres d'oci propers, ja que consideren que per passar-ho bé no és necessari tenir una gran oferta. Així mateix, alguns dels habitants més joves de les comarques de l'interior consideren que, precisament, allò extraordinari és passar les nits d'oci fora d'aquests municipis, encara que part d'ells reconeixen esperar a tenir vehicle propi per poder-se desplaçar les nits d'oci.

Cal assenyalar que en algunes comarques sembla distingir-se l'oci d'estiu del d'hivern, a causa, en part, de les Festes Majors. Així, els propis joves afirmen que el seguiment d'aquestes és habitual entre els joves de l'Alt Penedès i el Vallès Oriental. Per altra banda, el Garraf i el Maresme ofereixen un gran ventall de possibilitats d'oci, sobretot a l'estiu i, de manera més concreta, les zones turístiques, que es converteixen així en un reclam per a joves d'altres comarques i per a un públic turista.

Pel que fa a les activitats més habituals entre els joves de l'Àmbit Metropolità, se citen en primer lloc activitats d'oci nocturn, com per exemple anar a sopar amb els amics, assistir a locals com bars o discoteques o anar a concerts. També se'n mencionen altres, com les sortides de caps de setmana o les vacances.

Dinàmiques d'oci a l'àmbit territorial

En general els joves i les joves no semblen considerar que les activitats d'oci variïn de manera rellevant segons el sexe, tot i que alguns assenyalen que determinades activitats, com les esportives, serien més habituals entre els nois, mentre que les de caire més cultural estarien vinculades sobretot a les noies. En aquest sentit, però, es considera que el fet de tenir parella sí que comporta en la majoria dels casos un element rellevant sobretot per a la noia. Aquesta, segons alguns, s'adaptaria més a les activitats del noi, renunciant, en certa manera al seu propi espai, també en el cas del lleure.

Un altre element que, segons els joves, té implicacions en les activitats d'oci, és el país de procedència. Un exemple és la importància que es dona en alguns locals de lleure nocturn a la fisonomia del jove estranger, al que moltes vegades no es permetria l'entrada per aquesta raó. Part dels joves autòctons critiquen aquest fet, tot i que **normalment els grups d'amics no combinen joves de nacionalitats diferents.**

Entre el jovent de l'Àmbit Metropolità es posa de manifest una **diferenciació en la forma d'ocupar el temps de lleure, sobretot en funció de l'edat.** Així, els joves coincideixen a assenyalar **la gran importància que es dona a l'assistència a locals d'oci com discoteques, de manera més marcada entre els més joves, i principalment en caps de setmana.** No obstant això, alguns joves del Barcelonès esmenten que ha canviat el patró dels dies en què se surt, de manera que actualment també se sortiria en dies laborables. **Es considera doncs que l'edat i algunes circumstàncies personals, com el fet de tenir parella o sobretot fills, es relacionen amb una disminució de la freqüència d'aquesta dinàmica.** Així, es percep que els joves viuen l'oci nocturn intensament durant una època, que acostuma a finalitzar amb la formació d'una família pròpia.

A banda de l'oci nocturn, els joves de menys edat de l'Àmbit Metropolità citen **altres activitats, com la trobada amb els amics a determinades places dels pobles i barris o a espais desocupats, com camps propers als municipis més allunyats dels nuclis urbans**. Aquests hàbits s'explicarien, segons aquests mateixos joves, per una major autonomia i un menor control per realitzar algunes pràctiques, com el consum d'alcohol –durant els vespres de cap de setmana– o de cànnabis, que semblen ser força habituals entre alguns joves de l'àmbit territorial. Per altra banda, es fa esment d'**una altra activitat que alguns perceben freqüent, l'exhibició de vehicles** –normalment motos–, que consideren molt vinculada a grups concrets de joves, que es perceben molestos i, en certa manera, conflictius. Segons alguns dels joves de més edat, el fet que els més joves passin les tardes a les places dels barris o dels pobles es relaciona amb una manca d'activitat grupal entre ells, així com amb els escassos recursos econòmics disponibles que tindrien.

Els joves de més edat esmenten **un canvi en les inquietuds i els interessos dels més joves amb referència a l'oci**, del qual destaquen el consumisme i l'augment de les activitats solitàries, vinculades a les noves tecnologies. En aquest sentit, alguns d'aquests joves consideren que s'ha produït una diversificació de les activitats de lleure entre els de menys edat, així com una disminució de l'oci a l'aire lliure. Per altra banda, **aquests joves d'edat més avançada de l'àmbit territorial reconeixen realitzar, a banda de l'assistència a locals d'oci nocturn abans esmentada, les altres activitats mencionades, com sopars amb els amics o sortides de cap de setmana de manera més planificada i menys espontània que els més joves**.

Aquesta evolució en les activitats d'oci més freqüents sembla ser anàloga al canvi del grup d'amics que, a més de variar en funció de l'edat, mostraria també algunes divergències segons les dimensions del municipi. Així, es considera que a les poblacions més petites les relacions es produeixen a partir de la mateixa convivència, formant grups entre joves de diverses edats i estables al llarg del temps. Aquestes colles es relacionarien amb les de pobles propers en determinades ocasions en què compartirien activitats d'oci.

En canvi, als municipis més poblats –sobretot al Barcelonès–, l'edat, les afinitats personals o la coincidència en activitats formatives, en el lloc de treball o en activitats d'oci –en el cas dels més grans– i el fet de compartir institut –entre els més joves–, es consideren els factors més rellevants en la formació de grups d'amics. Un fenomen que sembla **més freqüent a les comarques de l'Àmbit Metropolità que en altres indrets de Catalunya és la multiplicitat de grups d'amics d'un mateix jove** amb els quals es realitzarien activitats diferents, en algunes ocasions en funció del nivell d'estudis. **En alguns casos tenir diverses colles d'amics es presenta com a alternativa al grup de referència habitual en els pobles més petits**.

A banda de les dimensions del municipi, que comportarien dinàmiques diferenciades en els grups d'amics, els joves de l'Àmbit Metropolità assenyalen una evolució temporal del concepte d'amistat. Així, els més joves caracteritzen les seves relacions d'amistat a partir de les afinitats personals, mentre que els més grans consideren que a mida que passen els anys es dispersen els grups, sobretot a causa dels diversos interessos i estils de vida, i també de circumstàncies personals com la disponibilitat horària, el fet de tenir parella o sobretot tenir fills. Aquests elements, segons els propis joves, farien que les relacions es convertissin en més selectives.

La imatge

La imatge, sobretot vinculada a l'aparença física, però també entesa com a element cultural, sembla reconèixer-se com un element important en la societat i també entre la majoria dels joves. Aquesta situació es relaciona amb la competitivitat i l'individualisme, que es consideren inherents a la societat actual, i amb el missatge mostrat pels mitjans de comunicació, que fomentaria el consumisme. Aquest últim element, juntament amb els insuficients recursos que tindrien alguns joves per tal d'aconseguir altres objectius com l'emancipació familiar, es vincularia a l'elevada despesa que alguns fan de béns de tipus material lligats a la imatge, com la compra de grans cotxes, o a l'oci, com els viatges. De fet **es considera que les activitats de lleure tenen un elevat cost**, i aquest motiu comportaria que alguns joves no sortissin de nit si no disposen dels recursos suficients per viure-la intensament. Altres però, consideren que s'adequa el tipus d'activitats als recursos disponibles, buscant formes per abaratir-ne el cost, com per exemple el *botellón* abans d'accedir als locals o la reunió en espais públics, com les places, en lloc de trobar-se a bars.

Es percep que **els joves i les joves donen una importància considerable a la imatge** i a alguns dels valors que s'hi relacionen, fet que es produeix de forma més accentuada en determinats grups. Així, els joves de l'Àmbit Metropolità coincideixen a atorgar algunes **funcions generals a l'aparença física, com la de ser una forma d'agrupació entre els joves** que, sobretot en els municipis més grans, influiria en la formació de colles d'amics o en l'establiment de les relacions d'amistat. Per altra banda, i relacionat amb la gran importància que l'aspecte físic té per a alguns joves i per a la societat en general, es comenta l'atenció que s'hi posa en determinades situacions, com l'accés a determinats centres d'oci, on només es permetria l'entrada si es presenta una imatge concreta, o la necessitat de seguir uns determinats cànons per accedir a feines de cara al públic.

En aquest sentit, i com a conseqüència del pes que té la imatge, sobretot entre les joves, es fa esment de l'anorèxia, que apareix com un problema greu, resultat, en part, de les influents exigències socials.

4.2 Participació

Participació i associacionisme

Els joves i les joves de l'Àmbit Metropolità convenen a assenyalar que la col·laboració dels joves en les diverses activitats de caire participatiu és, en general, escassa a l'àmbit territorial. Així i tot, entre els joves, la participació varia segons si es tracta de la implicació en entitats lligades a la vitalitat de les poblacions més petites de la zona, amb major pes en comarques amb més nuclis d'aquest tipus, com a l'Alt Penedès; o la col·laboració o participació en entitats de caire més genèric que existeixen en els municipis més grans, on el referent és el Barcelonès, i especialment la capital.

Els joves de l'àmbit territorial expliciten diversos factors que relacionen amb la baixa implicació dels joves, sobretot entre els residents a poblacions més grans, com per exemple les capitals de les comarques o els municipis del Barcelonès. **Se citen les prioritats i motivacions personals com un element rellevant i, en aquest sentit, es considera que normalment els joves i les joves de menys edat prefereixen altres activitats, com l'oci organitzat, ja que les activitats de les entitats no s'ajustarien, segons alguns, als gustos actuals.** No obstant això, segons els més grans, en molts municipis petits i mitjans, també hi influiria l'hàbit de desplaçar-se a altres poblacions per gaudir del temps d'oci, ja que juntament amb altres elements com l'escassetat de punts de reunió a les pròpies poblacions dificultaria el contacte entre el jovent resident al mateix municipi. Referent a la manca de relació i activitats grupals que alguns joves amb una edat més avançada perceben entre els de menys edat, s'esmenta també la importància de l'oci en solitari, molt vinculat a les noves tecnologies.

Per altra banda, els joves implicats en les iniciatives de caire participatiu fan referència a altres motius que frenarien la participació dels joves, com l'elitisme i la poca obertura a la població per part d'algunes entitats, els horaris laborals i la consegüent manca de temps entre els joves que treballen, així com aspectes de caire cultural, com la incomprensió per part d'alguns del treball no remunerat. De la mateixa manera, la baixa consciència de col·lectivitat, la predominança de valors com l'individualisme sobre altres com la solidaritat, o el "*passotisme*", segons ells generalitzat, davant qüestions de tipus social serien factors que no afavoririen la participació dels joves.

En aquest sentit, alguns d'aquests joves esmenten el cas de la participació política considerant que és escassa entre els joves. Aquest fet es vincularia a la delegació de la responsabilitat en els polítics, a l'actitud segons alguns interessada d'aquests, als escassos resultats obtinguts en algunes ocasions i, per altra banda, també a la comoditat de mantenir-se'n al marge. Igualment, es considera recurrent en la societat i entre els joves, la percepció de la poca utilitat de la política i la relació exclusiva que es percep des de la societat entre aquesta i els partits polítics, associació que és qüestionada per alguns joves implicats en entitats, que consideren l'associacionisme també una forma de "fer política".

Per altra banda, com a motivacions que estarien darrere la participació es mencionen la satisfacció personal i la diversió, alhora que s'atribueixen algunes funcions a aquest fenomen. Entre aquestes s'esmenta l'aprenentatge personal en aspectes com el treball en equip o la capacitat de relació amb altres joves. **A més, alguns dels més implicats perceben que la participació facilita l'arrelament al municipi, o fins i tot als barris en els nuclis de major mida.** En aquest sentit, alguns dels joves amb criatures citen el seu cas. El fet de dur el fill a l'escola afavoreix la implicació dels pares en les dinàmiques de la població o àrea on es troba el centre educatiu, afavorint-hi l'arrelament de la família i la participació en les activitats diverses que s'hi organitzen.

En la mateixa línia, es fa esment de la situació d'alguns joves immigrants, entre els quals la participació en entitats mixtes no seria freqüent, tot i que es reconeix com un mitjà d'integració rellevant. En canvi, l'associació entre persones d'aquesta condició o de la mateixa nacionalitat seria més estesa, especialment a les poblacions on resideixen més habitualment. Aquest fenomen comportaria beneficis de relació i coneixement del nou entorn, alhora que permetria mantenir vincles amb el país d'origen.

Es recullen també algunes característiques del funcionament de les entitats participatives de l'Àmbit Metropolità. En concret, es fa referència a la necessitat d'anar a buscar suport a diversos ens públics, així com al fet que siguin els mateixos joves –que, segons alguns, normalment ja han crescut en aquestes entitats– els qui col·laborin en les diverses iniciatives, fet que seria molt poc comprès per la resta. En aquest sentit, cal fer esment que en alguns pobles de l'àmbit territorial, a més de ser més habitual la participació, les entitats estarien formades per persones d'edats diverses, i per tant l'element d'unió estaria força vinculat al territori. En canvi, en altres àrees, com al Barcelonès i especialment a la capital, les entitats mostren major grau d'especialització per temàtica, i és l'àmbit de treball comú o els objectius el que uneix els diferents joves que hi participen.

4.3 Cohesió social i equilibri territorial

Convivència

Com s'observa a la taula 4.14, la majoria de la població jove de l'Àmbit Metropolità ha residit més de 20 anys al mateix municipi. Un 63,1% dels joves de 20 a 24 anys i un 67,1% dels de 25 a 29 anys fa aquest temps que viuen al municipi, i entre els joves de 15 a 19 anys es repeteix la residència majoritària durant un període d'entre 11 i 20 anys. Així i tot, cal fer esment del percentatge de joves que fa menys de dos anys que hi viu, que oscil·la entre el 6,4% dels joves d'entre 15 i 19 anys i un màxim d'un 16% dels que en tenen entre 25 i 29.

Haver residit al municipi durant un període de temps superior és més habitual a l'Àmbit Metropolità que al conjunt de Catalunya, que presenta freqüències lleugerament inferiors en aquest sentit. La taxa de persones que fa menys de dos anys que viuen al municipi és molt similar entre l'àmbit territorial i Catalunya, i és la franja d'entre 25 i 29 anys la que presenta taxes més elevades en els dos territoris (15,8% a Catalunya i 16% a l'Àmbit Metropolità).

Temps de residència al municipi per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.14		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
0-2 anys	Valors %	15.082 6,4	32.060 9,7	63.339 16,0	54.691 14,6	95.310 5,6	16.733 2,3	441.907 10,1
3-5 anys	Valors %	11.006 4,7	14.342 4,3	29.204 7,4	43.249 11,6	86.472 5,1	15.078 2,1	327.919 7,5
6-10 anys	Valors %	13.360 5,7	12.982 3,9	17.704 4,5	36.075 9,7	109.818 6,4	16.743 2,3	379.008 8,7
11-20 anys	Valors %	196.755 83,3	62.609 18,9	20.396 5,1	21.357 5,7	182.570 10,7	26.866 3,7	642.709 14,7
Més de 20 anys	Valors %	0 0,0	209.055 63,1	266.110 67,1	218.456 58,4	1.233.876 72,2	645.049 89,5	2.572.546 58,9
Total	Valors %	236.203 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	4.364.089 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

La taula 4.15 mostra que, com s'ha comentat al punt 3, la població de l'àmbit territorial és poc dispersa, ja que la gran majoria resideix en localitats de més de 20.000 habitants (un 83,9% de la població). Aquest fet es dona en gran part per la naturalesa de la comarca del Barcelonès.

La major concentració de població en els municipis d'aquestes dimensions augmenta molt lleugerament amb l'edat entre els joves –un 82,9% en el cas dels joves d'entre 15 i 19 anys i un 84,3% entre els de 25 a 29–, mentre que a partir dels 30 anys és lleugerament inferior. En contraposició, destaca el baix percentatge de població juvenil de l'àmbit territorial –de la mateixa manera que en la població de totes les edats– que habita en els municipis de fins a 5.000 habitants, amb valors que representen entre el 2,6% i el 2,8% dels joves de l'àmbit territorial –en la població de 35 a 64 són un 3%. El conjunt de Catalunya presenta percentatges superiors de residència dels joves a les poblacions petites, mentre que els percentatges dels residents a ciutats més poblades són comparativament inferiors –al voltant del 70% en les diferents franges d'edat.

Grandària del municipi per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.15		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Fins a 500 hab.	Valors %	216 0,1	293 0,1	391 0,1	414 0,1	1.886 0,1	750 0,1	4.653 0,1
501-2.000 hab.	Valors %	1.867 0,8	2.434 0,7	2.948 0,7	3.203 0,9	14.852 0,9	6.489 0,9	37.251 0,8
2.001-5.000 hab.	Valors %	4.566 1,9	5.900 1,8	7.117 1,8	7.501 2,0	34.680 2,0	12.484 1,7	86.005 2,0
5.001-20.000 hab.	Valors %	33.724 14,2	44.216 13,3	52.233 13,1	51.572 13,7	228.321 13,3	76.774 10,4	579.764 13,2
Més de 20.000 hab.	Valors %	196.413 82,9	279.315 84,1	335.626 84,3	312.560 83,3	1.433.826 83,7	639.054 86,9	3.682.717 83,9
Total	Valors %	236.786 100,0	332.158 100,0	398.315 100,0	375.250 100,0	1.713.565 100,0	735.551 100,0	4.390.390 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

La distribució de la població jove –de 15 a 29 anys– de l'Àmbit Metropolità segons el lloc de naixement del 2004 és molt similar a la del global de Catalunya, tal com mostra la taula 4.16. A l'àmbit territorial, els joves nascuts a Catalunya representaven un 79,5% a l'àmbit territorial, mentre que al conjunt de Catalunya són un 79,3%. Aquest fet es tradueix en un menor percentatge de persones joves nascudes a la resta de l'Estat espanyol que resideixen a l'Àmbit Metropolità (4,1%), en comparació de Catalunya (4,5%). En el cas de les persones nascudes fora de l'Estat espanyol, l'Àmbit Metropolità presenta un percentatge lleugerament més elevat que el global català (un 16,4% a davant d'un 16,2% a Catalunya).

Cal destacar, però, l'heterogeneïtat de l'Àmbit Metropolità en aquesta distribució de la població jove. Per exemple, tot i que l'àmbit territorial presenta un percentatge de població d'origen estranger similar a la mitjana catalana, **només el Barcelonès (amb un 21,4%) supera aquest valor, ja que totes les altres comarques presenten menors percentatges de joves nascuts fora de l'Estat espanyol.** Són les dues comarques més poblades després del Barcelonès, el Baix Llobregat i el Vallès Occidental, les que presenten els percentatges mínims, per sota el 12% en ambdós casos. Aquest fet passa no només entre els joves, sinó en el global de la població, com s'ha vist al punt tres (taula 3.2.5). En la resta d'orígens es mostren menors diferències entre comarques. No obstant això, es pot assenyalar que, al Garraf, el major pes de la població de 15 a 29 anys nascuda a la resta de l'Estat espanyol (un 5,3%) és un fet específic de la població jove, ja que en el global de la població el Garraf (27,1%) se situa per sota la mitjana metropolitana (28,7%). Per altra banda, aquest origen presenta els màxims en el conjunt de la població del Baix Llobregat (32,9%).

Lloc de naixement de la població jove de 15 a 29 anys. Àmbit territorial, 2004 (en valors absoluts i en percentatge).

4.16		Lloc de naixement			Total
		Catalunya	Resta de l'Estat espanyol	Fora de l'Estat espanyol	
Àmbit Metropolità	Valors %	780.217 79,5	40.701 4,1	160.952 16,4	981.870 100

Font: Padró continu de població. Institut d'Estadística de Catalunya.

Si es posen en relació aquestes dades amb les de l'any 2001, s'observa que l'àmbit territorial presentava freqüències superiors de joves nascuts a Catalunya que el conjunt del país. Els percentatges de joves nascuts a la resta de l'Estat espanyol eren inferiors als percentatges catalans, i els de la població nascuda a altres països eren similars, tot i que lleugerament superiors a l'Àmbit Metropolità que en el global de Catalunya. Aquesta tendència, en general, coincideix amb la de l'any 1996, on també a l'Àmbit Metropolità era menor el pes de la població jove nascuda a la resta de l'Estat espanyol. En canvi, tant al 2001 com al 1996, aquest origen és molt més freqüent en la població global de l'àmbit territorial, pels elevats percentatges que presenta la població major de 34 anys. Per exemple, l'any 1996 més de la meitat de la població de l'Àmbit Metropolità era nascuda a la resta de l'Estat espanyol (un 52%), i a Catalunya, tot i presentar un pes elevat, era del 46,5%.

Cal destacar el **fort increment de població jove nascuda fora de l'Estat espanyol en els darrers anys.** En el cas de l'Àmbit Metropolità l'any 1996 representava un 2,8% de la població de 15 a 29 anys, un 8,4% l'any 2001, i el 2004 un 16,4%.

Lloc de naixement per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.17		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Catalunya	Valors %	214.507 90,6	292.758 88,1	332.766 83,5	286.756 76,4	846.572 49,4	320.811 43,6	2.851.163 64,9
Resta de l'Estat espanyol	Valors %	8.337 3,5	12.855 3,9	24.840 6,2	46.018 12,3	759.858 44,3	398.652 54,2	1.261.806 28,7
Fora de l'Estat espanyol	Valors %	13.942 5,9	26.545 8,0	40.709 10,2	42.476 11,3	107.135 6,3	16.088 2,2	277.421 6,3
Total	Valors %	236.786 100,0	332.158 100,0	398.315 100,0	375.250 100,0	1.713.565 100,0	735.551 100,0	4.390.390 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Lloc de naixement per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatge).

4.18		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Catalunya	Valors %	292.439 95,0	340.213 92,6	291.089 84,2	241.515 72,6	720.795 44,7	308.263 44,7	2.743.983 64,9
Resta de l'Estat espanyol	Valors %	9.689 3,1	18.400 5,0	40.355 11,7	72.387 21,7	838.650 52,0	366.660 53,2	1.359.923 32,2
Fora de l'Estat espanyol	Valors %	5.732 1,9	8.606 2,3	14.389 4,2	18.948 5,7	51.902 3,2	14.044 2,0	124.142 2,9
Total	Valors %	307.860 100,0	367.219 100,0	345.833 100,0	332.850 100,0	1.611.347 100,0	688.967 100,0	4.228.048 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Immigració a l'àmbit territorial

Els joves de l'Àmbit Metropolità coincideixen a considerar la immigració com un fenomen habitual i estès al territori. S'observa que es vincula aquest fenomen, sobretot, a la immigració marroquina i a la sud-americana.

Aquesta apreciació es veu reflectida a la taula 4.19, que mostra que entre la població de l'àmbit territorial, la comunitat més freqüent és la marroquina (1%), seguida de l'equatoriana (0,7%), la colombiana (0,4%) i la peruana (0,3%). En línies generals, aquestes són també les comunitats més representades al conjunt de Catalunya en aquest ordre. Així i tot, l'Àmbit Metropolità mostra un percentatge inferior de població procedent del Marroc, però en canvi, els percentatges de les diverses comunitats d'Amèrica del Sud són més elevats que al conjunt de Catalunya. Per tant, l'Àmbit Metropolità presenta una distribució més dispersa que el global català, on del 4,9% de la població d'altres nacionalitats, un 1,3% és marroquina.

Cal destacar que, en totes les comarques, el Marroc és el país amb major percentatge de població immigrada excepte al Barcelonès, on és més nombrós el grup procedent de l'Equador. El percentatge que representa la població d'aquest país fluctua entre el 0,9% de la població del Barcelonès i del Vallès Occidental fins al 2,6% de l'Alt Penedès o el 2% del Maresme. La resta de nacionalitats més habituals de l'Àmbit Metropolità també apareixen amb un pes relativament similar a les diferents comarques, tot i que algunes presenten característiques particulars, especialment el Garraf, que presenta taxes més elevades de població de la Unió Europea, per sobre el pes dels habitants procedents de l'Àfrica o d'Amèrica del Sud.

Població segons país d'origen. Àmbit territorial, 2001.

4.19	Freqüència	Percentatge
Estat espanyol	4.176.362	95,1
Marroc	45.904	1,0
Equador	28.730	0,7
Colòmbia	15.548	0,4
Perú	11.805	0,3
Argentina	8.247	0,2
Itàlia	7.317	0,2
França	7.041	0,2
Dominicana, Rep.	6.666	0,2
Alemanya	5.932	0,1
Xina	5.855	0,1
Pakistan	5.340	0,1
Regne Unit	4.056	0,1
Xile	3.980	0,1
Filipines	3.777	0,1
Altres	53.830	1,2
Total	4.390.390	100

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

El continent de procedència i, sobretot, la cultura d'origen semblen tenir efectes en la relació entre els joves immigrants i els autòctons. En aquest sentit, es fa esment del pes que les diferències culturals i religioses tindrien en la relació entre algunes persones immigrants, sobretot noies marroquines, i els autòctons. En canvi, el col·lectiu sud-americà sembla percebre's més proper, fet que s'atribueix a una major proximitat lingüística i cultural. A les comarques amb un pes significatiu de població europea, principalment al Garraf, també s'esmenta el relatiu aïllament d'aquesta població, que es percep distanciada de la població autòctona, tot i que, en aquest cas, no s'associa a diferències culturals.

Les dades de la taula 4.20 mostren que agrupant les nacionalitats, **el col·lectiu majoritari de població immigrada prové de l'Amèrica del Sud (1,8%), seguida per la procedent de l'Àfrica (1,3%).** Per tant, com ja es manifestava en el llistat de països, l'àmbit territorial es **diferencia de la mitjana catalana** pel major pes de la comunitat de l'Amèrica del Sud, ja que a Catalunya aquesta té menor pes (1,5%) i se situa per darrere l'africana (1,7%). Les dades mostren també que **la majoria d'aquesta població nouvinguda és jove**, ja que els percentatges que representen aquests col·lectius presenten sempre els mínims en la població major de 34 anys –excepte en el cas de la immigració de la Unió Europea. En canvi, els percentatges de **població d'aquestes comunitats presenten sempre els valors més elevats entre els 20 i els 34 anys, i especialment dels 30 i els 34** on totes les procedències, excepte l'Amèrica del Sud, presenten els valors màxims a l'Àmbit Metropolità.

Per tant, les dades mostren que la freqüència d'immigrants augmenta a mesura que avança l'edat entre els joves. Per exemple, en el cas dels procedents de l'Amèrica del Sud representen un 1,7% entre els joves de 15 a 19 anys, un 3% entre els de 20 a 24, i un 3,5% entre els de 25 a 29. En el conjunt de Catalunya la immigració és també majoritàriament jove i, de fet, a diferència de l'Àmbit Metropolità, és la franja de 25 a 29 anys la que presenta majors percentatges de població en les diferents comunitats, per sobre de la franja de 30 a 34 anys en els continents amb major població nouvinguda –en el cas de l'africana coincideixen els dos valors.

Continent d'origen per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.20		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Estat espanyol	Valors %	225.010 95,0	308.580 92,9	362.998 91,1	340.942 90,9	1.643.258 95,9	729.677 99,2	4.176.362 95,1
Resta UE	Valors %	940 0,4	1.960 0,6	4.083 1,0	4.923 1,3	13.572 0,8	2.547 0,3	31.486 0,7
Resta d'Europa	Valors %	521 0,2	1.388 0,4	2.023 0,5	1.846 0,5	3.621 0,2	301 0,0	11.315 0,3
Àfrica	Valors %	4.348 1,8	6.852 2,1	9.231 2,3	8.906 2,4	15.850 0,9	589 0,1	57.365 1,3
Centre i Nord Amèrica	Valors %	1.054 0,4	1.370 0,4	2.548 0,6	2.564 0,7	5.107 0,3	458 0,1	15.436 0,4
Amèrica del Sud	Valors %	3.953 1,7	9.845 3,0	13.853 3,5	12.544 3,3	24.888 1,5	1.642 0,2	77.743 1,8
Àsia i Oceania	Valors %	959 0,4	2.162 0,7	3.579 0,9	3.521 0,9	7.264 0,4	335 0,0	20.666 0,5
Total	Valors %	236.785 100,0	332.157 100,0	398.315 100,0	375.246 100,0	1.713.560 100,0	735.549 100,0	4.390.373 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

La taula A.14 reflecteix que **la distribució de la població de l'àmbit territorial presenta diferències en funció del sexe. D'aquesta manera, s'observa que en el cas dels procedents de l'Àfrica hi ha més nois en totes les franges d'edat.** Per exemple, entre els 20 i els 25 anys, el col·lectiu africà representa un 2,6% dels nois residents a l'Àmbit Metropolità mentre que en les noies és d'un 1,5%. **En canvi, la tendència és inversa en el cas dels procedents de l'Amèrica del Sud, d'on vénen més noies** –en el cas dels joves d'entre 20 i 25 anys en els nois són un 2,6% i en les noies un 3,3%. Pel que fa al conjunt del país, s'observa que es reproduïxen aquestes dinàmiques en cadascuna de les dues comunitats.

Les dades mostren que **la immigració de l'àmbit territorial és principalment recent**, com demostra el fet que, en totes les comunitats i en totes les franges d'edat, **el grup més nombrós fa menys de dos anys que viu al mateix municipi.** Aquest fenomen és més accentuat entre el col·lectiu sud-americà. Per exemple, entre els joves de 20 a 24 anys, el percentatge dels originaris de l'Àfrica que fa menys de dos anys que viuen al municipi és del 46,5%, mentre que el dels procedents de l'Amèrica del Sud és del 63,2%. A més, **en la comunitat sud-americana, s'observa que, si bé el menor temps de residència és molt majoritari, el segon grup amb més pes és el dels que fa més de 20 anys que viuen al municipi; per tant, es podrien considerar dos moments principals d'arribada.** En canvi, **en la comunitat africana el segon grup més nombrós és el que fa entre 3 i 5 anys que resideix al mateix municipi, mentre que mostra una distribució més repartida entre les diverses categories temporals considerades, de manera que se'n podria deduir una arribada més progressiva.** Aquestes dinàmiques es repeteixen, en línies generals, en el conjunt de Catalunya (vegeu la taula A.20 de l'annex).

Respecte als llocs de residència de les persones nouvingudes, les dades estadístiques mostren que, **tot i que el grup més nombrós, en totes les procedències, habita en els municipis de més de 20.000 habitants, algunes comunitats en concentren en major mesura que la mitjana de la població en aquestes ciutats** (vegeu la taula de l'annex A.15). Entre els dos continents amb major percentatge de població, Àfrica i Amèrica del Sud, és evident aquesta diferència. Si bé entre els **sud-americans sempre és major el percentatge que habita en els municipis més grans** en totes les franges d'edat dels 15 als 29 –amb major concentració que la població d'autòctona– entre els africans la distribució és més similar a la distribució autòctona, amb un percentatge lleugerament inferior de població en els municipis més grans. Per exemple, entre els joves de 20 a 24 anys procedents de l'Àfrica, els residents en aquestes poblacions representen un 83,2%, mentre que entre els sud-americans el percentatge és del 92,5%, i el percentatge global de la població d'aquesta edat es concentra un 84,1% en aquests municipis. **Aquesta situació coincideix amb la tendència de Catalunya, on els procedents de l'Amèrica del Sud resideixen amb més freqüència que els originaris de l'Àfrica a les poblacions més grans.** Així i tot, algunes comarques de l'Àmbit Metropolità, com el Vallès Occidental o el Maresme, presenten taxes diferents en aquest sentit, ja que el percentatge de població africana és més notable en les poblacions de més de 20.000 habitants que la població d'Amèrica del Sud.

Aquestes dades es complementen amb l'apreciació d'alguns joves de l'àmbit territorial, que perceben que les persones immigrants resideixen en zones concretes dels municipis. En alguns barris –incloent-hi habitatges, places, bars–, la presència de persones d'una mateixa nacionalitat afavoriria la creació de grups homogenis amb poc contacte amb d'altres. Aquest fenomen, que seria més accentuat en les poblacions més grans, tindria, segons alguns dels joves autòctons, **conseqüències en les interrelacions entre aquests i els autòctons, i també entre les diverses comunitats de joves immigrants.**

Com en d'altres àmbits territorials, els joves de l'Àmbit Metropolità qualifiquen d'escassa la relació que tenen amb els joves immigrants. Aquest fet es vincula amb les diferències entre les diverses cultures, de manera que seria més accentuat entre les més llunyanes, com la marroquina, que entre altres vistes com a més semblants, com la sud-americana. Amb relació a la cultura marroquina, per exemple, es comenta la situació de les dones, que es qualifica de dependent de l'home i molt centrada en aspectes familiars.

Com a exemple d'aquest distanciament entre els joves autòctons i els immigrants se citen **les colles d'amics,** que, segons els joves, **estan formades normalment per joves de la mateixa nacionalitat.** En aquest sentit s'assenyala que en algunes poblacions més grans, el fet és encara més visible, ja que existeix una correspondència entre aquests grups i alguns espais públics, normalment places. Així, en certa manera, aquestes es convertirien en l'espai propi i diferenciat de cada grup respecte a la resta.

Tot i que les pràctiques citades es consideren pròpies tant dels joves autòctons com dels joves immigrants, normalment es responsabilitza aquests últims de l'escassa relació entre uns i altres. En concret, es fa esment justament de la formació de grups configurats només per joves immigrants del mateix origen, i de la manca de voluntat que tindrien per atansar-se als joves autòctons i a la cultura del país. En aquest sentit, però, apareix entre alguns joves autòctons la idea de la bidireccionalitat del procés d'integració. Consideren que també els correspon a ells adaptar-se als trets culturals dels joves nouvinguts. Tanmateix, també aprecien que és un procés difícil, en tractar-se de cultures molt diferenciades –fent referència a la marroquina.

Així i tot, alguns joves de l'Àmbit Metropolità convenen a afirmar que el racisme, i en concret la generalització de conductes incíviques –com els robatoris– que inclouen a totes les persones originàries d'altres continents, és un fenomen existent a l'àmbit territorial. En aquest sentit, es fa referència a episodis de violència racista que es vinculen a grups de joves caracteritzats per una manca de personalitat i per una gran intolerància cap a persones o ideologies diferents de la pròpia.

L'existència de racisme es percep també per part d'alguns joves immigrants que, tot i no destacar una actitud hostil dels autòctons, consideren que entre aquests hi ha una certa reticència envers aquelles persones amb una cultura més distant de la seva. Per altra banda es fa referència també al racisme que, segons alguns joves de l'àmbit territorial, hi hauria entre les diverses comunitats d'immigrants, i l'exemplifiquen amb alguns "incidents" que hi hauria hagut entre diversos d'aquests grups.

De totes maneres, segons algunes opinions, la tensió entre alguns joves autòctons i altres d'origen estranger variarà amb les noves generacions, sobretot a conseqüència d'una major educació en aquest sentit. **La coincidència en centres formatius de joves d'origens diferents es percep com un element important –tot i que no es creu que sigui cap garantia– per afavorir la relació entre els diversos col·lectius de joves.** Així i tot, es fa esment de la situació d'algunes escoles públiques de poblacions grans, en les quals l'elevada presència de joves immigrants dificultaria el rol integrador del centre. En aquest sentit, es percep que també en aquesta situació es reproduirien els grups informals formats per alumnes de les mateixes nacionalitats.

A banda de les similituds culturals i la coincidència en centres formatius, **la participació d'immigrants en associacions formades majoritàriament per persones autòctones, clubs esportius o entitats similars de les diverses poblacions, és vista per part d'alguns joves nascuts a Catalunya com un element rellevant per afavorir la integració, encara que es reconeix poc freqüent.** En aquest sentit, alguns joves immigrants fan referència a la gran importància que tenen les xarxes informals entre persones nouvingudes, sobretot de la mateixa comunitat, en el moment de l'arribada, per cobrir necessitats de relació o, fins i tot, d'habitatge. A més, aquestes xarxes i també les associacions facilitarien el manteniment de les tradicions i els llaços amb el país d'origen.

Violència

Alguns joves de l'àmbit territorial convenen a assenyalar una certa tensió a la societat en general. Segons alguns de més edat, aquesta "crispació" es relacionaria amb el missatge eminentment violent que mostraria la majoria dels mitjans de comunicació, així com amb una certa debilitat de l'educació rebuda a l'escola i a casa per disminuir-ne l'efecte en els joves.

Aquesta apreciació té relació amb els episodis violents que, segons els joves, succeeixen en alguns instituts de l'Àmbit Metropolità amb una certa freqüència. A banda d'aquestes situacions, tant entre alumnes com contra professors, **se citen les baralles als carrers a les capitals de comarca i a les poblacions grans de l'àmbit territorial.** Aquests incidents estan relacionats amb la rivalitat entre colles de joves, que s'identificarien segons el seu lloc de reunió, normalment les places dels barris, i que es considerarien més conflictives fins i tot entre els més joves. Segons altres joves de més edat, aquesta dinàmica no és recent, si bé en l'actualitat seria més estesa, sobretot als municipis més grans. En aquest sentit, es considera que es produirien també incidents amb implicació de joves immigrants, segons alguns amb més freqüència que entre autòctons. Per altra banda, a més dels conflictes entre grups de joves d'una mateixa població, s'esmenten també incidents entre colles de poblacions veïnes en algunes comarques. **Segons alguns joves, aquests incidents no estarien motivats per unes raons concretes, sinó que es vincularien, en la majoria d'ocasions, a fets sense transcendència i que es veurien afavorits pel consum d'alcohol, habitual sobretot durant les tardes i nits de cap de setmana.**

Es fa referència també a la sensació d'inseguretat –relacionada principalment a robatoris– que, tot i no presentar-se com a majoritària seria més pronunciada que en altres àmbits territorials i que seria reconeguda per alguns joves residents a poblacions que han experimentat un elevat creixement en els últims anys o en aquells municipis més poblats. El desconeixement de la resta de la població es vincula amb l'increment d'aquesta sensació, juntament amb algunes circumstàncies personals, com una edat més elevada o el fet de tenir responsabilitats familiars.

Ús del català

Els joves de l'Àmbit Metropolità perceben que la combinació de la llengua catalana i la castellana, sobretot en l'ús oral, és habitual a les respectives comarques. Així i tot, els mateixos joves afirmen que l'ús majoritari d'una o l'altra varia molt en funció de la població concreta. En aquest sentit, la convivència entre les dues llengües oficials es revela també com un punt d'atenció entre els joves i les joves de l'àmbit territorial. Així, alguns joves majoritàriament castellanoparlants perceben que parlar castellà o entendre el català hauria de ser suficient per viure i treballar a l'àmbit territorial, alhora que apel·len a la tolerància i critiquen la, segons ells, intransigència d'algunes persones. Per altra banda, alguns joves que utilitzen habitualment el català opinen que és lògic i normal que es demani utilitzar aquesta llengua en algunes situacions, per exemple en el treball de cara al públic.

Tot i aquesta apreciació, la taula 4.21 mostra que, entre els joves, els percentatges d'aquells que saben parlar, llegir i escriure català és majoritari –entre un 85% dels joves d'entre 15 i 19 anys i un 72,9% dels de 25 a 29 anys–, tot i que disminueix a mesura que augmenta l'edat, tant entre aquest col·lectiu com entre el conjunt de la població. En canvi, aquells que no comprenen la llengua catalana representen entre un 2,3% i un 5% dels joves, freqüència màxima que es dona entre els joves d'entre 25 i 29 anys i que coincideix amb la franja amb menor percentatge de població nascuda a Catalunya –entre els joves de 15 a 29 anys.

Tot i que aquestes tendències són similars a les diferents comarques de l'àmbit territorial, sí que presenten lleugeres diferències en els valors. Així, per exemple, l'apreciació dels joves d'un major ús del català a l'Alt Penedès, queda en part contrastada amb el fet que aquesta comarca és la que presenta un major percentatge de població que parla, escriu i llegeix aquesta llengua. Un 55,4% de la població de la comarca se situa en aquest nivell, per tant, més de 10 punt per sobre la mitjana de l'àmbit territorial. No obstant això, les diferències són molt menors entre els joves on, a més, també presenta uns percentatges similars el Maresme. En canvi, el Barcelonès i el Baix Llobregat són les dues úniques comarques que presenten un menor percentatge de domini del català que el global metropolità, tant entre els joves com en la resta de la població, seguides pel Vallès Occidental, que presenta uns percentatges lleugerament superiors.

En comparació de Catalunya, s'observa que es reproduïxen aquestes tendències de manera que, entre els joves, el percentatge d'aquells que no entenen el català és més elevat entre els 25 i els 29 anys, mentre que la freqüència de domini disminueix a mesura que avança l'edat. Així i tot, els joves de l'Àmbit Metropolità presenten nivells inferiors de domini de la llengua catalana que els de Catalunya, mentre que la freqüència de joves que no l'entén és molt similar en els dos territoris. Per exemple, un 5% dels joves de 25 a 29 anys de l'Àmbit Metropolità i un 4,9% dels de Catalunya no entenen el català, mentre que en aquesta mateixa franja són un 72,9% a l'àmbit territorial i un 75,2% a la mitjana catalana els que el parlen, escriuen i llegeixen.

Coneixement del català per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.21		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
No l'entén	Valors %	5.458 2,3	12.676 3,8	19.760 5,0	19.560 5,2	91.668 5,3	92.235 12,5	268.251 6,2
L'entén	Valors %	12.620 5,3	21.969 6,6	33.296 8,4	40.653 10,8	373.841 21,8	213.855 29,1	804.285 18,7
L'entén i el sap llegir	Valors %	3.149 1,3	5.884 1,8	10.525 2,6	16.105 4,3	104.476 6,1	27.020 3,7	176.334 4,1
El sap parlar	Valors %	2.255 1,0	3.447 1,0	5.306 1,3	5.852 1,6	48.102 2,8	35.451 4,8	149.639 3,5
El sap parlar i llegir	Valors %	11.974 5,1	21.747 6,5	38.943 9,8	60.838 16,2	523.979 30,6	200.553 27,3	907.499 21,1
El sap parlar, llegir i escriure	Valors %	201.330 85,0	266.435 80,2	290.485 72,9	232.242 61,9	571.499 33,4	166.437 22,6	1.994.930 46,4
Total	Valors %	236.786 100,0	332.158 100,0	398.315 100,0	375.250 100,0	1.713.565 100,0	735.551 100,0	4.300.938 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Amb relació a les dades de l'any 1996, s'observa que a l'Àmbit Metropolità ha augmentat el percentatge de joves que no entenen el català i, en canvi, ha disminuït el d'aquells que el parlen, llegeixen i escriuen –encara que de manera poc significativa–, excepte per a la franja dels 25 als 29 anys, en què ha augmentat. Així, entre els joves de 15 a 19 anys es passa d'un 86,4% dels que dominen la llengua a un 85%, mentre que per als joves de 25 a 29 anys, es passa d'un 66,7% a un 72,9%. Aquesta tendència és la mateixa al conjunt de Catalunya, on també ha augmentat el percentatge de joves que no entenen aquesta llengua. Pel que fa al major nivell de coneixement, també ha disminuït excepte en la franja dels 25 als 29 anys. L'any 1996 es mantenia la comparació entre els dos territoris, ja que també era similar el pes dels joves que no enteni en el català, mentre que la de domini era inferior a l'Àmbit Metropolità

Coneixement del català per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatge).

4.22		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
No l'entén	Valors % 3.245 1,1	5.376 1,5	8.174 2,4	10.508 3,2	99.080 6,1	104.054 15,1	249.004 5,9	
L'entén	Valors % 11.512 3,7	20.299 5,5	34.842 10,1	50.515 15,2	425.706 26,4	164.998 23,9	779.145 18,4	
L'entén i el sap llegir	Valors % 3.727 1,2	6.110 1,7	11.998 3,5	19.093 5,7	97.784 6,1	22.286 3,2	168.186 4,0	
El sap parlar	Valors % 5.378 1,7	7.578 2,1	8.934 2,6	10.872 3,3	83.994 5,2	57.096 8,3	247.377 5,9	
El sap parlar i llegir	Valors % 18.109 5,9	31.422 8,6	51.154 14,8	80.205 24,1	495.727 30,8	190.767 27,7	921.168 21,8	
El sap parlar, llegir i escriure	Valors % 265.889 86,4	296.434 80,7	230.731 66,7	161.657 48,6	409.056 25,4	149.766 21,7	1.790.753 42,4	
Total	Valors % 307.860 100,0	367.219 100,0	345.833 100,0	332.850 100,0	1.611.347 100,0	688.967 100,0	4.228.048 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Els joves de l'àmbit territorial coincideixen a considerar que entre les persones que no han nascut a Catalunya, ja sigui a la resta de l'Estat espanyol o en d'altres països, l'ús del català és difícil i, per tant, poc probable. En aquest sentit, alguns dels joves de l'Àmbit Metropolità perceben que, entre la majoria d'immigrants, no es coneix l'existència del català abans de venir i que, el fet de pensar que s'utilitza únicament el castellà, influeix –juntament amb altres factors– perquè alguns no percebin cap inconvenient a arribar a Catalunya. **Així i tot, l'ús de la llengua catalana es veu, segons els joves, molt influenciat per l'edat, ja que entre els més joves seria més fàcil fos quin fos el seu país de procedència.**

Així, la taula A.16 de l'annex mostra que **el coneixement del català presenta algunes variacions en funció de la procedència de l'immigrant.** Així, en totes les franges d'edat, els joves procedents de l'Àfrica són els qui mostren percentatges superiors d'incomprensió del català. És destacable que en aquest col·lectiu la freqüència de joves que no l'entenen augmenta amb l'edat –per exemple, entre els joves de 15 a 19 anys el percentatge és d'un 37,6%, entre els 20 i 24 anys és d'un 51,3% i en el cas dels 25 als 29 anys és d'un 60,2%–, tendència que es reproduïx, en línies generals, entre la comunitat sud-americana. De forma complementària, respecte a l'habilitat per parlar-lo, llegir-lo i escriure'l, s'observa que d'entre les dues comunitats estrangeres majoritàries a l'Àmbit Metropolità –l'africana i la sud-americana–, la comunitat sud-americana presenta, excepte entre els de 25 i 29 anys, freqüències més baixes en aquest sentit.

Aquestes tendències succeeixen en el conjunt de Catalunya, ja que la comunitat africana és també la que presenta percentatges d'incomprensió del català més elevats i que, igual que entre els sud-americans, aquests augmenten amb l'edat. Respecte a aquells que poden parlar-lo, llegir-lo i escriure'l, les tendències en els dos territoris també són similars, i la comunitat sud-americana hi presenta nivells més baixos excepte en la franja dels 25 als 29 anys en què és l'africana.

Les dades comentades mostren certa relació amb la percepció d'alguns joves que consideren que **la llengua que primer aprenen les persones originàries d'altres països és la llengua castellana**. Aquest fenomen es vincula amb el fet que, segons l'opinió d'alguns joves, **seria la que permetria la inserció al mercat laboral**. **En canvi, la llengua que donaria reconeixement social seria, segons manifesten alguns joves de l'Àmbit Metropolità, la catalana**. Aquesta apreciació es veu confirmada per algunes persones immigrants, que consideren que un dels principals obstacles per a la integració és, justament, desconèixer les llengües que s'utilitzen a Catalunya.

El reconeixement social, en opinió d'alguns, seria un dels motius pels quals després d'haver après el castellà, bona part dels immigrants dedicarien l'atenció a aprendre el català. En aquest sentit, es menciona que les persones immigrants són les que més utilitzen serveis públics com els cursos d'idiomes, per tal d'aconseguir aquest objectiu. De tota manera, encara que alguns joves coincideixin a assenyalar que hi ha facilitats per aprendre la llengua catalana, l'escola es percep com el lloc preferent d'utilització i aprenentatge per als immigrants.

Així i tot, alguns joves catalanoparlants consideren que la utilització de la llengua catalana seria major si aquesta fos més necessària per a la vida quotidiana a l'àmbit territorial. En aquest sentit, alguns citen l'hàbit de les persones que normalment utilitzen el català, de canviar de llengua i expressar-se en castellà en el cas que l'interlocutor així ho faci. També es fa esment de la poca protecció legal de la llengua en determinades situacions, com feines de cara al públic o l'ensenyament universitari que, freqüentment, sobretot en el cas d'haver-hi estudiants estrangers, es faria en castellà, ja que la decisió última dependria exclusivament del professor.

Entorn social i família

La relació amb la família d'origen

La majoria de joves valoren positivament la seva relació amb la família. Fins i tot, els més joves consideren que la convivència no genera conflictes, sempre que es respectin les normes que es consideren lògiques, per exemple, quant a suport amb les tasques de la llar. Els de major edat que encara conviuen amb els pares afirmen que aquesta comoditat viscuda a casa en determinades ocasions pot ser un dels motius perquè els joves tendeixin a trigar més a emancipar-se de la família.

Els joves de major edat, però, perceben que els més joves han tendit a disminuir el respecte envers els pares, en bona part, per una falta d'imposició de límits per part dels progenitors i per la insuficient dedicació als fills. Per a molts, aquests menors d'edat presenten un comportament diferenciat al d'anys enrere, amb menor respecte a l'autoritat, que generalitzen en altres espais com l'escola o institut, per exemple. Els joves d'aquestes edats consideren que sí que es manté el respecte envers els pares, associant-ho a la predisposició d'escoltar-ne el consell, sense que impliqui posteriorment seguir-lo. "Sí que tinc respecte pels meus pares. Si em diuen una cosa, els escolto. I si no em sembla bé, no els faré cas, potser...". Alhora, consideren que els propis pares sovint tendeixen més a intentar dialogar i donar justificacions, que no pas a fixar obligacions. Com afirmen: "Aconsellen, no t'obliguen, et diuen: «Estaria bé que fessis això, però més que res pel teu futur...»".

Pel que fa a la comunicació entre pares i fills, els més grans consideren que sovint hi ha un desconeixement, en certa manera deliberat, per part dels progenitors de certs aspectes de la vida dels seus fills, en considerar que es parla amb ells, però evitant determinats temes. Així i tot, els més joves consideren que tenen més confiança en els seus pares que generacions anteriors, que incrementa amb l'edat, i afirmen que la relació està condicionada també pel tipus de pares.

Els joves immigrants, amb una realitat familiar molt diferent de la dels autòctons, **també consideren molt important la família i les relacions amb els seus progenitors**, especialment en determinades comunitats, on és vista com el pilar o base de la vida d'un jove, amb molta incidència en la vida quotidiana. A més, es tracta d'un element que té molt pes en el procés de migració, ja que en moltes ocasions marxar del país d'origen no ha comportat només abandonar el país, sinó separar-se de la família, en alguns casos, amb el desig de reagrupar-la més endavant.

La creació de la família pròpia

Per a la majoria de joves, fins i tot els menors d'edat, formar una família pròpia és un dels seus objectius vitals. No obstant, això es planteja com a situació llunyana en el temps.

En part, **els joves consideren que assolir una mínima estabilitat és una condició necessària per crear una nova família**. No es parla només d'estabilitat econòmica, sinó que s'hi afegeix també la personal, estar preparat mentalment. Els joves de major edat afirmen que actualment s'ha endarrerit el moment de formar una família entre els joves, especialment pel que fa a tenir fills, respecte a generacions anteriors i, en part s'associa a un canvi social. Així i tot, es considera que aquesta situació és més habitual en els joves amb major nivell d'estudis per l'allargament de la trajectòria educativa però també pel pes de la vida professional.

Els joves immigrants també manifesten aquesta voluntat de formar una família pròpia, i es perceben clares diferències entre cultures i tradicions, ja que per algunes es dona per descomptat que la parella serà del mateix origen, mentre que en altres hi ha major llibertat i les parelles es formen independentment del país d'origen.

A banda dels elements tractats en l'apartat d'emancipació familiar, on s'exposen els factors que la determinen i que afavoreixen l'endarreriment de la creació d'una família pròpia, es comenta algun altre aspecte referent a aquesta qüestió. **Els joves de major edat afirmen que els horaris laborals de molts dels joves avui en dia dificulten poder dedicar-se als fills**. Per aquest motiu es considera que apareixen tres opcions: algunes parelles endarrereixen tenir fills; en altres, un dels components, majoritàriament la noia, redueix el pes de la vida professional; i també s'argumenta que cada cop és més habitual buscar mecanismes per cobrir el temps que els pares no són amb els fills –avis, activitats extraescolars, etcètera.

Mobilitat

Desplaçament lligat a l'educació o el treball

La major oferta formativa –i en concret universitària– de l'Àmbit Metropolità i sobretot de Barcelona respecte a la resta de Catalunya provocaria que part dels joves residents a altres territoris es desplacin de forma freqüent a l'àmbit territorial. Així mateix, entre els joves de l'Àmbit Metropolità, **desplaçar-se per l'interior d'aquest per motius formatius seria també habitual**.

Pel que fa a l'**aspecte laboral**, es **reprodueix una tendència similar**, especialment en el cas de les feines més especialitzades, ja que l'Àmbit Metropolità ofereix, segons perceben els joves, més sortides laborals. Aquest motiu explicaria el fet que **joves de tota Catalunya es traslladessin a aquest àmbit territorial, i a Barcelona en particular, per tal de realitzar la seva activitat professional. Entre els joves de l'Àmbit Metropolità, també es considera la capital i rodalies** com a un lloc on treballen alguns joves amb feines més qualificades, tot i que en general els desplaçaments són diaris –no implica traslladar-se–, i menys freqüents, ja que la resta de comarques també presenten major oferta que altres àmbits territorials. Per exemple, segons alguns joves del Vallès Occidental fins i tot també seria també freqüent que joves residents a Barcelona treballessin o estudiessin a la seva comarca, concretament a Sabadell o a Terrassa. Aquest fenomen succeiria d'una manera similar al Baix Llobregat, si bé en aquest cas s'explicaria per motius laborals.

Per altra banda, tot i la major oferta formativa de l'àmbit territorial, **els joves residents a les zones menys urbanes de comarques com l'Alt Penedès o el Vallès Oriental posen de manifest la necessitat de desplaçar-se a altres municipis** per aquests motius, en el cas dels més joves, també per cursar l'ensenyament obligatori.

La taula 4.23 mostra que entre els joves de l'Àmbit Metropolità **el més habitual és treballar o estudiar al mateix municipi de residència** en totes les franges d'edat. S'observa, a més, que el nombre de joves que treballen o estudien a la població on viuen és **menor a mesura que augmenta l'edat dels joves** –però a partir dels 35 anys és més habitual. No obstant això, el percentatge és molt més elevat entre els més joves –menors de 20 anys–, ja que són un 64,4% els que es queden allà on resideixen, mentre que en els de major edat no arriben a la meitat de la població. Cal destacar, però, que de totes les comarques de l'àmbit territorial, **només el Barcelonès presenta aquest mateix comportament, ja que en totes les altres dels 20 i fins als 34 anys és més habitual desplaçar-se a un altre municipi per estudiar o treballar**. Pel que fa als percentatges de joves que estudien o treballen a un municipi diferent al de residència, la tendència és la contrària i disminueix a mesura que augmenta l'edat dels joves.

En comparació amb el **global de Catalunya**, també és més freqüent estudiar o treballar al mateix municipi on es resideix, però amb percentatges lleugerament inferiors als de l'Àmbit Metropolità. Així, per exemple entre els joves de 20 a 24 anys, aquests són d'un 49,4% a l'àmbit territorial i d'un 47,6% a Catalunya.

Lloc de desplaçament (per treball i estudis) per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.23		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Domicili propi	Valors %	3.097 1,8	4.221 1,5	6.640 2,0	6.782 2,3	36.837 3,4	2.763 9,7	60.340 2,7
Varis municipis	Valors %	2.545 1,5	9.468 3,3	16.743 5,0	18.366 6,1	73.113 6,7	2.107 7,4	122.342 5,5
Municipi de residència	Valors %	110.113 64,4	139.611 49,4	158.154 47,6	140.594 46,8	563.085 51,3	20.550 72,2	1.132.107 51,2
Un altre municipi	Valors %	54.757 32,0	127.506 45,1	148.443 44,7	133.357 44,4	423.218 38,5	3.019 10,6	890.300 40,2
Un altre país	Valors %	472 0,3	1.918 0,7	2.330 0,7	1.181 0,4	1.744 0,2	39 0,1	7.684 0,3
Total	Valors %	170.984 100,0	282.724 100,0	332.310 100,0	300.280 100,0	1.097.997 100,0	28.478 100,0	2.212.773 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Entre els joves de l'Àmbit Metropolità el més freqüent és realitzar un viatge al dia. Aquest fet es dona en totes les franges d'edat i amb percentatges pràcticament idèntics, que se situen just per sota el 60% (entre el 58,3% i el 58,6%). També és freqüent desplaçar-se 2 o més vegades diàries, amb percentatges que en aquest cas se situen al voltant del 40% en totes les franges d'edat. En comparació amb Catalunya, s'observa que en aquest territori també és majoritari desplaçar-se una vegada al dia, tot i que, en línies generals, amb freqüències inferiors a les de l'àmbit territorial i, per tant, és major el pes que tenen els joves que realitzen dos o més desplaçaments diaris.

Nombre de viatges diaris (per treball i estudis) per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.24		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Cap	Valors %	2.098 1,3	6.144 2,3	6.162 2,0	3.480 1,3	9.710 1,0	337 1,4	27.931 1,4
Un	Valors %	96.475 58,3	157.521 58,6	180.271 58,4	169.445 61,6	594.598 60,2	12.989 55,0	1.211.299 59,7
Dos o més	Valors %	66.769 40,4	105.370 39,2	122.494 39,7	102.207 37,1	383.739 38,8	10.282 43,6	790.861 39,0
Total	Valors %	165.342 100,0	269.035 100,0	308.927 100,0	275.132 100,0	988.047 100,0	23.608 100,0	2.030.091 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Tal i com aprecien els joves, el fet de treballar o estudiar al municipi de residència està relacionat amb la grandària del municipi. Així, la taula A.17 mostra que **en totes les franges d'edat els percentatges de joves que treballen o estudien a la població de residència són més elevats a mesura que augmenten les dimensions d'aquesta**. Així i tot, es pot distingir molt clarament entre els municipis de menys de 20.000 habitants i els de més de 20.000, ja que només en aquests el percentatge de joves que es queden a la seva població és més elevat que el percentatge dels que en marxen –en totes les franges d'edat. Així, s'observa que el percentatge dels que es queden al mateix municipi on viuen augmenta considerablement entre els municipis de 5.001 a 20.000 habitants i els de més de 20.000 habitants. Per exemple, per als joves de 20 a 24 anys, aquests percentatges són de 29,2% i 53,4% respectivament.

Per altra banda, també hi ha diferències en els llocs de desplaçament segons la mida del municipi entre les franges d'edat. En els municipis de menys de 5.000 habitants, són els joves d'entre 25 i 29 anys els que presenten els percentatges més elevats pel que fa al treball o estudi al mateix municipi on es resideix –amb un valor màxim de 26,2% en els municipis d'entre 2.001 i 5.000 habitants. En canvi, en els nuclis més grans –més de 5.000 residents– són els joves de 15 a 19 els que presenten els percentatges més alts, amb valors màxims de 69,6% en el cas dels municipis de més de 20.000 habitants.

En comparació de Catalunya, s'observa que en línies generals es reproduïxen aquestes dinàmiques, però amb diferències en els percentatges. Així, en els municipis de menys de 2.000 habitants els percentatges dels que treballen o estudien al mateix municipi de residència són més petits a Catalunya en totes les franges d'edat, mentre que en els municipis majors de 2.000 habitants, els percentatges de Catalunya són més alts. Per exemple, pel que fa als joves de 15 a 19 anys, en els municipis de menys de 500 habitants Catalunya presenta un 12,9% i l'Àmbit Metropolità un 18,4%; mentre que en els municipis de 5.001 a 20.000 habitants Catalunya presenta un 48,3% i l'Àmbit Metropolità un 42,2%.

Desplaçament lligat a l'oci

Com en el cas de l'oferta formativa i laboral, l'Àmbit Metropolità presenta un ampli ventall d'opcions de lleure en tots els aspectes, per exemple d'oci nocturn i cultural entre d'altres. Barcelona concentra part d'aquesta oferta i actuaria com a pol d'atracció, però, en segon lloc, se situarien altres ciutats de l'àmbit territorial. Es tracta de les capitals de comarca o altres municipis grans on els joves de la mateixa comarca o d'altres es desplaçarien sobretot per passar-hi les nits d'oci. Entre aquestes, els joves de les diferents comarques assenyalen ciutats com Sabadell, Granollers o Vilafranca per rebre més joves de la comarca o d'altres comarques, depenent de la proximitat geogràfica. Sitges i alguns municipis del litoral del Maresme apareixen també com a punts d'oci important a l'àmbit territorial durant l'estiu.

Per tant, els joves de la majoria de comarques reconeixen que la mobilitat vinculada a l'oci, sobretot al nocturn, és habitual. En general, els joves que es desplacen ho fan majoritàriament amb vehicle privat. Aquest fet s'explica per la manca –o insuficiència– de serveis de transport públic nocturn que els joves perceben en la majoria de comarques, tot i que en alguns municipis sí que es fa esment d'aquest servei i del seu ús. Així i tot, es considera el cas dels municipis que han experimentat un major creixement de població en els últims anys ja que, segons alguns residents, en alguns d'aquests l'oferta d'oci no hauria augmentat en consonància. Aquest fet, entre d'altres com el disgust per l'oferta del propi municipi, comportaria que el desplaçament a altres poblacions fos més habitual. En el cas dels joves residents a Barcelona, el mitjà de desplaçament estaria molt vinculat al lloc de destinació. Així, en el cas de quedar-se a la mateixa ciutat, es combinaria l'ús del transport privat amb el públic, mentre que en el cas de desplaçar-se a municipis més llunyans, s'utilitzaria el cotxe. Els joves residents a les poblacions més petites o a les urbanitzacions, presenten una situació encara més diferenciada, ja que en aquestes l'oci, sobretot el nocturn, apareix vinculat al desplaçament i concretament a la possessió d'un vehicle propi i a la llicència per conduir-lo. Aquest fet s'associa a una major autonomia i la possibilitat de freqüentar locals allunyats del municipi de residència o poblacions. Així mateix els joves que no disposen de vehicle propi afirmen buscar alternatives per poder desplaçar-se o tornar a casa.

Segons alguns dels joves de més edat, l'hàbit de desplaçar-se a altres poblacions per raons d'oci estaria vinculat a l'escassa col·laboració que perceben en les iniciatives participatives dels municipis.

Mitjans de desplaçament

Pel que fa als mitjans de desplaçament, s'observen diferències entre els joves menors i majors de 20 anys. Entre els joves de 15 a 19 anys, el més habitual és desplaçar-se en transport públic, seguit dels que es desplacen caminant i, en últim lloc, els que ho fan en transport privat. En canvi, a partir dels 20 anys és majoritari utilitzar el vehicle privat, seguit del transport públic i els que es desplacen caminant.

En comparació amb la resta de Catalunya, es destaca que **l'ús del transport públic és més habitual a l'àmbit territorial que a Catalunya**, en totes les franges d'edat. Es destaca el cas de la franja dels 20 als 24 anys, en la que l'ús del transport públic entre els joves de l'àmbit territorial és gairebé del 40,9% mentre que a Catalunya és del 32,8%

L'ús dels diferents mitjans varia segons la comarca. **Cal destacar especialment la situació particular del Barcelonès, única comarca en què els joves de totes les edats, fins i tot els majors de 20 anys, es desplacen amb transport públic.** En canvi, en la resta de comarques l'ús del transport públic és inferior al global de l'Àmbit Metropolità, i de fet, només el Vallès Occidental, junt amb el Barcelonès, coincideix amb l'àmbit territorial en què els més joves usen aquest mitjà en major mesura que la resta. Per tant, les diferents comarques de l'Àmbit Metropolità presenten un major percentatge de desplaçaments amb vehicle privat, que és el més utilitzat en totes les edats en cadascuna de les comarques –excepte els menors de 20 anys del Baix Llobregat i del Garraf que es desplacen més caminant o amb altres mitjans. A més, com els joves destaquen, és a les comarques de l'Alt Penedès i el Vallès Oriental on és més elevat l'ús del vehicle privat i menor el del transport públic.

Mitjà de desplaçament per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.25		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	Total població
Vehicle privat	Valors %	39.445 24,2	116.174 44,2	167.125 55,2	159.978 58,9	538.341 55,0	9.418 40,5	1.030.481 51,5
Transport públic	Valors %	66.529 40,8	107.579 40,9	91.727 30,3	70.958 26,1	252.029 25,8	5.078 21,8	593.900 29,7
Caminant i altres	Valors %	57.270 35,1	39.138 14,9	43.913 14,5	40.716 15,0	187.967 19,2	8.775 37,7	377.779 18,9
Total	Valors %	163.244 100,0	262.891 100,0	302.765 100,0	271.652 100,0	978.337 100,0	23.271 100,0	2.002.160 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

L'Àmbit Metropolità mostra un nivell de comunicacions, concretament de transports públics, divergent en funció de la zona, ja que aquesta és la realitat de les comarques que el conforma –excepte el Barcelonès. Així, mentre que els residents a les àrees més poblades valoren, en general, positivament les comunicacions, en altres zones consideren la mobilitat com un dels principals punts d'atenció, ja que s'adequarien poc a les seves necessitats. Aquesta situació es dona principalment a les poblacions o urbanitzacions més petites o més allunyades de les grans poblacions, a les zones d'interior de comarques com el Garraf i el Maresme o, en alguns casos, a pràcticament la majoria de la comarca exceptuant la capital, com a l'Alt Penedès. Aquesta apreciació es vincula a la insuficiència dels transports –inexistència o poca freqüència–, a la mala distribució sobre el terreny i a la centralització de Barcelona.

Els joves de les poblacions més petites o amb menors comunicacions consideren que, per exemple, aquesta mancança condicionaria d'una manera important les seves activitats lúdiques, tot i haver trobat altres alternatives com compartir viatges amb veïns, coneguts o amics més grans. Per altra banda, alguns també fan esment de les diferències en el transport públic –normalment autobusos– entre l'estiu i l'hivern. Es considera que, com que hi ha més temps per a l'oci a l'estiu, en aquest període s'hauria d'augmentar la freqüència d'aquest servei, just al contrari del que, segons ells, succeeix en realitat.

En concordança amb la percepció dels joves, la taula A.18 de l'annex mostra que **la utilització del vehicle privat presenta algunes divergències en funció de la grandària del municipi. Així, s'observa que a mesura que les dimensions de la localitat augmenten, s'utilitza amb menys freqüència el transport privat en totes les franges d'edat.** Més concretament, respecte a l'ús del vehicle privat, es podrien distingir dos grups en funció de les dimensions de la població. En primer lloc, els municipis de fins a 20.000 habitants, que mostren percentatges notablement superiors que la resta de les poblacions, i on l'ús del transport privat és majoritari. Per altra banda, es troben les poblacions de més de 20.000 habitants, on és majoritari l'ús del transport públic, excepte en la franja dels 25 als 29 anys. Per exemple, en els joves de 15 a 19 anys l'ús del transport públic és d'un 43% i el del transport privat és d'un 19,7%.

En comparació amb Catalunya, la tendència és similar a la de l'Àmbit Metropolità i també augmenta l'ús del transport públic en els municipis més grans. Tot i això, a diferència de l'àmbit territorial, l'ús del transport públic només supera el del privat en la franja dels 15 als 19 anys per als municipis de més de 20.000 habitants. També destaca que en els municipis de menys de 2.000 habitants l'ús del transport públic és superior a Catalunya, mentre que en els municipis de més de 2.000 habitants s'inverteix la tendència, i els valors més alts són els de l'Àmbit Metropolità.

Temps de desplaçament per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatge).

4.26								Total població
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-64	65 o més	
Menys 10 min.	Valors %	36.197 22,2	38.001 14,5	49.376 16,3	46.964 17,3	190.591 19,5	6.665 28,6	367.794 18,4
10-20 min.	Valors %	51.901 31,8	70.379 26,8	86.166 28,5	78.456 28,9	280.983 28,7	7.274 31,3	575.159 28,7
21-30 min.	Valors %	34.338 21,0	62.798 23,9	74.423 24,6	66.591 24,5	234.139 23,9	4.985 21,4	477.274 23,8
31-45 min.	Valors %	19.613 12,0	44.752 17,0	50.645 16,7	45.297 16,7	156.163 16,0	2.539 10,9	319.009 15,9
46-60 min.	Valors %	12.638 7,7	29.081 11,1	28.440 9,4	23.978 8,8	79.427 8,1	1.250 5,4	174.814 8,7
Més d'una hora	Valors %	8.557 5,2	17.880 6,8	13.715 4,5	10.366 3,8	37.034 3,8	558 2,4	88.110 4,4
Total	Valors %	163.244 100,0	262.891 100,0	302.765 100,0	271.652 100,0	978.337 100,0	23.271 100,0	2.002.160 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* La columna "Total població" inclou la població de 0 a 65 o més anys d'edat.

Respecte a les durades d'aquests desplaçaments, la taula 4.26 reflecteix que, **entre els joves de l'Àmbit Metropolità, el grup més nombrós és el que hi dedica entre 10 i 20 minuts en totes les franges d'edat, especialment entre els 15 i els 19 anys (31,8%). Així i tot, cal destacar la segona categoria més freqüent –exceptuant els joves de 15 a 19 anys–, la d'aquells que es desplacen entre 21 i 30 minuts, que representa freqüències d'entre el 21,5% i el 24,6%. En comparació amb Catalunya, s'observa que en aquest territori també és més habitual desplaçar-se entre 10 i 20 minuts, i dedicar-hi entre 21 i 30 minuts és la segona categoria més habitual –excepte entre els joves d'entre 15 i 19 anys. El conjunt del territori català mostra, però, freqüències superiors a l'àmbit territorial en els desplaçaments més curts.**

Destaca que la grandària del municipi comporta també algunes diferències en el temps de desplaçament dels joves de l'àmbit territorial. En el conjunt d'aquest territori, a les poblacions d'entre 5.001 i 20.000 habitants els desplaçaments són més curts, ja que presenten majors percentatges de desplaçaments de menys de 10 minuts –tot i que només són majoritaris entre els joves de 15 a 19 anys–, mentre que la durada d'entre 10 i 20 minuts és més habitual entre els joves residents a municipis de més de 20.000 habitants –amb l'excepció dels joves de 25 a 29 anys– que en la resta de poblacions.

Mobilitat lligada a canvis de residència

L'Àmbit Metropolità presenta un saldo de migracions juvenils per canvi de residència negatiu, és a dir, que hi ha més joves que marxen de l'àmbit territorial que els que hi vénen a viure. Aquest decrement es va fixar en 3.568 residències l'any 2003, principalment pel diferencial entre els de major edat (de 25 a 29 anys), que representen més de la meitat del total de joves que se'n van de l'àmbit territorial, i una mica menys de la meitat dels que hi arriben.

La taula 4.27 també reflecteix el pes que tenen els moviments migratoris de l'Àmbit Metropolità amb cadascun dels altres àmbits territorials. Les xifres mostren que majoritàriament les noves llars són de joves que ja provenien del mateix àmbit territorial (74%), encara que també tenen un cert pes els procedents de la resta de l'Estat espanyol (18,4%). Cal destacar que els joves de l'Àmbit Metropolità també tendeixen a desplaçar-se a viure a aquestes mateixes àrees d'on procedeixen els nouvinguts amb percentatges similars, un 72,8% dels que canvien de residència ho fan dins el mateix àmbit territorial, i un 14,4% cap a la resta de l'Estat espanyol. És remarcable, doncs, el poc pes que tenen les migracions entre l'Àmbit Metropolità i la resta d'àmbits territorials.

Segons els propis joves, els desplaçaments lligats a canvis de residència a l'Àmbit Metropolità estan molt vinculats a aspectes econòmics, principalment a l'elevat cost dels habitatges. D'aquesta manera, **s'observa la tendència dels joves del Barcelonès –i principalment de la seva capital– a canviar de lloc de residència, ja sigui a altres poblacions de la mateixa comarca o a municipis de comarques properes, sobretot el Vallès Occidental i el Baix Llobregat. En aquestes, els joves assenyalen una tendència similar i relacionada amb l'elevada mobilitat intracomarcal d'aquests territoris, ja que el trasllat dels joves a poblacions més petites de la comarca seria, segons perceben, progressivament més habitual. Així mateix, en el cas del Garraf i del Maresme, es percep que entre els joves seria també freqüent traslladar-se entre poblacions de la mateixa comarca; relacionen aquesta tendència al turisme i al considerable nombre de segones residències de les seves comarques i, en última instància, a l'elevat cost dels habitatges.**

Migracions internes dels joves de 15 a 29 anys. Àmbit territorial, 2003 (en valors absoluts i en percentatge).

Percentage de persones migrants per canvi de residència segons l'edat i saldo net entre àmbits

4.27	Proc. Àmbit Metropolità Àmbit de destí				Destí Àmbit Metropolità Àmbit de procedència				Saldo entre àmbits			
	15-19	20-24	25-29	Total	15-19	20-24	25-29	Total	15-19	20-24	25-29	Total
	Àmbit Metropolità	65,4	67,3	72,8	70,2	72,7	71,5	75,5	74,0	0	0	0
Comarques Gironines	4,9	4,3	4,0	4,2	2,7	2,5	2,1	2,3	-199	-410	-819	-1428
Camp de Tarragona	5,0	3,9	3,4	3,8	2,8	2,1	1,7	1,9	-203	-410	-750	-1363
Terres de l'Ebre	0,5	0,5	0,4	0,5	0,6	0,4	0,3	0,4	-2	-29	-25	-56
Àmbit de Ponent	1,1	1,0	0,8	0,9	0,7	0,8	0,8	0,8	-34	-37	-35	-106
Comarques Centrals	4,2	3,7	3,6	3,7	2,6	1,9	1,7	1,9	-152	-416	-775	-1343
Alt Pirineu i Aran	0,6	0,6	0,6	0,6	0,8	0,4	0,3	0,4	6	-54	-117	-165
Resta de l'Estat espanyol	18,3	18,7	14,4	16,2	17,2	20,3	17,6	18,4	-236	87	1042	893
Total	100,0 8.161	100,0 21.500	100,0 40.505	100,0 70.166	100,0 7.341	100,0 20.231	100,0 39.026	100,0 66.598	-820	-1.269	-1.479	-3.568

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

Així, al contrari del que succeeix al global de l'àmbit territorial, en totes les comarques es manté un saldo migratori positiu, excepte a la comarca del Barcelonès, que té un saldo migratori negatiu. Això és degut a l'important pes que té la població juvenil del Barcelonès respecte al total de l'àmbit territorial. Per a la resta de comarques, els comportaments són variables. En general, els canvis de residència a l'Àmbit Metropolità, segons els joves, tal com mostren les dades, es donarien per corones a partir de la ciutat de Barcelona. Així, les comarques menys poblades i més allunyades de Barcelona, l'Alt Penedès i el Garraf, són les que presenten saldos migratoris més baixos amb increments entre les 550 i les 650 persones, mentre que les comarques més poblades com el Vallès Occidental i el Baix Llobregat presenten els saldos migratoris més alts, amb més de 1.500 joves arribats en cadascuna. En el cas del Barcelonès aquest saldo és negatiu i de 10.108 persones.

Pel que fa a les diferències quant a destinacions i procedències entre les comarques de l'àmbit territorial apareixen diferents aspectes a ressaltar. **A la majoria de comarques, les migracions més comunes són les intracomarcals**, és a dir, que la majoria de joves que canvien de residència eren joves que ja residien a la comarca i hi continuen fixant la nova llar. Aquest tipus de migracions són les majoritàries en cada comarca, i cal destacar que és al Vallès Oriental on aquest comportament passa amb més intensitat –un 51,8% dels joves de la comarca canvien de residència. També cal esmentar que en cap comarca de l'Àmbit Metropolità hi ha migracions significatives cap a comarques d'altres àmbits territorials, sinó que majoritàriament són cap a comarques del mateix àmbit territorial i generalment les més properes geogràficament, a més del Barcelonès; alhora, passa el mateix amb la procedència dels joves que arriben a les comarques de l'Àmbit Metropolità. També cal esmentar l'important pes que tenen en la majoria de comarques les migracions cap a la resta de l'Estat espanyol i les que en provenen, amb percentatges que se situen al voltant del 15% en la majoria de comarques.

El flux de migracions de 2003 presenta molta similitud amb el de vuit anys abans, el 1995. També hi havia una major concentració dels moviments interns dins de l'àmbit territorial en els dos sentits, amb uns percentatges sobre el total de migracions lleugerament superiors que el 2003. En canvi, però, on sí que hi ha un canvi força significatiu, compartit per altres àmbits territorials, és en l'increment del nombre de migracions. L'any 1995 el decrement de joves a l'àmbit territorial per canvis de residència va ser de 1.800 persones, la majoria dels quals en la franja dels 20 als 24 anys.

Migracions internes dels joves de 15 a 29 anys. Àmbit territorial, 1995 (en valors absoluts i en percentatge).

Percentage de persones migrants per canvi de residència segons l'edat i saldo net entre àmbits

4.28	Proc. Àmbit Metropolità Àmbit de destí				Destí Àmbit Metropolità Àmbit de procedència				Saldo entre àmbits			
	15-19	20-24	25-29	Total	15-19	20-24	25-29	Total	15-19	20-24	25-29	Total
	Àmbit Metropolità	66,7	72,1	80,0	75,2	71,1	76,2	82,7	78,7	0	0	0
Comarques Gironines	3,6	3,5	2,8	3,1	2,5	1,7	1,6	1,8	-86	-232	-249	-567
Camp de Tarragona	4,2	3,4	2,9	3,3	1,8	1,5	1,4	1,5	-179	-256	-328	-763
Terres de l'Ebre	0,6	0,5	0,3	0,4	0,3	0,3	0,3	0,3	-20	-28	-14	-62
Àmbit de Ponent	1,0	0,8	0,6	0,7	0,6	0,7	0,6	0,7	-30	-13	2	-41
Comarques Centrals	2,7	2,6	2,1	2,4	1,5	1,6	1,5	1,5	-91	-141	-131	-363
Alt Pirineu i Aran	0,7	0,5	0,4	0,5	0,3	0,2	0,3	0,3	-23	-40	-38	-101
Resta de l'Estat espanyol	20,6	16,6	10,9	14,3	21,9	17,7	11,7	15,3	-5	16	86	97
Total	100,0 6.917	100,0 12.688	100,0 20.845	100,0 40.450	100,0 6.483	100,0 11.994	100,0 20.173	100,0 38.650	-434	-694	-672	-1.800

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

Sentiment de pertinença

Els joves expressen la voluntat de quedar-se a viure a l'Àmbit Metropolità i concretament a la comarca d'origen. Així i tot, cal destacar el cas del Barcelonès, comarca amb la qual, probablement a causa del gran pes de la ciutat de Barcelona, bona part dels joves mostren una vinculació menys marcada que en els altres territoris que conformen l'àmbit territorial. En aquest sentit, és notable que els joves que resideixen a l'Àmbit Metropolità es plantegen en menor mesura canviar de residència per motius laborals en comparació a d'altres àmbits de Catalunya.

En conjunt, els joves de l'àmbit territorial esmenten alguns **motius de caire personal que explicarien la intenció de residir a la mateixa comarca, com la proximitat amb la família i els amics. Per altra banda, l'elevada oferta laboral, formativa i lúdico-cultural de l'Àmbit Metropolità respecte a d'altres territoris de Catalunya apareix també com un motiu rellevant pel qual els joves prefereixen continuar-hi residint.** Així i tot, les dades mostren que, en conjunt, l'àmbit territorial ha perdut població jove, fet que s'explicaria per la tendència negativa del Barcelonès que és oposada a la de les altres comarques, especialment les que hi són més properes.

Atesa aquesta situació, els joves assenyalen alguns **elements que afavoreixen, segons ells, l'arrelament al municipi o al barri, com l'escola en el cas dels joves amb fills** ja que afavoriria la relació amb altres residents i la participació en les diverses activitats o entitats del territori.

Tot i que no representen el gruix de la població jove de l'àmbit territorial, es fa referència també a la vida a **les urbanitzacions o als pobles petits principalment al Vallès Oriental i a l'Alt Penedès que, segons els joves, es caracteritza per la qualitat, la tranquil·litat i, sobretot, per la coneixença dels altres residents.** Dins l'àmbit territorial, els joves també esmenten el cas de **les poblacions litorals, turístiques o de segones residències, del Garraf i del Maresme. Segons els residents, aquestes dinàmiques es trencarien amb l'arribada de turistes o de residents de cap de setmana, normalment de Barcelona normalment durant els caps de setmana i, sobretot, a l'estiu.**

La tranquil·litat i la coneixença amb la resta de residents s'oposen, segons els joves, més clarament a la vida a les capitals de les comarques i a la de les poblacions més grans de l'Àmbit Metropolità, així com a aquelles que han experimentat un creixement més notable en els últims anys. En aquestes últimes, alguns dels joves perceben que l'elevat creixement, contribuiria a la desaparició del "caliu" propi de la vida al poble.

Per altra banda, el creixement d'algunes poblacions hauria tingut efectes en alguns serveis d'aquests municipis com la manca de places als centres formatius, l'augment dels preus de l'habitatge a la pròpia comarca o la manca d'oferta d'oci en algunes poblacions. D'aquesta manera, segons alguns dels propis residents, algunes poblacions, sobretot del Vallès Occidental i del Baix Llobregat, haurien esdevingut ciutats dormitori, amb una manca de relació entre els joves. Per als residents de les poblacions més grans o amb més moviment, la desconexió dels altres residents es vincula també amb la sensació d'inseguretat entre alguns joves, tot i que aquesta no seria generalitzada.

Relació amb les administracions

Alguns dels joves de l'Àmbit Metropolità perceben certa desprotecció per part de les diverses administracions en alguns aspectes, com l'accés a l'habitatge i al mercat laboral, les ajudes per cursar estudis superiors, la insuficiència de transports en algunes comarques o el poc suport a iniciatives participatives. En concret, s'esmenta la dificultat per accedir a un habitatge a l'àmbit territorial i alguns posen de manifest la poca proximitat amb les borses municipals, els nombrosos requeriments per aspirar a un pis de protecció oficial, la poca adequació d'aquests tràmits a la realitat delshabitatges i, segons alguns joves, el procés d'assignació i sol·licitud i la tramitació necessària. També es fa referència al mercat laboral i als serveis com les borses de treball. En aquest sentit, sembla que la valoració és més positiva que en d'altres àmbits territorials, tot i que alguns fan referència a una possible falta de coneixement del servei entre la població general i altres, que en són usuaris, en critiquen alguns aspectes de funcionament. De totes maneres, s'observa que aquestes puntualitzacions estan relacionades amb el tipus de feina que cerca el jove. Per altra banda, fan esment de la dificultat de cursar estudis universitaris a causa del cost i de la insuficiència d'ajuts i beques per afavorir la realització d'activitats relacionades, com per exemple els programes Erasmus, en comparació d'altres països. Així mateix, alguns dels joves residents a les comarques o àrees més allunyades de Barcelona o a les zones interiors d'algunes comarques esmenten la falta o necessitat de millora dels transports, per exemple quant als serveis oferts, la freqüència de pas i al centralisme cap a Barcelona amb relació als desplaçaments intracomarcals o cap a altres comarques. Igualment, alguns joves fan referència al suport envers les iniciatives participatives, que en algunes ocasions és percebut com a escàs.

Per altra banda, es parla de la situació concreta de **les poblacions que han experimentat un creixement més pronunciat en els últims anys, ja que alguns dels residents consideren que els recursos no han crescut en consonància amb aquest augment de població. Aquest fet tindria implicacions en aspectes com l'educació, l'habitatge o l'oferta de lleure i, en última instància, en el sentiment de pertinença dels joves a la població.** En definitiva, segons alguns, la manca de recursos i el desplaçament a altres municipis per aquest motiu hauria influenciat les dinàmiques de vida als municipis.

5

Síntesi i conclusions

5.1 Emancipació

5.1.1 Educació

La majoria de joves de l'Àmbit Metropolità tenen el nivell d'estudis d'ESO/EGB. Aquest fet és compartit en totes les franges d'edat, excepte en els joves de major edat, on es presenta un nivell d'estudis superior, ja que tenen major pes els estudis universitaris i menor els obligatoris. Cal ressaltar que la realitat de l'Àmbit Metropolità es diferencia notablement de la resta d'àmbits territorials de Catalunya per un major nivell d'instrucció, especialment pel nombre de joves amb estudis superiors.

Tal i com els joves perceben, la realitat educativa es diferencia entre nois i noies. A més de les diferències en actituds i major o menor tendència cap a unes determinades àrees o especialitzacions, les xifres posen de manifest que entre les noies el nivell d'estudis és superior i és més habitual cursar estudis postobligatoris, especialment titulacions universitàries. Així i tot, aquestes diferències a l'Àmbit Metropolità són semblants al global de Catalunya.

Els joves de l'Àmbit Metropolità valoren positivament l'oferta educativa de què disposen al territori. Així i tot, es destaca la realitat diferenciada dels pobles més reduïts i de les urbanitzacions més allunyades dels nuclis urbans, on l'oferta és més limitada i els més joves que hi resideixen tenen les opcions més limitades, o bé assumeixen un major desplaçament per motius educatius.

També cal assenyalar la situació del Barcelonès i en concret de la seva capital. Barcelona té un pes diferenciats respecte a la resta de municipis de Catalunya, fet que possibilita oferir un gran ventall d'oferta educativa en tots els nivells. Dins l'àmbit territorial també cal mencionar l'oferta d'estudis de secundària i superiors del Vallès Occidental, tot i no ser variada com la del Barcelonès.

La majoria dels joves basa la seva elecció dels estudis en l'interès personal i la motivació, no només per la trajectòria educativa, sinó per la laboral que s'espera després amb una determinada elecció. També afirmen que determinats factors externs poden influir en la decisió, com les expectatives dels pares, l'entorn social que envolta el/la jove, i el major reconeixement social que s'atorga a la formació universitària. Entre els més joves, el desinterès pels estudis i el fet de començar a treballar i tenir una primera independència econòmica fa que alguns optin per abandonar els estudis o no continuar la trajectòria un cop finalitzat el mínim obligatori. Altres consideren que actualment es requereix un mínim nivell que va més enllà de l'obligatorietat, no només per trobar feina, sinó satisfactòria i amb majors oportunitats a mitjà i llarg termini.

De manera similar, els joves universitaris també consideren que una única titulació superior sovint no és suficient al mercat laboral per a diferenciar-se i afirmen que incrementa la tendència a seguir allargant la trajectòria educativa més enllà. Alhora, critiquen el sistema universitari per considerar-lo poc orientat al mercat laboral.

5.1.2 Treball

L'Àmbit Metropolità presenta un nivell de població jove activa lleugerament superior al conjunt de Catalunya, tot i ser inferior entre els més joves. Són els joves que compten amb estudis de formació professional de primer nivell els que s'incorporen abans al mercat laboral i, en canvi, els joves amb batxillerat els que presenten menys actius entre els més joves. En canvi, entre els joves de major edat són els que tenen menor nivell d'estudis -primària màxim- els que presenten la taxa d'activitat més reduïda, mentre que els joves amb formació professional de segon grau tenen la taxa més alta.

La compaginació d'estudis i treball és més habitual a l'àmbit territorial que a Catalunya i, com en aquest territori, augmenta a mida que s'incrementa l'edat. Alhora, també varia el tipus de feines, ja que els més joves tendeixen a realitzar feines més esporàdiques durant èpoques de vacances. En canvi, entre els de major edat es fa també referència a feines continuades durant el curs.

Per altra banda, l'autoocupació es presenta com una opció menys habitual que al global de Catalunya, sobretot entre els joves de més edat. Alhora, mostra també una relació amb el nivell d'estudis ja que són els joves amb un nivell d'estudis obligatoris com a màxim els qui estan autoocupats amb més freqüència.

Com a la resta de Catalunya, els serveis són el sector que agrupa major percentatge de treballadors joves de l'Àmbit Metropolità, fet que és més pronunciat que a Catalunya sobretot entre els menors de 20 anys. El pes d'aquest sector incrementa progressivament amb l'edat, mentre que el de la indústria i sobretot el de la construcció disminueixen. La relació entre l'ocupació dels diversos sectors en cadascun dels dos sexes varia en funció de l'edat i d'una forma similar a Catalunya. La importància del sector serveis en l'ocupació dels joves, tot i ser majoritari en ambdós sexes, és clarament superior en les noies.

Els joves utilitzen diferents vies per cercar feina, tot i que majoritàriament se centren en canals més formals. Així i tot, es mostren diferències en l'ús i la valoració dels diferents canals utilitzats pels joves. Així, els universitaris cerquen feines més qualificades usant més xarxes informals i menys serveis públics, els immigrants confien en les relacions directes i la resta de joves valoren més positivament i usen en major mesura els serveis públics que en altres àmbits territorials on aquest tipus de prestacions són menys nombroses.

Els joves relacionen el nivell d'estudis amb l'ocupació al mercat laboral. Es considera que un major nivell d'instrucció, principalment universitari, ofereix més oportunitats o una feina amb major qualificació, però amb una perspectiva a mitjà i llarg termini, i remarquen que, en el moment d'incorporar-se al mercat laboral, les diferències principals no es donen a nivell econòmic i tampoc en les condicions laborals. Les dades demostren que són els joves amb aquest nivell formatiu els que compten amb una millor qualificació dels llocs de treball, tot i que en tots els grups formatius, excepte entre els joves amb estudis primaris, hi ha una millora en el nivell de qualificació amb l'edat sobretot entre els menors i els majors de 25 anys.

Els joves i les joves consideren que l'ocupació juvenil presenta un cert nivell de precarietat laboral generalitzada. Per exemple, un aspecte destacat és l'elevada incidència de l'eventualitat entre els joves que, com les dades demostren, a l'Àmbit Metropolità és, fins als 24 anys, una realitat lleugerament més accentuada, tot i que disminueix a mesura que avança l'edat del jove. Per altra banda, s'observa que a partir dels 20 anys hi ha més diferències entre els diversos grups formatius, i que són els qui han cursat la formació professional de segon nivell els qui presenten una menor incidència a partir d'aquesta edat.

En canvi, els joves no destaquen l'atur com un dels problemes laborals més importants, tot i que presenta percentatges superiors als del conjunt de Catalunya tant entre la població general com entre els joves. En aquest sentit s'observa que la diferència és més accentuada entre els joves de 16 a 19 anys. Així i tot, el percentatge de població jove activa aturada es redueix amb l'edat i amb un major nivell d'instrucció.

El mercat laboral presenta determinades actituds i situacions sexistes, segons els propis joves, quant a condicions econòmiques i grau de responsabilitat. A l'Àmbit Metropolità, com en altres àmbits territorials, s'observen variacions en aquest sentit en funció de l'edat de manera que, entre els més joves, els llocs de treball menys qualificats estan ocupats més habitualment per noies. En canvi, el percentatge femení d'ocupació de llocs de treball més qualificats és més elevat que el masculí en totes les edats. Alhora, els joves citen la discriminació laboral envers la dona vinculada a la creació d'una família i la dificultat de compaginar aquest fet amb la trajectòria professional.

Les dades també constaten que l'activitat és superior entre els nois en totes les edats, entre els més joves pel major nombre d'estudiants entre les noies, però, en les franges de major edat, per l'increment de la dedicació femenina al treball domèstic. Les taxes d'atur femení superen les masculines, encara que a diferència del que succeeix al conjunt de Catalunya, a l'Àmbit Metropolità les diferències més accentuades són entre els joves de 25 a 29 anys.

Els joves perceben també diferències en el mercat laboral segons la procedència dels joves. Com les dades constaten, són els nascuts fora de l'Estat espanyol els que presenten major percentatge de treballadors en nivells de qualificació més baixos i els únics que es troben majoritàriament en aquesta situació. Segons afirmen, es tracta sovint de feines que la majoria d'autòctons no estarien disposats a assumir pel tipus de tasques i condicions.

Els joves i les joves consideren que és important sentir-se satisfet amb la feina, per aquest motiu valoren els llocs de treball en funció de l'interès personal, juntament amb les condicions econòmiques. A més, la majoria centra les seves expectatives en la trajectòria o carrera a mitjà i llarg termini, i es considera que determinades prioritats, com la major o menor implicació, influeixen en la progressió.

Un element que destaquen els joves universitaris de gran part de l'Àmbit Metropolità, és que consideren suficient l'oferta de feines qualificades a la majoria de les comarques o a les proximitats, per això, plantejar-se un canvi de residència per trobar una feina ajustada al seu perfil és molt menys habitual que en altres territoris més allunyats de les zones amb major activitat econòmica.

5.1.3 Habitatge

Els joves de l'Àmbit Metropolità valoren negativament la situació del mercat immobiliari a l'àmbit territorial. En critiquen els preus, que consideren excessius, i especialment el seu increment. Aquesta situació es relaciona, en part, a l'augment de la demanda d'immobles en determinades zones, principalment les comarques del Vallès Occidental i Baix Llobregat i Garraf, per l'arribada de nous residents procedents d'altres parts de l'àrea metropolitana i en el cas del Barcelonès també de part d'altres punts. Per altra banda, es critica l'especulació del mercat immobiliari, però fins i tot alguns joves veuen l'habitatge com a inversió o, si més no, com a bé més rendible que l'estalvi.

Aquests elements fan que els joves percebin molt complicat el fet de poder optar a un habitatge propi i que, ja que es considera que l'oferta pública és insuficient, es compti amb la possibilitat de rebre finançament extern, principalment de les famílies, per poder comprar un habitatge. Alhora, aquestes dificultats per al primer habitatge fan que molts joves es plantegin aquest habitatge com a temporal, a l'espera de poder millorar les expectatives amb les posteriors llars.

Aquesta visió de l'habitatge està lligada a la major predisposició dels joves a tenir un habitatge de propietat. El lloguer és valorat més negativament, tot i que sí que es planteja per a situacions que es preveuen més temporals o en el primer moment de marxar de casa dels pares, per poder posteriorment accedir a la compra. Les dades constaten que entre els joves que s'emancipen la propietat és més freqüent, especialment a mesura que incrementa l'edat, tot i que resta per sota de la de Catalunya. A l'Àmbit Metropolità és similar el nombre de joves que s'han emancipat de la llar d'origen que a Catalunya, sobretot a partir dels 25 anys. Un 44,9% dels joves de 20 a 34 anys es troba en aquesta situació a l'àmbit territorial.

Els joves mencionen alguns elements, afegits a la situació del mercat immobiliari, que dificulten el procés d'emancipació familiar. D'una banda, es menciona l'allargament de la trajectòria educativa ja que, com demostren les dades, els joves amb estudis superiors són els que marxen més tard. Alhora, les condicions laborals de molts joves es veuen com un problema afegit, ja que la generalització de l'eventualitat dificulta aquest procés, com també mostren les diferències en els percentatges d'emancipats de la família segons la seva situació professional. A més dels condicionants externs, els joves i les joves afirmen que la major o menor predisposició per marxar de casa també està vinculada a elements més personals.

Els joves i les joves consideren que el cost de l'habitatge i les dificultats esmentades fan que sovint s'associï el fet d'emancipar-se de la llar d'origen a formar una nova família, i per aquest motiu la majoria de joves emancipats conviuen en parella, mentre que altres tipus de llars són menys habituals.

Els joves i les joves consideren que tenir un habitatge propi és un element clarament vinculat amb l'estabilitat, tot i que molts mencionen que, sovint, el cicle vital es basa en una trajectòria en què es finalitzen els estudis, es troba una feina, s'adquireix estabilitat laboral i, aleshores, es marxa de casa. També es fa evident una nova tendència entre els més joves, que cada cop és més habitual buscar altres alternatives.

5.1.4 Salut

El consum de drogues, en concret del cànnabis i de l'alcohol, són comportaments als quals els joves de l'Àmbit Metropolità dirigeixen una atenció destacable. Així, tot i que alguns consideren que la intensitat de les drogues consumides augmentaria amb l'edat, el consum de cànnabis es percep estès entre els joves de l'Àmbit Metropolità, alhora que se'n reconeix un avançament de l'edat d'inici. En aquest sentit, es distingeix entre les drogues que es prendrien principalment durant el cap de setmana, com la cocaïna i les pastilles, i les drogues d'ús quotidià, com el cànnabis.

Alguns dels joves de l'àmbit territorial vinculen aquest fenomen amb el canvi de significat que haurien tingut les drogues, que actualment es percebrien com a menys perilloses i estarien més acceptades a nivell social. De totes maneres, els joves semblen distingir entre diferents graus de consum, considerant-ne negativament l'abús ja que, desconcentraria i aïllaria del món.

Per tal d'explicar l'abast d'aquest comportament, se citen alguns aspectes individuals del jove concret, com el seu grau de responsabilitat o de "rebel·lia", i l'interès que pugui tenir de provar aquestes substàncies. A més, però, es fa referència al rol integrador en el grup d'amics que tindria aquest consum i a la cerca d'evasió de l'estrès produït per situacions quotidianes. Se citen també alguns elements de tipus més estructural que alguns joves consideren vinculats al consum, com la implantació de l'ESO que, pel fet de posar en contacte joves d'edats diverses, facilitaria que els més joves adoptessin els hàbits dels més grans. Així mateix, alguns consideren que el cost relativament baix de l'alcohol i de determinades drogues davant d'altres activitats d'oci, n'afavoreix el consum.

Per altra banda, es considera que alguns espais, com determinats locals d'oci nocturn, actuen com a facilitadors de l'accés a substàncies com l'alcohol i les pastilles. Els pares i la seva actitud es consideren un element molt influent en el consum del jove. En aquest sentit, es distingeix el cas de substàncies més dures, el consum de les quals no es comunicaria als progenitors, ja que, segons consideren alguns, la reacció no seria tan tolerant.

Respecte a les conductes sexuals de risc, es fa referència a la possibilitat d'embarassos no desitjats i a la de contreure malalties. Així i tot, hi ha la percepció entre alguns dels més joves que un alt grau de coneixença de la parella i una baixa edat d'aquesta implicarien un menor risc. Per altra banda, el nivell d'informació, coneixement i accés als mètodes anticonceptius es considera abundant entre els joves de l'àmbit territorial. De totes maneres, entre els més joves s'assenyala la vergonya com a inhibidor per obtenir preservatius.

Pel que fa a les campanyes de l'Administració en el camp de la salut, s'observa que els joves de l'Àmbit Metropolità les vinculen principalment a la conducció sota els efectes de l'alcohol, al consum de drogues i a les conductes sexuals de risc.

Conduir després d'haver begut es percep menys habitual en l'actualitat que anys endarrere, fet que es vincula principalment a les sancions econòmiques i també a un cert increment de la consciència de risc i també de les estratègies per prevenir-lo. Així i tot, alguns distingeixen el consum perillós per a la conducció en funció de la graduació de l'alcohol consumit, però no a partir de l'absència d'ingesta.

Tot i que la informació sobre el consum de drogues es percep suficient i l'estil d'aquesta informació, que es considera més informatiu que prohibitiu, es considera l'adequat, l'exemplificació dels efectes a partir de casos reals seria més eficaç a l'hora de modificar conductes, segons perceben alguns joves. L'actitud dels pares es considera també fonamental i, com en el cas de les administracions, aquests haurien de transmetre informació i no fer servir la prohibició, segons consideren alguns.

Respecte a la prevenció dels riscos sexuals, es considera que el nivell d'informació és positiu. De nou, l'institut apareix com l'espai principal on es tracta aquest tema. Així i tot, segons els més joves, l'interès de bona part dels alumnes pel contingut de les sessions és escàs.

5.1.5 Cultura i estils de vida

L'aprofitament del temps d'oci, així com altres elements de caire més cultural, per exemple, els valors imperants al voltant de la imatge o aspectes com el cost econòmic que representen, constitueixen un punt d'atenció rellevant entre els joves de l'Àmbit Metropolità.

La important oferta d'oci -diürn, nocturn i cultural- de Barcelona, que atrauria joves d'altres poblacions, comarques de Catalunya i d'arreu, sembla tenir implicacions sobretot a les poblacions més properes, ja que es vincularia a la manca d'oferta d'oci que els joves hi perceben. Malgrat aquesta concentració d'oci en aquesta ciutat, alhora, cada comarca té el seu -o els seus- nuclis d'oci de referència. En general, en totes les comarques hi ha una elevada mobilitat per motius d'oci nocturn, tant a dins de la comarca com a comarques veïnes. De tota manera, per alguns joves de les poblacions i urbanitzacions més llunyanes als centres d'oci no és especialment rellevant tenir una oferta de lleure important a prop. Consideren que gaudeixen d'un oci més espontani, distingint-lo del de municipis més grans.

Així i tot, se citen algunes activitats d'oci que serien habituals entre la gran majoria dels joves de l'Àmbit Metropolità: l'assistència a discoteques, bars i concerts durant les nits de cap de setmana, i les trobades amb els amics, les sortides de cap de setmana o les vacances durant les estones d'oci diürn. El gènere del jove no sembla implicar divergències rellevants en la realització d'unes o altres activitats, tot i que en el cas de tenir parella, la noia tendiria a renunciar al seu espai d'oci adaptant-se a les activitats del noi amb més freqüència que a la inversa. Per altra banda, la procedència -o la fisonomia- del jove sí que comportaria algunes variacions en les activitats de lleure. Així mateix, l'edat i sobretot determinades circumstàncies personals -com tenir fills- també comportarien canvis en les activitats d'oci realitzades pels joves. D'aquesta manera, entre els més grans disminuiria l'hàbit de freqüentar locals d'oci nocturn i, en general, les activitats serien més planificades.

Les relacions d'amistat i els grups d'amics, que acostumen a estar formats per joves de les mateixes nacionalitats, tenen també dinàmiques divergents en funció de les dimensions del municipi de residència i de l'edat del jove. Així, es considera que a les poblacions més petites de l'Àmbit Metropolità és més freqüent que es formin grups d'amics a partir de la pròpia convivència, amb edats i característiques diverses, i estables al llarg del temps. En canvi, als municipis més habitats les relacions s'establirien en funció de la coincidència a centres formatius o al lloc de treball, alhora que seria més habitual tenir diversos grups d'amics. Així, els més joves caracteritzen les seves relacions d'amistat a partir de les afinitats personals, mentre que els més grans consideren que a mida que passen els anys es dispersen els grups, sobretot a causa dels diversos interessos i estils de vida i, segons els propis joves, farien que les relacions es convertissin en més selectives.

La importància de la imatge física -entre altres, com a factor influent en les relacions entre els joves- i els valors que s'hi perceben relacionats, com el consumisme i l'individualisme, es consideren aspectes rellevants en la societat i entre els joves. Segons alguns joves de l'àmbit territorial, aquests factors, juntament amb la impossibilitat d'aconseguir altres objectius com l'emancipació familiar, comportarien l'elevada despesa que alguns joves realitzen en oci i elements materials. En aquest sentit, es posa de manifest, per alguns, l'elevat preu de determinades activitats d'oci, així com algunes estratègies per abaratir-lo com per exemple el *botellón* o la trobada a places.

5.2 Participació

Els joves de l'Àmbit Metropolità perceben que la col·laboració dels joves a les diverses iniciatives participatives és escassa a l'àmbit territorial, tot i que es diferencia el tipus de participació entre les poblacions més petites i els municipis de major mida.

La baixa participació s'argumenta a partir d'aspectes de tipus personal, com les prioritats i les motivacions individuals que, segons consideren alguns, es vincularien més a l'oci organitzat. També es fa referència al lleure en solitari –relacionat amb les noves tecnologies– i en les poblacions de menor mida a l'hàbit de desplaçar-se a altres municipis durant les estones d'oci que, juntament amb la manca de punts de reunió, influïrien en l'escassa relació entre els joves que alguns perceben. Igualment, la poca obertura d'algunes entitats a la població i la falta de temps que alguns joves manifesten, en dificultarien la col·laboració. A més, s'esmenten també elements de caire cultural com la incomprensió del voluntariat i la predominança que per a alguns tindrien l'individualisme i el "*passotisme*" davant qüestions de caire social. En aquest sentit, es fa referència a la poca participació dels joves en la política.

Per altra banda, la satisfacció personal i la diversió apareixen com els motius principals per implicar-se a les iniciatives participatives, les quals alguns joves consideren afavoridores de la relació amb altres joves i també de la capacitat de treballar en equip, així com d'arrelament a la població o al barri. En aquest sentit, s'esmenta el cas d'alguns joves immigrants, entre els quals tampoc no seria freqüent la participació en entitats mixtes, tot i considerar-se per alguns autòctons com un mitjà útil d'integració. En canvi, el contacte amb associacions de persones d'aquesta condició o de la mateixa nacionalitat seria més estès.

Respecte al funcionament de les entitats, es comenta que si bé és reduït el sector de joves que hi col·labora, és freqüent que aquests ho facin en més d'una. Es perceben, però, diferències en la naturalesa de les entitats, ja que si bé en les poblacions més reduïdes es percep que la implicació és major i la participació està més generalitzada entre diferents tipus de joves, en les grans ciutats les entitats treballarien més orientades a temàtiques concretes, i seria aquest l'element d'unió dels joves que s'hi implicarien. A més, es considera que és necessari cercar la col·laboració de diversos organismes públics. En aquest sentit, tot i que en general es creu que l'actitud dels ajuntaments és poc afavoridora, es puntualitza que la relació amb les entitats varia en funció de l'equip de govern.

5.3 Cohesió social i equilibri territorial

Convivència

La immigració a l'àmbit territorial

L'Àmbit Metropolità presenta freqüències de joves nascuts fora de l'Estat espanyol lleugerament superiors a les del conjunt de Catalunya, tot i que el Barcelonès és l'única comarca que se situa per sobre aquesta mitjana. No obstant això, els joves de tot l'àmbit territorial assenyalen la immigració com un fenomen estès a l'Àmbit Metropolità. En concret, els col·lectius més habituals a l'àmbit territorial són el sud-americà i, tal i com perceben els joves, el marroquí. Tot i que en la majoria de comarques, com al conjunt de Catalunya, el país amb major percentatge de població immigrada és el Marroc, el pes agrupat de les diferents nacionalitats sud-americanes és superior a l'Àmbit Metropolità que les comunitats africanes, fet que el diferencia de la immigració global a Catalunya.

El país d'origen i, més concretament, la distància entre la cultura d'aquest i l'autòctona es considera per part dels joves un aspecte rellevant pel que fa a la relació entre uns i altres. En aquest sentit, els joves consideren que la comunitat sud-americana seria més accessible, mentre que les relacions amb els marroquins serien més dificultoses.

Segons mostren les dades, entre els joves és major el percentatge d'immigrants que a la resta de la població, tot i que el major pes se situa, en general, entre els 30 i 34 anys. Entre els joves, el pes de la població estrangera incrementa amb l'edat. A més, és més freqüent que arribin nois africans, mentre que en el cas dels provinents de l'Amèrica del Sud les dones són majoria. Així mateix, es tractaria principalment d'una immigració amb una arribada recent, tot i que amb algunes divergències en funció del continent de procedència. Així, en el cas dels africans s'observarien uns períodes de residència relativament més repartits, mentre que entre els sud-americans es podrien distingir dos moments d'arribada, fa més de 20 anys i un altre de més freqüent, fa menys de dos.

Respecte a les poblacions de residència, s'observa que els joves immigrants resideixen habitualment als municipis de més de 20.000 habitants de l'àmbit territorial, fet que seria més pronunciat entre els originaris de l'Amèrica del Sud que entre els provinents del continent africà. Aquesta tendència coincideix amb Catalunya.

Per altra banda, els joves autòctons de les poblacions més grans de l'àmbit territorial perceben que les persones immigrants i, en concret, de la mateixa nacionalitat, fan vida de forma majoritària en barris - habitatges, places, bars- determinats d'aquestes poblacions, fet que, segons alguns, dificultaria la relació amb els autòctons, ja que no es formarien grups de joves de nacionalitats diverses.

Per altra banda, es fa esment de l'existència de racisme a l'àmbit territorial i d'episodis de violència d'aquest tipus entre joves autòctons i immigrants, però també entre grups de comunitats estrangeres diferents. De totes maneres, alguns joves de l'àmbit territorial convenen a assenyalar la importància de coincidir a les escoles, ja que afavoriria -tot i que sense garantir-lo- el contacte entre els joves de comunitats diverses. A banda de compartir espais formatius, es fa esment de la coincidència en espais d'oci, empreses o cursos formatius com elements afavoridors del contacte entre joves immigrants i autòctons. Per altra banda, els joves immigrants esmenten la importància de les xarxes entre aquests per tal de cobrir necessitats diverses.

Violència

Alguns joves de l'Àmbit Metropolità manifesten notar una certa crispació a les seves respectives comarques i a la societat en general. Aquest clima es relacionaria amb el missatge presentat pels mitjans de comunicació i, en el cas dels més joves, a mancances en l'educació rebuda tant a casa com als centres formatius. En aquest sentit, es fa referència a incidents als instituts i també a baralles entre algunes colles de mateix barri, de la mateixa població, o entre joves de municipis propers. Segons perceben, es tracta d'una violència relacionada principalment a fets sense importància i passaria sobretot a les capitals de comarca i a les poblacions més grans de l'àmbit territorial.

Per altra banda, alguns dels joves residents a les poblacions que han experimentat un creixement més elevat en els últims temps o a les poblacions més grans fan referència també a la sensació d'una certa inseguretat als seus municipis. Aquesta, que estaria vinculada principalment al desconeixement de la resta de població, es presenta com a més pronunciada que en altres àmbits territorials, tot i que no es podria considerar majoritària entre els joves de l'Àmbit Metropolità.

Ús del català

Segons els joves de l'Àmbit Metropolità, combinar el català i el castellà a l'àmbit territorial és habitual, tot i que l'ús d'una o altra llengua seria molt variable en funció de la població concreta. Així i tot, la convivència de les dues llengües oficials a l'àmbit territorial apareix com un punt d'atenció rellevant entre els joves.

L'ús i el coneixement de la llengua catalana varia en funció de l'edat. En global, l'àmbit territorial presenta freqüències similars de persones que no comprenen la llengua que a Catalunya. En aquest sentit, s'observa que la freqüència màxima d'incomprensió es produeix entre els 25 i els 29 anys, edat que coincideix amb la major incidència de persones d'origen immigrant. Per altra banda, el domini del català és majoritari entre els joves residents a l'Àmbit Metropolità. És destacable també que l'habilitat de parlar, llegir i escriure en català presenta freqüències inferiors a les de l'any 1996 excepte per a la franja dels 25 als 29 anys, i que els percentatges de joves que no el comprenen és major l'any 2001.

El continent de procedència també apareix com un aspecte important, ja que els originaris de l'Àfrica mostren nivells d'incomprensió del català superiors que els provinents de Sud-Amèrica, mentre que l'habilitat de parlar-lo, llegir-lo i escriure'l és més freqüent entre els joves originaris de l'Àfrica que entre els sud-americans.

Aquestes dades podrien vincular-se amb la percepció dels joves, segons la qual la llengua d'inserció al mercat laboral de l'àmbit territorial seria el castellà. De totes maneres, alguns joves immigrants aprendrien posteriorment el català, ja que parlar-lo els proporcionaria un major reconeixement social. En aquest sentit, es considera que a l'Àmbit Metropolità hi ha facilitats per aprendre aquesta llengua, com els cursos de català, que serien, segons els joves, principalment utilitzats per persones nascudes fora de l'Estat espanyol.

Per altra banda, alguns joves catalanoparlants de l'Àmbit Metropolità consideren que l'ús del català seria més habitual si hi hagués necessitat real d'utilitzar-lo a l'àmbit territorial. En aquest sentit, se cita l'hàbit de fer servir el castellà en cas que l'interlocutor s'expressi en aquesta llengua i la poca protecció legal que, segons ells, té el català.

Entorn social

La majoria de joves valoren positivament la relació amb la família, amb la que s'estableixen normes que es consideren lògiques per a la convivència. Els joves de més edat afirmen que s'ha donat un canvi en les relacions entre els més joves i els seus pares, vinculant-ho a la menor atenció per part dels pares i menor respecte dels fills envers els progenitors. Aquests menors d'edat consideren que sí que hi ha respecte, però que els pares generalment no mostren una actitud autoritària, sinó més orientada a aconsellar o donar l'opinió, encara que en determinats temes la comunicació sigui més reduïda.

Tot i que la majoria dels joves mostra la voluntat de formar una família pròpia, situen aquest objectiu a llarg termini, i molt lligat a l'estabilitat, no només econòmica, que consideren que no assoliran fins més endavant. A més, també s'esmenten diferents factors que influeixen perquè els joves es plantegin començar a tenir fills més endavant, com l'allargament de la trajectòria educativa, o la dedicació al treball.

Mobilitat

La major oferta formativa i laboral de l'Àmbit Metropolità apareix com un motiu rellevant dels desplaçaments dels joves a l'interior de l'àmbit territorial, i també de joves d'altres indrets de Catalunya a aquest territori i en concret a Barcelona. En aquest sentit, segons perceben els joves, l'Àmbit Metropolità i en concret la ciutat de Barcelona oferiria més opcions d'ensenyament superior i de llocs de treball especialitzats, de manera que, una part important de joves de l'àmbit territorial s'hi desplaçaria per aquests motius. Així i tot, es fa esment de la tendència inversa, és a dir, que joves de la capital es desplacin a altres poblacions de l'Àmbit Metropolità.

De totes maneres, les dades mostren que, com a Catalunya, a l'Àmbit Metropolità és més habitual treballar o estudiar al municipi de residència que fer-ho en un altre, tot i que aquest fet només és majoritari a la comarca del Barcelonès. Treballar o estudiar a la població de residència es presenta clarament vinculat a les dimensions d'aquesta i s'observen freqüències diferenciades entre les majors i menors de 20.000 habitants, ja que només a les últimes el percentatge de joves que es queda al mateix municipi és superior al que es desplaça. L'edat del jove també es vincula amb el lloc on realitza les activitats, ja que en els municipis més petits de 5.000 residents els joves de més edat es desplacen amb menys freqüència, mentre que a les poblacions amb més de 5.000 residents són els més joves els que menys canvien de població. Al conjunt de Catalunya, tot i que amb freqüències diferents, es reproduïxen aquestes dinàmiques.

El desplaçament per motius d'oci a l'interior de l'Àmbit Metropolità es reconeix també com a freqüent, tant en direcció a Barcelona com, menys habitualment, a d'altres capitals o municipis d'algunes de les comarques que el conformen. En el cas dels joves residents a la ciutat de Barcelona o a municipis propers, el transport públic s'utilitzaria, així com el privat, en cas de quedar-se a la mateixa ciutat. En canvi, en el cas dels residents a altres indrets de l'àmbit territorial el mitjà de transport principal seria el vehicle privat.

Les dades mostren que la utilització del transport públic és variable en funció de l'edat ja que, entre els 15 i els 19 anys, l'ús del transport públic és superior al del vehicle privat, mentre que, a partir del 20 anys, la freqüència seria inversa. Així i tot, el transport públic és, en general, més utilitzat a l'Àmbit Metropolità que a Catalunya. A més, segons perceben els joves, la disponibilitat de transports públics varia en funció de la zona de l'àmbit territorial. D'aquesta manera, a les zones més poblades o pròximes a les capitals la disponibilitat seria ben valorada mentre que als nuclis més petits o allunyats desplaçar-se amb aquests mitjans seria difícil i se'n critiquen els serveis. En aquest sentit, les dades mostren que la utilització del mitjans de transports varia en funció de la grandària del municipi, diferenciant-se les ciutats de més de 20.000 habitants pel fet que el transport públic és majoritari excepte entre els joves de 25 i 29 anys. A l'àmbit territorial, com a Catalunya, són més freqüents els de 10 a 20 minuts, seguits pels joves que hi destinen entre 21 i 30 minuts. Aquests temps de desplaçament també es vinculen a la dimensió del municipi.

Analitzant les migracions de l'àmbit territorial per canvis de residència, s'observa que el saldo migratori de l'Àmbit Metropolità és negatiu. Es fa evident que a l'àmbit territorial el principal flux de moviments –tant d'entrada com de sortida– és en aquest mateix territori, tot i que també és considerable el col·lectiu que procedeix o es dirigeix a la resta de l'Estat espanyol. Cal destacar que la tendència negativa es deu a la comarca del Barcelonès, l'única que presenta major nombre de joves que marxen de la comarca que dels que hi arriben, mentre que a la resta de les comarques que el conformen aquest saldo és positiu. En concret, s'observa que l'Alt Penedès i el Garraf són les comarques que presenten saldos migratoris més baixos, mentre que d'altres més habitades, com el Baix Llobregat i el Vallès Occidental mostren saldos més elevats, tot i que en el segon cas és negatiu.

A la majoria de les comarques, el tipus de migracions més freqüents són les intracomarcals, fet que apareix més pronunciat al Vallès Oriental. Segons consideren els joves, els moviments a l'interior de l'àmbit territorial s'explicarien per aspectes econòmics com els preus de l'habitatge. Així, segons perceben alguns joves es produiria un moviment de la població per corones a partir de la ciutat de Barcelona. D'aquesta manera, joves de Barcelona es traslladarien a viure, tal com mostren les dades, sobretot a les comarques més properes, mentre que joves d'aquestes es dirigirien també a zones de la mateixa comarca o a d'altres comarques, més allunyades de la capital catalana.

Cal destacar que, tot i que les migracions a l'interior de l'àmbit territorial eren també les més nombroses a l'any 1995, en aquest any, eren lleugerament superiors. En canvi, considerant el nombre total de migracions, s'observa que és major el nombre de joves que han marxat de l'àmbit territorial -saldo net- al 2003 que les de l'any 1995.

Sentiment de pertinença

La majoria dels joves residents a l'àmbit territorial manifesten la voluntat de continuar residint-hi. Aquest fet es vincula a aspectes personals com la proximitat amb la família i els amics, així com a l'elevada oferta laboral, formativa i lúdico-cultural de l'Àmbit Metropolità en comparació d'altres territoris.

Dins l'àmbit territorial, els joves assenyalen diferents elements característics segons l'àrea on habiten. Els joves residents a les urbanitzacions o a les poblacions més reduïdes, en destaquen la tranquil·litat i la coneixença amb la resta de la població. A les poblacions turístiques o residencials, habituals al Garraf i al Maresme principalment, els joves que hi resideixen consideren que l'arribada de persones d'altres comarques, sobretot de Barcelona, o la de turistes, propiciaria un canvi en el ritme quotidià del municipi.

Per altra banda, la coneixença amb els veïns de la mateixa població rep una atenció especial per part dels joves de les poblacions que han experimentat un creixement més notable en els últims anys, ja que aquesta tendència hauria influït en la disminució del caliu propi del poble. A més, segons alguns joves, la manca d'oferta dels municipis hauria comportat que algunes d'aquestes poblacions s'hagin transformat en ciutats dormitori. A més, el fet de no conèixer la població apareix vinculat a una certa sensació d'inseguretat que no es podria considerar, però, majoritària entre els joves.

Tot i la intenció de continuar residint a l'àmbit territorial, alguns dels joves esmenten una certa desprotecció per part de les administracions. Faria referència principalment a aspectes com el difícil accés a l'habitatge, al mercat laboral, i també al poc suport per a la formació universitària. Els joves residents a les poblacions més petites o més allunyades de Barcelona fan referència, a més, a la necessitat de millorar les xarxes de transport públic, criticant-ne el servei i la centralització de Barcelona. Per altra banda, entre els joves que hi estan implicats es critica la baixa col·laboració amb les iniciatives participatives d'alguns equips de govern. A més, alguns joves de les poblacions que han experimentat un creixement més pronunciat en els últims anys, consideren que els recursos no han crescut en consonància amb aquest augment de població, amb algunes implicacions en aspectes com l'educació o l'habitatge i, en última instància, en l'arrelament dels joves i les joves al seu municipi.

6

Bibliografia

- Caixa de Catalunya. (2003). *Anuari Econòmic Comarcal 2003*, Barcelona, Caixa de Catalunya.
- Casal, J.; Garcia, M.; Merino, R.; Quesada, M. (2003). *Enquesta als joves de Catalunya 2002. Avançament de resultats*, Barcelona, Secretaria General de Joventut.
- Casal, J.; Garcia, M.; Merino, R.; Quesada, M. (2004). *Enquesta als joves de Catalunya 2002*, Barcelona, Secretaria General de Joventut.
- Casal, J.; Masjuan, J. M. i Planas, J. (1991). *La inserción social y profesional de los jóvenes*, Madrid, CIDE.
- Feixa, C. (1993). *La joventut com a metàfora*, Barcelona, Secretaria General de Joventut.
- Miret, P. (2004). *Emancipació domiciliària, laboral i familiar dels joves a Catalunya*. Barcelona, Secretaria General de Joventut.
- López, J.; Módenes, J. (2001). *Els joves catalans en el 2011: els canvis que vénen*, Barcelona, Secretaria General de Joventut.
- Módenes, J.A.; López J. (2000). *Análisis territorial de los jóvenes catalanes 1991-2001*, Barcelona, CED, UAB.
- Módenes, J.A.; Recaño, J. (2003). *El territori i la mobilitat migratòria dels joves a Catalunya*, Barcelona, Secretaria General de Joventut, Observatori Català de la Joventut, Col·lecció Aportacions núm. 22.
- Ramon, A.; Sintès, E. (2002). *Condicions de vida dels joves de la província de Barcelona*, Barcelona, Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona.
- Revilla Castro, J. C. (1998). *La identidad personal de los jóvenes. Pluralidad y autenticidad*, Madrid, Entinema.
- Secretaria General de Joventut. (2003). *Projecte territori 2001-2003*, Barcelona, Secretaria General de Joventut.
- Serracant, P. (2001). *Viure al dia. Condicions d'existència, comportaments i actituds dels joves catalans*. Informe sobre la joventut catalana al 2001. Barcelona, Secretaria General de Joventut.

7

Annexos

Annex 1. Notes metodològiques

En aquest apartat presentem les principals característiques metodològiques del conjunt de l'estudi de la realitat juvenil de les comarques catalanes, en relació amb les fonts d'informació utilitzades i el procés d'anàlisi que hem seguit.

1 Dades quantitatives

Tota la informació estadística emprada en aquest estudi correspon a fonts secundàries. La major part de la informació utilitzada en el punt 4 correspon a les dades censals de Catalunya de l'any 2001, si bé s'han elaborat taules a partir d'altres fonts d'informació, especialment el padró d'habitants de l'any 1996, però també el padró de l'any 2004 i l'estadística de moviments migratoris dels anys 1995 i 2003. Si afegim a aquestes fonts les que s'han utilitzat en el punt 3 de l'informe, el llistat complet de fonts queda configurat tal com es presenta en el quadre 1.

Quadre 1	Fonts d'informació quantitativa utilitzades
	Idescat. <i>Cens de població i habitatges</i> , 1981, 1991 i 2001.
	Idescat. <i>Padró d'habitants</i> , 1986, 1996, 2003 i 2004.
	Idescat. <i>Anuari estadístic de Catalunya 2004</i> .
	Idescat. <i>Estadística de moviments migratoris</i> , 1995 i 2003.
	Caixa de Catalunya. <i>Estimació del PIB comarcal 1998-2003</i> .
	Departament d'Educació. <i>Estadística de l'Ensenyament 2003-2004</i> .
	Direcció General de Recursos Sanitaris. <i>Estadístiques de cobertura sanitària</i> , 2000 i 2003.

L'explotació i l'anàlisi de les dades censals les han fet l'equip investigació de l'estudi a partir de les matrius de dades originals del padró d'habitants del 1996 i del cens de població del 2001, per a tot Catalunya, proporcionades per l'Institut d'Estadística de Catalunya.

La matriu de dades del padró d'habitants del 1996 conté un total de 6.090.040 individus i 38 variables originals, referides tant a les característiques de les persones com a les de les seves llars. Al quadre 2 es relacionen les principals variables considerades en l'anàlisi.

Quadre 2	Relació de les principals variables del padró d'habitants del 1996 que hem utilitzat.
	Comarca
	Àmbit territorial
	Edat
	Sexe
	Activitat principal
	Sector d'activitat
	Estat civil
	Nivell d'estudis
	Coneixement del català
	Mitjà de desplaçament
	Lloc de naixement

En el cas de les dades del cens de població i habitatges del 2001, s'ha treballat amb dues matrius, una de persones i una altra d'habitatges. La de persones conté un total de 6.343.110 individus i 137 variables originals, i la d'habitatges fa referència a 3.315.936 unitats i té 69 variables originals de caracterització. De tota aquesta informació, al quadre 3 destaquem les principals variables considerades en l'anàlisi.

Quadre 3	Relació de les principals variables del cens de població i habitatges del 2001 que hem utilitzat.
	Comarca
	Àmbit territorial
	Edat
	Sexe
	Activitat principal
	Sector d'activitat
	Situació professional
	Nivell d'ocupació
	Categoria socioeconòmica
	Temps de treball productiu setmanal
	Compaginació d'estudis i feina
	Nivell d'estudis
	Estudis en curs
	Temps de residència al municipi
	Temps de residència a l'Estat espanyol
	Lloc de naixement
	País de nacionalitat
	Continent d'origen
	Grandària del municipi
	Coneixement del català
	Mitjà de desplaçament
	Lloc de desplaçament
	Temps de desplaçament
	Nombre de viatges diaris
	Estat civil
	Emancipació familiar
	Tipus de llar
	Règim de tinença

Com hem assenyalat en la introducció de l'informe, l'estudi es planteja bàsicament l'objectiu de descriure les principals característiques que travessen els eixos temàtics que s'han definit en relació a la realitat social dels i de les joves. Amb la informació disponible hem presentat les diverses taules de relació entre variables, normalment entre dues o tres que expressen l'heterogeneïtat social del fenomen que analitzem en el territori català, per a l'àmbit comarcal i per a l'agregació de comarques en àmbits territorials.

L'exploració d'aquestes dades s'ha fet amb el programa estadístic SPSS*. El procés d'anàlisi de les dades ha implicat la generació de noves variables que es justifiquen d'acord amb els objectius de l'estudi, les característiques de la informació original i les necessitats derivades de l'anàlisi. Tot seguit destacarem les característiques definitòries de les principals variables que hem tractat en l'estudi i que requereixen una precisió conceptual i tècnica pel que fa a la seva construcció.

Una primera característica que estructura tota la informació presentada és el territori. Hem considerat d'una manera sistemàtica la informació referida a cada comarca, amb la corresponent agregació d'aquestes en àmbits territorials i per al conjunt de tot Catalunya. La variable **àmbit territorial** es divideix en les categories següents i inclou aquestes comarques:

- Alt Pirineu i Aran: Cerdanya, Alt Urgell, Alta Ribagorça, Pallars Jussà, Pallars Sobirà i Val d'Aran.
- Àmbit Metropolità: Alt Penedès, Baix Llobregat, Barcelonès, Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental.
- Camp de Tarragona: Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat i Tarragonès.
- Comarques Centrals: Anoia, Bages, Berguedà, Osona i Solsonès.
- Comarques Gironines: Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, Ripollès i Selva.
- Àmbit de Ponent: Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell.
- Terres de l'Ebre: Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta.

A escala territorial, tanmateix, s'ha tractat la variable **hàbitat o grandària dels municipis** d'acord amb la divisió següent:

- Fins a 500 habitants
- De 501 a 2.000 habitants
- De 2.001 a 5.000 habitants
- De 5.001 a 20.000 habitants
- Més de 20.000 habitants

El **nivell d'estudis** correspon al nivell d'instrucció que una persona assoleix quan ha acabat i aprovat els cursos del nivell que correspon i està en condicions d'obtenir el títol o diploma corresponent. Els valors considerats són una agrupació de la informació original amb els criteris següents:

- Primària: persones que no saben llegir o escriure (analfabets), que saben llegir o escriure però van anar menys de 5 anys a l'escola (sense estudis), o que van anar a l'escola 5 anys o més sense completar el nivell d'EGB, ESO o batxillerat elemental.
- EGB i ESO: persones que han acabat els nivells de batxillerat elemental, EGB o ESO.
- Batxillerat: persones que han acabat els nivells de batxillerat superior, BUP, batxillerat LOGSE o PREU.
- FPI: persones amb FP de grau mitjà, FPI, oficialia industrial o equivalent.
- FPII: persones amb FP de grau superior, FPII, mestratge industrial o equivalent.
- Superior: persones amb estudis acabats de diplomatura, arquitectura o enginyeries tècniques; amb tres cursos aprovats de llicenciatura, enginyeries o arquitectura; i amb una llicenciatura, enginyeria, doctorat o equivalent.

*Statistical Package and Service Solutions, versió 13. Les taules s'han editat amb el mateix programa o amb Microsoft Excel.

La variable **nivell d'ocupació**, que correspon a la classificació de l'ocupació professional —codis en un dígit de la CNO93—, s'ha agregat en tres categories d'acord amb el criteri següent —els membres de les forces armades s'han considerat no classificables—:

Nivell d'ocupació	
Nivell d'ocupació alt	Direcció de les empreses i de les administracions públiques
	Tècnics i professionals científics i intel·lectuals
Nivell d'ocupació mitjà	Tècnics i professionals de suport
	Empleats de tipus administratiu
	Treballadors qualificats en l'agricultura i en la pesca Artesans i treballadors qualificats
Nivell d'ocupació baix	Treballadors dels serveis de restauració, personals, de protecció i venedors dels comerços
	Operadors d'instal·lacions i maquinària, i muntadors
	Treballadors no qualificats

La *categoría socioeconómica* s'obté combinant la informació de les variables d'ocupació, activitat i situació professional, de la mateixa manera que es fa a l'enquesta de població activa des de l'any 1994.

La variable original construïda per l'Institut Nacional d'Estadística (INE) s'agrupa en un total de 19 valors. En l'estudi els valors s'han agregat en tres categories principals —alta, mitjana i baixa— amb el criteri que s'observa al quadre següent —també en aquest cas s'ha creat un grup de no classificables—:

Categoria		
Categoria alta	1	Empresaris agraris amb assalariats
	4	Directors i caps d'explotacions agràries
	7	Empresaris no agraris amb assalariats
	10	Directors i gerents d'establiments no agraris, alts funcionaris de l'administració pública, comunitats autònomes i corporacions locals
Categoria mitjana	2	Empresaris agraris sense assalariats
	3	Membres de cooperatives agràries
	6	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva activitat per compte propi, amb assalariats o sense
	8	Empresaris no agraris sense assalariats
	9	Membres de cooperatives no agràries
	11	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva activitat per compte d'altri
	12	Professionals en ocupacions exclusives de l'administració pública
15	Contramestres i capatassos d'establiments no agraris	
Categoria baixa	5	Resta de treballadors d'explotacions agràries
	13	Resta del personal administratiu i comercial
	14	Resta del personal dels serveis
	16	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agraris
	17	Operaris sense especialització d'establiments no agraris
No classificable	18	Professionals de les forces armades
	19	No classificables per condició socioeconòmica

La variable *emancipació familiar* s'ha construït de manera operativa a partir del criteri següent: són joves emancipats/ades tota persona més gran de 18 anys que resideix en un habitatge del qual és la persona principal —"persona de referència normalitzada" segons el cens— o bé és el cònjuge o la parella de la persona principal.

La resta de variables o bé s'obtenen directament de les dades del cens de població o bé són el resultat d'adequacions formals el contingut de les quals no requereix més explicació. En tot cas, remetem el lector a consultar les definicions utilitzades per l'INE*.

*A l'adreça de l'INE (www.ine.es) es poden consultar les característiques més destacades de la informació del cens. En particular, es pot consultar el glossari general (<http://atrios.ine.es/censoles/glosario.html>) o de categories (http://atrios.ine.es/censoles/glosario_terminos.html).

2 Dades qualitatives

Tota la informació qualitativa utilitzada en la recerca ha estat produïda expressament per a l'estudi. La producció d'aquesta informació s'ha fet en dues fases diferents de la recerca: en primer lloc durant la fase exploratòria de l'estudi, i posteriorment durant el treball de camp amb els joves de les diferents comarques catalanes. Durant la fase exploratòria, que tenia com a objectiu obtenir informació d'experts en la realitat juvenil i professionals en el camp de les polítiques de joventut, s'han recollit i analitzat dades qualitatives que han tingut dos orígens diferents. Així, dins la lògica de caràcter multiestrategic que ha caracteritzat la recerca, s'han utilitzat per una banda entrevistes personals i per una altra banda grups de discussió. Cal dir que les entrevistes han tingut un caràcter auxiliar i complementari dels grups de discussió, i en aquest sentit la seva explotació ha estat menys intensa que la dels grups de discussió. No obstant això, han servit per aprofundir en algunes qüestions que no s'havien tractat amb la profunditat o la intensitat necessàries durant els grups de discussió.

El nombre de grups de discussió que hem fet amb experts i professionals ha estat de set, un per cada àmbit territorial. Al quadre 4 apareix la informació detallada per a cada un dels grups. Els eixos generals tractats en la discussió van ser els següents —tractats en aquest mateix ordre—: habitatge, inserció laboral (treball i educació), lleure (salut i cultura), territorialitat, cohesió social i convivència, i interlocució, associacionisme i foment de la participació.

Quadre 4 Relació dels grups de discussió amb experts i professionals			
Àmbit territorial	Data	Localitat	Nombre de participants
Alt Pirineu i Aran	8 de març del 2005	Sort	8
Àmbit Metropolità	16 de febrer del 2005	Barcelona	9
Camp de Tarragona	17 de febrer del 2005	Tarragona	10
Comarques Centrals	18 de febrer del 2005	Manresa	8
Comarques Gironines	25 de febrer del 2005	Girona	10
Àmbit de Ponent	16 de febrer del 2005	Lleida	9
Terres de l'Ebre	24 de febrer del 2005	Tortosa	10

Després d'explotar la informació provinent dels grups de discussió i de les entrevistes de la fase exploratòria es van determinar els perfils dels grups de discussió que s'havien de fer amb els joves. Aquest segon tipus de grups són els que han proporcionat el gruix de la informació qualitativa que posteriorment s'ha explotat i sistematitzat en els informes. Per a cada àmbit territorial s'han definit, a partir de la fase exploratòria —que recordem que també tenia un vessant quantitatiu, consistent en la creació d'agrupaments comarcals a partir de la tècnica d'anàlisi factorial—, un conjunt de perfils que volien recollir la variabilitat de característiques i estils de vida dels joves de l'àmbit territorial. Aquests perfils s'han correspost un a un amb el nombre de grups de discussió que hem fet en cada àmbit territorial, i per tant el nombre de perfils definits ha coincidit amb el nombre de grups de discussió dins un mateix àmbit territorial. El resultat final d'aquesta fase de disseny dels perfils dels grups de discussió amb els joves ha estat l'organització de cinc grups de discussió per a cada àmbit territorial, excepte per a l'Àmbit Metropolità, on se n'han fet sis, i per a les Terres de l'Ebre, on se n'han fet quatre. Els factors considerats a l'hora d'establir els perfils han estat fonamentalment l'edat, el nivell d'estudis, el context territorial —rural o urbà, turístic o no...— i l'origen —nascuts a la comarca, immigrants provinents de la resta de Catalunya, de la resta de l'Estat o de fora de l'Estat espanyol—.

Els dos primers factors són de sobres coneguts com a variables estructuradores de la realitat social dels joves, i de fet estan estretament vinculats a altres característiques socials com ara la inserció laboral, l'emancipació familiar o —només el nivell d'estudis— la classe social. El tercer factor —context territorial— s'ha tingut en compte perquè precisament és una variable no sempre considerada determinant en els comportaments, les actituds i les representacions dels joves. Aquesta és una posició no compartida per l'equip d'investigació; com es comprova en els informes elaborats, el context territorial dels joves marca en gran mesura la seva vida quotidiana, i en aquest sentit la localitat de residència dels joves —en molts casos diferent del lloc on s'ha fet el grup de discussió— ha estat un element més que ajudava a definir el perfil social dels joves convocats. Finalment, l'origen dels joves s'ha considerat una via per abordar una realitat que cada dia és més palpable: la presència a Catalunya de joves de primera i segona generació que tenen un origen estranger. Amb tot, en algunes comarques hi continua tenint un pes important la immigració de la resta de l'Estat, i en altres hi són cada vegada més presents els joves provinents d'altres comarques catalanes —fruit, sobretot, dels canvis de residència dels seus pares—. Tots aquests elements s'han combinat* buscant sempre el màxim d'heterogeneïtat entre els perfils resultants per tal de recollir la variabilitat interna del territori i, alhora, el màxim d'homogeneïtat entre els joves convocats per tal d'assegurar la representativitat teòrica del perfil corresponent. Al quadre 5 es recullen els perfils que finalment s'han considerat per organitzar els grups de discussió amb joves. L'objectiu, pel que fa al nombre de participants, ha estat sempre aconseguir un mínim de sis persones per a cada grup de discussió, tot i que, com es pot comprovar, en algun cas no ha estat possible.

Quadre 5 Relació dels perfils i grups de discussió amb joves				
Àmbit territorial	Data	Perfil dels joves assistents	Localitat	Nombre de participants
Alt Pirineu i Aran	22 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) immigrants extracomunitaris. 20 anys i més	la Seu d'Urgell	5
Alt Pirineu i Aran	5 de maig del 2005	Joves (nois i noies) residents en municipis petits. Menys de 20 anys	Vielha	9
Alt Pirineu i Aran	30 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) que no han abandonat els estudis (nivell d'estudis majoritàriament universitari). 25-29 anys	Tremp	4
Alt Pirineu i Aran	19 de maig del 2005	Joves (nois i noies) que han abandonat els estudis (nivell d'estudis baixos). 20-24 anys	la Seu d'Urgell	7
Alt Pirineu i Aran	22 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) treballadors/es immigrants estatals o catalans. 20 anys i més	Pont de Suert	9
Àmbit Metropolità	2 de maig del 2005	Joves (nois i noies) estudiants universitaris residents als centres dels municipis (no en urbanitzacions). 20-24 anys	Vilanova i la Geltrú	9
Àmbit Metropolità	3 de maig del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis secundaris com a màxim. 25-29 anys	Sant Feliu de Llobregat	10

*Com comprovareu amb la lectura dels perfils finals considerats, en algun cas s'ha afegit algun factor que durant la fase exploratòria s'havia posat de manifest que era rellevant per a l'àmbit territorial corresponent.

Àmbit territorial	Data	Perfil dels joves assistents	Localitat	Nombre de participants
Àmbit Metropolità	5 de maig del 2005	Joves (nois i noies) treballadors de nivell professional alt amb estudis universitaris. 27-34 anys.	Terrassa	9
Àmbit Metropolità	9 de maig del 2005	Joves (nois i noies) residents als centres dels pobles. 15-18 anys.	Sant Pere de Riudebitlles	7
Àmbit Metropolità	10 de maig del 2005	Joves (nois i noies) residents en nuclis de nova creació (urbanitzacions). 15-18 anys	Granollers	6
Àmbit Metropolità	13 de maig del 2005	Joves (nois i noies) immigrants extracomunitaris. 20 anys i més	Santa Coloma de Gramenet	3
Camp de Tarragona	18 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) residents en nuclis de nova creació (urbanitzacions). 15-18 anys	el Vendrell	10
Camp de Tarragona	19 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis universitaris. 25-29 anys	Montblanc	10
Camp de Tarragona	20 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis secundaris com a màxim. 25-29 anys	Falset	11
Camp de Tarragona	25 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) de municipis de fora de Tarragona. 20-24 anys	Tarragona	11
Camp de Tarragona	26 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis secundaris com a màxim, residents a Reus. 20-24 anys	Reus	7
Comarques Centrals	16 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) estudiants universitaris o treballadors amb aquesta titulació. 22 anys i més	Solsona	9
Comarques Centrals	22 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) immigrants extracomunitaris. 20 anys i més	Vic	8
Comarques Centrals	26 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) residents en municipis petits. 15-18 anys	Berga	10
Comarques Centrals	27 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) residents en municipis mitjans. 15-18 anys	Manresa	8
Comarques Centrals	28 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis secundaris com a màxim. 25-29 anys	Igualada	10
Comarques Gironines	22 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) immigrants extracomunitaris. 20 anys i més	Figueres	6
Comarques Gironines	6 de maig del 2005	Joves (nois i noies) residents en municipis petits. Menys de 20 anys	Olot	8
Comarques Gironines	5 de maig del 2005	Joves (nois i noies) que no han abandonat els estudis (nivell d'estudis majoritàriament universitari). 25-29 anys	Girona	8

Àmbit territorial	Data	Perfil dels joves assitents	Localitat	Nombre de participants
Comarques Gironines	3 de maig del 2005	Joves (nois i noies) que han abandonat els estudis (nivell d'estudis baixos). 20-24 anys	la Bisbal d'Empordà	6
Comarques Gironines	29 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) residents en nuclis de nova creació (urbanitzacions). Menys de 20 anys	Maçanet de la Selva	5
Àmbit de Ponent	28 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) immigrants extracomunitaris. 20 anys i més	Lleida	6
Àmbit de Ponent	21 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) residents en municipis petits. Menys de 20 anys	les Borges Blanques	7
Àmbit de Ponent	25 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) que han abandonat els estudis (nivell d'estudis baixos). 20-24 anys	Cervera	9
Àmbit de Ponent	27 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) "emprenedors" (autònoms o petits empresaris). 25-29 anys	Balaguer	7
Àmbit de Ponent	20 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) que no han abandonat els estudis (nivell d'estudis majoritàriament universitari). 25-29 anys	Mollerussa	7
Terres de l'Ebre	30 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis secundaris com a màxim. 20-24 anys	Gandesa	11
Terres de l'Ebre	30 d'abril del 2005	Joves (nois i noies) estudiants universitaris o treballadors amb aquesta titulació. 22 anys i més	Móra d'Ebre	9
Terres de l'Ebre	3 de maig del 2005	Joves (nois i noies) treballadors amb estudis secundaris com a màxim. 25-29 anys	Tortosa	11
Terres de l'Ebre	11 de maig del 2005	Joves (nois i noies) residents als centres dels pobles. 15-18 anys.	Amposta	10

El guió de discussió ha tingut un caràcter molt obert, amb l'objectiu que fos flexible i fàcilment adaptable a la varietat de perfils dels joves que han participat en els grups de discussió. En aquest sentit, la profunditat i l'ordre amb què s'han tractat els temes —estudis, feina, habitatge, participació, espais, oci i cultura, salut, territorialitat i cohesió social— ha variat segons el perfil de cada grup de discussió. Tots els grups han estat enregistrats i s'han transcrit seguint les normes habituals en la recerca qualitativa.

Una vegada fetes les transcripcions, el tipus d'anàlisi que s'ha portat a terme ha estat de caràcter temàtic qualitatiu —anàlisi qualitativa de continguts—, seguint els temes tractats en els grups de discussió i els eixos temàtics al voltant dels quals s'ha organitzat la recerca. En aquesta fase d'explotació de les dades s'ha utilitzat puntualment el suport tècnic del programa d'anàlisi qualitativa Atlas.ti. Una vegada acabada l'anàlisi s'ha passat a redactar els informes, en els quals s'han combinat i articulat els resultats de les explotacions quantitativa i qualitativa que s'han fet al llarg de tota la recerca.

Annex 2. Índex de taules estadístiques

Taules del punt 3

Taula 3.2.1 Evolució de la població. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 1981-2004

Taula 3.2.2 Evolució de la taxa de creixement natural. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 1986-2003.

Taula 3.2.3 Distribució de la població per grups d'edat. Homes. Percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2004.

Taula 3.2.4 Distribució de la població per grups d'edat. Dones. Percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2004.

Taula 3.2.5 Distribució de la població per lloc de naixement. Valors absoluts i percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2004.

Taula 3.3.1 Superfície i evolució de la densitat de població. Valors en km² i en habitants per km². Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 1986-2004.

Taula 3.3.2 Distribució de la població segons la dimensió del municipi. Valors absoluts i percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2004.

Taula 3.3.3 Distribució del nombre de municipis segons la grandària. Valors absoluts i percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2004.

Taula 3.4.1 Taxa d'activitat per grups d'edat. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2001.

Taula 3.4.2 Distribució de la població de 16 anys i més amb relació a l'activitat per sexe. Valors absoluts i percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2001.

Taula 3.4.3 Evolució de la renda bruta familiar disponible per habitant. Amb relació a la base 100 de Catalunya. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 1986-2001.

Taula 3.4.4 Evolució de la taxa de creixement del PIB comarcal per sectors. Taxes reals mitjanes de variació interanual de cada període en percentatge. Comarques i Catalunya, 1998-2003.

Taula 3.5.1 Nombre de centres i ràtios en centres d'educació infantil i primària i en centres d'educació secundària. Valors absoluts. Comarques, àmbits territorials i Catalunya, cursos 2003-2004.

Taula 3.5.2 Taxa d'escolarització (*) de la població de 16 a 29 anys, per edat i sexe. Comarques, àmbits territorials i Catalunya, 2001.

Taula 3.5.3 Nivell d'instrucció de la població (10 anys o més), segons estudis cursats. Percentatges. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2001.

Taula 3.6.1 Distribució d'habitatges principals per règim de tinença. Percentatge. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2001.

Taula 3.6.2 Evolució del cens d'habitatge familiar segons tipus (principals/secundaris/vacants/altres). Percentatges i valors absoluts. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 1981 i 2001.

Taula 3.7.1 Cobertura sanitària de centres hospitalaris (CAP i hospitals), extrahospitalaris i equipament hospitalari. Ràtios sobre població. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2000 i 2003.

Taula 3.7.2 Evolució de la taxa bruta de mortalitat (moviment natural) segons sexe. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 1996, 2001 i 2003.

Taula 3.8.1 Recursos i instal·lacions culturals: cinemes, teatres, museus i biblioteques. Ràtios sobre població. Comarca, àmbit territorial i Catalunya, 2002 o 2003.

Taules del punt 4

Taula 4.1 Nivell d'estudis per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.2 Nivell d'estudis per grups d'edat. Any 1996

Taula 4.3 Estudis en curs per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.4 Activitat principal per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.5 Activitat principal per grups d'edat. Any 1996

Taula 4.6 Compaginació d'estudis i treball per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.7 Sector d'activitat per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.8 Sector d'activitat per grups d'edat. Any 1996

Taula 4.9 Situació professional per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.10 Temps de treball productiu setmanal per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.11 Nivell d'ocupació per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.12 Categoria socioeconòmica per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.13 Emancipació per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.14 Temps de residència al municipi per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.15 Grandària del municipi per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.16 Lloc de naixement de la població jove. Any 2004

Taula 4.17 Lloc de naixement per grups d'edat. Any 200

Taula 4.18 Lloc de naixement per grups d'edat. Any 1996

Taula 4.19 Població segons el país de nacionalitat. Any 2001

Taula 4.20 Continent d'origen per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.21 Coneixement del català per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.22 Coneixement del català per grups d'edat. Any 1996

Taula 4.23 Lloc de desplaçament (per treball i estudis) per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.24 Nombre de viatges diaris (per treball i estudis) per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.25 Mitjà de desplaçament per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.26 Temps de desplaçament per grups d'edat. Any 2001

Taula 4.27 Migracions internes a l'àmbit territorial de 15 a 29 anys. Any 2003

Annex 3. Taules estadístiques complementàries

Taules de l'annex 3

Taula A.1 Nivell d'estudis segons sexe i per grups d'edat. Any 2001

Taula A.2 Estudis en curs segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.3 Situació professional segons nivell d'estudis per grups d'edat. Any 2001

Taula A.4 Nivell d'ocupació segons nivell d'estudis per grups d'edat. Any 2001

Taula A.5 Activitat principal segons nivell d'estudis per grups d'edat. Any 2001

Taula A.6 Nivell d'ocupació segons lloc de naixement per grups d'edat. Any 2001

Taula A.7 Activitat principal segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.8 Sector d'activitat segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.9 Emancipació segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.10 Tipus de llar segons emancipació per grups d'edat. Any 2001

Taula A.11 Règim de tinença segons emancipació per grups d'edat. Any 2001

Taula A.12 Situació professional segons emancipació per grups d'edat. Any 2001

Taula A.13 Nivell d'estudis segons emancipació per grups d'edat. Any 2001

Taula A.14 Continent d'origen segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.15 Continent d'origen segons grandària del municipi per grups d'edat. Any 2001

Taula A.16 Coneixement del català segons continent d'origen per grups d'edat. Any 2001

Taula A.17 Lloc de desplaçament (per feina i estudis) segons grandària del municipi per grups d'edat. Any 2001

Taula A.18 Mitjà de desplaçament segons grandària del municipi per grups d'edat. Any 2001

Taula A.19 Temps de desplaçament segons grandària del municipi per grups d'edat. Any 2001

Taula A.20 Temps de residència al municipi segons continent d'origen per grups d'edat. Any 2001

Taula A.21 Nivell d'ocupació segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.22 Coneixement del català segons lloc de naixement per grups d'edat. Any 2001

Taula A.23 Sexe per grups d'edat. Any 1996

Taula A.24 Estat civil per grups d'edat. Any 1996

Taula A.25 Mitjà de desplaçament per grups d'edat. Any 1996

Taula A.26 Sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.27 Estat civil per grups d'edat. Any 2001

Taula A.28 Temps de residència a Espanya per grups d'edat. Any 2001

Taula A.29 Activitat principal segons lloc de naixement per grups d'edat. Any 2001

Taula A.30 Situació professional segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.31 Situació professional segons lloc de naixement per grups d'edat. Any 2001

Taula A.32 Categoria socioeconòmica segons sexe per grups d'edat. Any 2001

Taula A.33 Categoria socioeconòmica segons nivell d'estudis per grups d'edat. Any 2001

Taula A.34 Categoria socioeconòmica segons lloc de naixement per grups d'edat. Any 2001

Taula A.35 Sector d'activitat segons nivell d'estudis per grups d'edat. Any 2001

Taula A.36 Sector d'activitat segons lloc de naixement per grups d'edat. Any 2001

Nivell d'estudis segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.1			Home	Dona	Total
15-19 anys	Primària o inferior	Valors %	41.359 34,3	34.199 29,6	75.558 32,0
	ESO i EGB*	Valors %	52.661 43,6	48.307 41,8	100.968 42,7
	Batxillerat	Valors %	17.700 14,7	23.904 20,7	41.604 17,6
	FP I	Valors %	6.724 5,6	6.052 5,2	12.776 5,4
	FP II	Valors %	2.249 1,9	3.048 2,6	5.297 2,2
	Total	Valors %	120.693 100,0	115.510 100,0	236.203 100,0
20-24 anys	Primària o inferior	Valors %	25.042 14,8	15.707 9,7	40.749 12,3
	ESO i EGB*	Valors %	49.691 29,4	36.188 22,4	85.879 25,9
	Batxillerat	Valors %	37.081 21,9	40.454 25,0	77.535 23,4
	FP I	Valors %	18.069 10,7	15.106 9,3	33.175 10,0
	FP II	Valors %	20.036 11,8	21.959 13,6	41.995 12,7
	Superior	Valors %	19.282 11,4	32.433 20,0	51.715 15,6
	Total	Valors %	169.201 100,0	161.847 100,0	331.048 100,0
25-29 anys	Primària o inferior	Valors %	29.970 14,7	19.055 9,8	49.025 12,4
	ESO i EGB*	Valors %	54.805 27,0	41.809 21,6	96.614 24,4
	Batxillerat	Valors %	30.160 14,8	30.260 15,6	60.420 15,2
	FP I	Valors %	18.575 9,1	15.886 8,2	34.461 8,7
	FP II	Valors %	23.986 11,8	23.854 12,3	47.840 12,1
	Superior	Valors %	45.759 22,5	62.634 32,4	108.393 27,3
	Total	Valors %	203.255 100,0	193.498 100,0	396.753 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

Estudis en curs segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.2			Home	Dona	Total
15-19 anys	Secundaris per a adults	Valors %	5.634 8,8	4.725 6,8	10.359 7,7
	Secundaris	Valors %	28.792 45,2	33.782 48,3	62.574 46,8
	FP I	Valors %	8.968 14,1	6.067 8,7	15.035 11,2
	FP II	Valors %	3.092 4,9	3.278 4,7	6.370 4,8
	Superiors	Valors %	10.683 16,8	15.471 22,1	26.154 19,6
	Altres	Valors %	6.561 10,3	6.664 9,5	13.225 9,9
	Total	Valors %	63.730 100,0	69.987 100,0	133.717 100,0
20-24 anys	Secundaris per a adults	Valors %	824 1,3	634 0,9	1.458 1,1
	Secundaris	Valors %	4.965 8,0	5.336 7,5	10.301 7,7
	FP I	Valors %	2.730 4,4	1.883 2,6	4.613 3,5
	FP II	Valors %	6.743 10,9	5.446 7,6	12.189 9,2
	Superiors	Valors %	34.770 56,2	42.722 59,9	77.492 58,2
	Altres	Valors %	11.850 19,1	15.271 21,4	27.121 20,4
	Total	Valors %	61.882 100,0	71.292 100,0	133.174 100,0
25-29 anys	Secundaris per a adults	Valors %	212 0,6	206 0,5	418 0,5
	Secundaris	Valors %	1.016 2,8	1.069 2,6	2.085 2,7
	FP I	Valors %	722 2,0	637 1,5	1.359 1,7
	FP II	Valors %	1.516 4,2	1.228 2,9	2.744 3,5
	Superiors	Valors %	17.670 48,5	17.908 43,0	35.578 45,6
	Altres	Valors %	15.304 42,0	20.601 49,5	35.905 46,0
	Total	Valors %	36.440 100,0	41.649 100,0	78.089 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Situació professional segons nivell d'estudis i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.3			Primària o inferior	ESO i EGB*	Batxillerat	FP I	FP II	Superior	Total
	16-19 anys	Empresari amb personal	Valors %	160 1,4	344 1,3	74 1,2	46 0,8	18 1,0	– –
	Empresari sense personal	Valors %	472 4,1	865 3,4	209 3,3	164 3,0	57 3,2	– –	1.767 3,5
	Assalariats fixos	Valors %	3.846 33,5	9.222 35,9	2.077 33,0	1.911 35,1	615 34,9	– –	17.671 34,9
	Assalariats eventuals	Valors %	6.879 59,9	14.991 58,3	3.834 60,9	3.285 60,4	1.058 60,0	– –	30.047 59,3
	Ajuda familiar	Valors %	104 0,9	223 0,9	86 1,4	22 0,4	12 0,7	– –	447 0,9
	Membre de cooperatives	Valors %	31 0,3	54 0,2	13 0,2	9 0,2	2 0,1	– –	109 0,2
	Total	Valors %	11.492 100,0	25.699 100,0	6.293 100,0	5.437 100,0	1.762 100,0	– –	50.683 100,0
20-24 anys	Empresari amb personal	Valors %	466 1,8	1.004 1,7	485 1,5	333 1,5	261 0,9	263 0,9	2.812 1,4
	Empresari sense personal	Valors %	1.261 4,9	2.750 4,6	1.231 3,7	974 4,3	869 3,1	1.146 4,1	8.231 4,2
	Assalariats fixos	Valors %	12.055 47,3	30.454 51,5	15.640 47,3	11.964 52,3	14.436 52,0	11.424 41,0	95.973 48,9
	Assalariats eventuals	Valors %	11.485 45,0	24.594 41,6	15.427 46,6	9.482 41,4	12.069 43,5	14.914 53,5	87.971 44,8
	Ajuda familiar	Valors %	154 0,6	247 0,4	216 0,7	86 0,4	89 0,3	111 0,4	903 0,5
	Membre de cooperatives	Valors %	78 0,3	128 0,2	72 0,2	38 0,2	41 0,1	38 0,1	395 0,2
	Total	Valors %	25.499 100,0	59.177 100,0	33.071 100,0	22.877 100,0	27.765 100,0	27.896 100,0	196.285 100,0
25-29 anys	Empresari amb personal	Valors %	1.009 3,1	2.368 3,2	1.511 3,3	933 3,4	849 2,1	1.828 2,1	8.498 2,8
	Empresari sense personal	Valors %	2.126 6,5	4.810 6,5	2.570 5,6	1.679 6,1	1.830 4,5	5.644 6,4	18.659 6,1
	Assalariats fixos	Valors %	17.713 53,9	45.991 62,6	30.132 65,7	18.341 66,1	28.674 71,1	54.295 61,8	195.146 63,3
	Assalariats eventuals	Valors %	11.754 35,8	19.919 27,1	11.441 24,9	6.656 24,0	8.822 21,9	25.692 29,3	84.284 27,4
	Ajuda familiar	Valors %	139 0,4	226 0,3	131 0,3	65 0,2	54 0,1	193 0,2	808 0,3
	Membre de cooperatives	Valors %	123 0,4	207 0,3	94 0,2	73 0,3	73 0,2	172 0,2	742 0,2
	Total	Valors %	32.864 100,0	73.521 100,0	45.879 100,0	27.747 100,0	40.302 100,0	87.824 100,0	308.137 100,0
30-34 anys	Empresari amb personal	Valors %	1.260 4,0	3.391 4,9	2.591 5,4	1.399 4,8	1.458 4,3	3.329 4,2	13.428 4,6
	Empresari sense personal	Valors %	2.282 7,2	5.691 8,3	3.258 6,8	2.151 7,4	1.990 5,8	6.626 8,3	21.998 7,5
	Assalariats fixos	Valors %	17.957 57,0	44.345 64,4	33.881 70,8	20.590 70,5	25.946 76,0	55.676 69,5	198.395 68,0
	Assalariats eventuals	Valors %	9.725 30,9	15.061 21,9	7.870 16,5	4.884 16,7	4.596 13,5	14.093 17,6	56.229 19,3
	Ajuda familiar	Valors %	121 0,4	171 0,2	90 0,2	46 0,2	41 0,1	78 0,1	547 0,2
	Membre de cooperatives	Valors %	139 0,4	240 0,3	149 0,3	117 0,4	111 0,3	260 0,3	1.016 0,3
	Total	Valors %	31.484 100,0	68.899 100,0	47.839 100,0	29.187 100,0	34.142 100,0	80.062 100,0	291.613 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

Nivell d'ocupació segons nivell d'estudis i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.4									
			Primària o inferior	ESO i EGB*	Batxillerat	FP I	FP II	Superior	Total
16-19 anys	Alt	Valors %	133 1,2	478 1,9	370 5,9	127 2,3	175 9,9	- -	1.283 2,5
	Mitjà	Valors %	4.318 37,6	10.620 41,4	2.780 44,3	2.732 50,3	916 52,0	- -	21.366 42,3
	Baix	Valors %	7.020 61,2	14.526 56,7	3.130 49,8	2.572 47,4	669 38,0	- -	27.917 55,2
	Total	Valors %	11.471 100,0	25.624 100,0	6.280 100,0	5.431 100,0	1.760 100,0	- -	50.566 100,0
20-24 anys	Alt	Valors %	401 1,6	1.238 2,1	2.030 6,2	786 3,4	2.064 7,4	10.972 39,4	17.491 8,9
	Mitjà	Valors %	9.298 36,5	24.545 41,6	16.445 49,9	11.381 49,8	17.861 64,4	12.353 44,3	91.883 46,9
	Baix	Valors %	15.752 61,9	33.261 56,3	14.509 44,0	10.678 46,7	7.796 28,1	4.550 16,3	86.546 44,2
	Total	Valors %	25.451 100,0	59.044 100,0	32.984 100,0	22.845 100,0	27.721 100,0	27.875 100,0	195.920 100,0
25-29 anys	Alt	Valors %	812 2,5	2.518 3,4	4.377 9,6	1.644 5,9	3.629 9,0	46.132 52,6	59.112 19,2
	Mitjà	Valors %	11.809 35,9	31.622 43,0	24.949 54,5	14.000 50,5	26.476 65,8	33.031 37,6	141.887 46,1
	Baix	Valors %	20.231 61,6	39.315 53,5	16.483 36,0	12.074 43,6	10.154 25,2	8.578 9,8	106.835 34,7
	Total	Valors %	32.852 100,0	73.455 100,0	45.809 100,0	27.718 100,0	40.259 100,0	87.741 100,0	307.834 100,0
30-34 anys	Alt	Valors %	1.009 3,2	3.303 4,8	6.481 13,6	2.254 7,7	4.581 13,4	48.680 60,9	66.308 22,8
	Mitjà	Valors %	11.210 35,6	29.425 42,7	27.116 56,7	14.815 50,8	21.847 64,0	24.738 30,9	129.151 44,3
	Baix	Valors %	19.259 61,2	36.136 52,5	14.189 29,7	12.101 41,5	7.682 22,5	6.578 8,2	95.945 32,9
	Total	Valors %	31.478 100,0	68.864 100,0	47.786 100,0	29.170 100,0	34.110 100,0	79.996 100,0	291.404 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

Activitat principal segons nivell d'estudis i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.5		Valors %	Primària	ESO i	Batxillerat	FP I	FP II	Superior	Total
			o inferior	EGB*					
15-19 anys	Estudiant	Valors %	52.743 69,8	62.646 62,0	33.201 79,8	5.631 44,1	3.102 58,6	- -	157.323 66,6
	Ocupat	Valors %	12.044 15,9	25.699 25,5	6.293 15,1	5.437 42,6	1.762 33,3	- -	51.235 21,7
	Aturat primera feina	Valors %	3.094 4,1	4.353 4,3	669 1,6	588 4,6	120 2,3	- -	8.824 3,7
	Aturat ha treballat	Valors %	2.677 3,5	4.310 4,3	558 1,3	703 5,5	166 3,1	- -	8.414 3,6
	Treball domèstic	Valors %	1.040 1,4	644 0,6	104 0,2	46 0,4	26 0,5	- -	1.860 0,8
	Inactiu	Valors %	3.960 5,2	3.316 3,3	779 1,9	371 2,9	121 2,3	- -	8.547 3,6
	Total	Valors %	75.558 100,0	100.968 100,0	41.604 100,0	12.776 100,0	5.297 100,0	- -	236.203 100,0
20-24 anys	Estudiant	Valors %	2.574 6,3	8.919 10,4	36.651 47,3	5.070 15,3	9.511 22,6	18.290 35,4	81.015 24,5
	Ocupat	Valors %	25.499 62,6	59.177 68,9	33.071 42,7	22.877 69,0	27.765 66,1	27.896 53,9	196.285 59,3
	Aturat primera feina	Valors %	1.662 4,1	2.554 3,0	1.430 1,8	744 2,2	830 2,0	1.887 3,6	9.107 2,8
	Aturat ha treballat	Valors %	5.267 12,9	9.246 10,8	3.711 4,8	2.903 8,8	2.586 6,2	2.253 4,4	25.966 7,8
	Treball domèstic	Valors %	2.127 5,2	1.862 2,2	616 0,8	362 1,1	221 0,5	161 0,3	5.349 1,6
	Inactiu	Valors %	3.620 8,9	4.121 4,8	2.056 2,7	1.219 3,7	1.082 2,6	1.228 2,4	13.326 4,0
	Total	Valors %	40.749 100,0	85.879 100,0	77.535 100,0	33.175 100,0	41.995 100,0	51.715 100,0	331.048 100,0
25-29 anys	Estudiant	Valors %	912 1,9	1.802 1,9	5.036 8,3	864 2,5	1.709 3,6	9.272 8,6	19.595 4,9
	Ocupat	Valors %	32.864 67,0	73.521 76,1	45.879 75,9	27.747 80,5	40.302 84,2	87.824 81,0	308.137 77,7
	Aturat primera feina	Valors %	1.205 2,5	1.307 1,4	886 1,5	376 1,1	410 0,9	1.929 1,8	6.113 1,5
	Aturat ha treballat	Valors %	5.557 11,3	9.814 10,2	4.466 7,4	2.970 8,6	3.236 6,8	5.649 5,2	31.692 8,0
	Treball domèstic	Valors %	3.815 7,8	4.985 5,2	1.615 2,7	1.124 3,3	721 1,5	991 0,9	13.251 3,3
	Inactiu	Valors %	4.672 9,5	5.185 5,4	2.538 4,2	1.380 4,0	1.462 3,1	2.728 2,5	17.965 4,5
	Total	Valors %	49.025 100,0	96.614 100,0	60.420 100,0	34.461 100,0	47.840 100,0	108.393 100,0	396.753 100,0
30-34 anys	Estudiant	Valors %	523 1,1	740 0,8	1.144 1,9	345 0,9	457 1,1	2.708 2,9	5.917 1,6
	Ocupat	Valors %	31.484 63,6	68.899 72,5	47.839 80,2	29.187 79,0	34.142 85,0	80.062 86,6	291.613 78,0
	Aturat primera feina	Valors %	978 2,0	1.050 1,1	540 0,9	242 0,7	196 0,5	652 0,7	3.658 1,0
	Aturat ha treballat	Valors %	5.283 10,7	9.312 9,8	4.392 7,4	3.227 8,7	2.589 6,4	4.548 4,9	29.351 7,9
	Treball domèstic	Valors %	6.462 13,0	9.910 10,4	3.180 5,3	2.547 6,9	1.578 3,9	2.098 2,3	25.775 6,9
	Inactiu	Valors %	4.799 9,7	5.114 5,4	2.565 4,3	1.395 3,8	1.225 3,0	2.416 2,6	17.514 4,7
	Total	Valors %	49.529 100,0	95.025 100,0	59.660 100,0	36.943 100,0	40.187 100,0	92.484 100,0	373.828 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

Nivell d'ocupació segons lloc de naixement i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.6			Catalunya		Resta de l'Estat espanyol	Fora de l'Estat espanyol	Total
			Valors	%			
16-19 anys	Alt	Valors	1.143	2,5	49	91	1.283
		%			2,4	2,6	2,5
	Mitjà	Valors	19.375	43,0	813	1.178	21.366
		%			40,2	34,1	42,3
20-24 anys	Baix	Valors	24.574	54,5	1.160	2.183	27.917
		%			57,4	63,2	55,2
	Total	Valors	45.092	100,0	2.022	3.452	50.566
		%			100,0	100,0	100,0
25-29 anys	Alt	Valors	15.885	9,1	704	902	17.491
		%			9,6	6,1	8,9
	Mitjà	Valors	83.412	48,0	3.209	5.262	91.883
		%			43,7	35,8	46,9
30-34 anys	Baix	Valors	74.594	42,9	3.429	8.523	86.546
		%			46,7	58,0	44,2
	Total	Valors	173.891	100,0	7.342	14.687	195.920
		%			100,0	100,0	100,0
35-39 anys	Alt	Valors	51.561	19,6	3.856	3.695	59.112
		%			20,4	14,0	19,2
	Mitjà	Valors	124.228	47,3	8.234	9.425	141.887
		%			43,5	35,7	46,1
40-44 anys	Baix	Valors	86.751	33,0	6.821	13.263	106.835
		%			36,1	50,3	34,7
	Total	Valors	262.540	100,0	18.911	26.383	307.834
		%			100,0	100,0	100,0
45-49 anys	Alt	Valors	54.484	23,9	6.806	5.018	66.308
		%			19,7	17,4	22,8
	Mitjà	Valors	104.387	45,8	14.883	9.881	129.151
		%			43,1	34,3	44,3
50-54 anys	Baix	Valors	69.200	30,3	12.828	13.917	95.945
		%			37,2	48,3	32,9
	Total	Valors	228.071	100,0	34.517	28.816	291.404
		%			100,0	100,0	100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Activitat principal segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.7			Home	Dona	Total
15-19 anys	Estudiant	Valors %	76.111 63,1	81.212 70,3	157.323 66,6
	Ocupat	Valors %	29.899 24,8	21.336 18,5	51.235 21,7
	Aturat primera feina	Valors %	4.955 4,1	3.869 3,3	8.824 3,7
	Aturat ha treballat	Valors %	4.850 4,0	3.564 3,1	8.414 3,6
	Treball domèstic	Valors %	223 0,2	1.637 1,4	1.860 0,8
	Inactiu	Valors %	4.655 3,9	3.892 3,4	8.547 3,6
	Total	Valors %	120.693 100,0	115.510 100,0	236.203 100,0
20-24 anys	Estudiant	Valors %	38.851 23,0	42.164 26,1	81.015 24,5
	Ocupat	Valors %	104.565 61,8	91.720 56,7	196.285 59,3
	Aturat primera feina	Valors %	4.540 2,7	4.567 2,8	9.107 2,8
	Aturat ha treballat	Valors %	13.705 8,1	12.261 7,6	25.966 7,8
	Treball domèstic	Valors %	391 0,2	4.958 3,1	5.349 1,6
	Inactiu	Valors %	7.149 4,2	6.177 3,8	13.326 4,0
	Total	Valors %	169.201 100,0	161.847 100,0	331.048 100,0
25-29 anys	Estudiant	Valors %	9.586 4,7	10.009 5,2	19.595 4,9
	Ocupat	Valors %	165.635 81,5	142.502 73,6	308.137 77,7
	Aturat primera feina	Valors %	3.150 1,5	2.963 1,5	6.113 1,5
	Aturat ha treballat	Valors %	14.659 7,2	17.033 8,8	31.692 8,0
	Treball domèstic	Valors %	661 0,3	12.590 6,5	13.251 3,3
	Inactiu	Valors %	9.564 4,7	8.401 4,3	17.965 4,5
	Total	Valors %	203.255 100,0	193.498 100,0	396.753 100,0
30-34 anys	Estudiant	Valors %	2.477 1,3	3.440 1,9	5.917 1,6
	Ocupat	Valors %	164.837 86,4	126.776 69,2	291.613 78,0
	Aturat primera feina	Valors %	1.679 0,9	1.979 1,1	3.658 1,0
	Aturat ha treballat	Valors %	11.702 6,1	17.649 9,6	29.351 7,9
	Treball domèstic	Valors %	760 0,4	25.015 13,7	25.775 6,9
	Inactiu	Valors %	9.290 4,9	8.224 4,5	17.514 4,7
	Total	Valors %	190.745 100,0	183.083 100,0	373.828 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Sector d'activitat segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.8			Home	Dona	Total
16-19 anys	Primari	Valors %	288 1,0	99 0,5	387 0,8
	Indústria	Valors %	9.902 33,5	3.940 18,7	13.842 27,3
	Construcció	Valors %	6.653 22,5	493 2,3	7.146 14,1
	Serveis	Valors %	12.746 43,1	16.562 78,5	29.308 57,8
	Total	Valors %	29.589 100,0	21.094 100,0	50.683 100,0
20-24 anys	Primari	Valors %	1.040 1,0	322 0,4	1.362 0,7
	Indústria	Valors %	33.825 32,3	17.725 19,3	51.550 26,3
	Construcció	Valors %	18.664 17,8	2.169 2,4	20.833 10,6
	Serveis	Valors %	51.036 48,8	71.504 78,0	122.540 62,4
	Total	Valors %	104.565 100,0	91.720 100,0	196.285 100,0
25-29 anys	Primari	Valors %	1.630 1,0	480 0,3	2.110 0,7
	Indústria	Valors %	50.284 30,4	28.853 20,2	79.137 25,7
	Construcció	Valors %	24.166 14,6	3.624 2,5	27.790 9,0
	Serveis	Valors %	89.555 54,1	109.545 76,9	199.100 64,6
	Total	Valors %	165.635 100,0	142.502 100,0	308.137 100,0
30-34 anys	Primari	Valors %	1.689 1,0	412 0,3	2.101 0,7
	Indústria	Valors %	48.744 29,6	25.003 19,7	73.747 25,3
	Construcció	Valors %	22.715 13,8	2.913 2,3	25.628 8,8
	Serveis	Valors %	91.689 55,6	98.448 77,7	190.137 65,2
	Total	Valors %	164.837 100,0	126.776 100,0	291.613 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Emancipació segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.9				Home	Dona	Total
15-19 anys	Emancipat	Valors %		1.793 1,5	2.834 2,5	4.627 2,0
	No emancipat	Valors %		118.900 98,5	112.676 97,5	231.576 98,0
	Total	Valors %		120.693 100,0	115.510 100,0	236.203 100,0
20-24 anys	Emancipat	Valors %		16.892 10,0	28.118 17,4	45.010 13,6
	No emancipat	Valors %		152.309 90,0	133.729 82,6	286.038 86,4
	Total	Valors %		169.201 100,0	161.847 100,0	331.048 100,0
25-29 anys	Emancipat	Valors %		75.849 37,3	99.321 51,3	175.170 44,2
	No emancipat	Valors %		127.406 62,7	94.177 48,7	221.583 55,8
	Total	Valors %		203.255 100,0	193.498 100,0	396.753 100,0
30-34 anys	Emancipat	Valors %		129.524 67,9	144.556 79,0	274.080 73,3
	No emancipat	Valors %		61.221 32,1	38.527 21,0	99.748 26,7
	Total	Valors %		190.745 100,0	183.083 100,0	373.828 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Tipus de llar segons emancipació i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.10					Parella	Parella	Mono-	Altres llars	Total
			Unipersonal	sense fills	amb fills	parental			
15-19 anys	Emancipat	Valors %	1.225 100,0	844 41,8	440 0,2	128 0,4	1.778 8,1	4.415 1,9	
	No emancipat	Valors %	0 0,0	1.177 58,2	178.913 99,8	30.340 99,6	20.141 91,9	230.571 98,1	
	Total	Valors %	1.225 100,0	2.021 100,0	179.353 100,0	30.468 100,0	21.919 100,0	234.986 100,0	
20-24 anys	Emancipat	Valors %	8.437 100,0	18.196 90,4	6.615 3,1	886 2,1	9.299 22,3	43.433 13,2	
	No emancipat	Valors %	0 0,0	1.924 9,6	210.078 96,9	40.513 97,9	32.459 77,7	284.974 86,8	
	Total	Valors %	8.437 100,0	20.120 100,0	216.693 100,0	41.399 100,0	41.758 100,0	328.407 100,0	
25-29 anys	Emancipat	Valors %	23.638 100,0	85.525 96,4	40.454 21,5	2.786 7,3	18.572 34,7	170.975 43,6	
	No emancipat	Valors %	0 0,0	3.155 3,6	147.558 78,5	35.190 92,7	34.893 65,3	220.796 56,4	
	Total	Valors %	23.638 100,0	88.680 100,0	188.012 100,0	37.976 100,0	53.465 100,0	391.771 100,0	
30-34 anys	Emancipat	Valors %	28.863 100,0	76.194 96,3	136.486 72,5	7.770 28,3	20.988 45,6	270.301 73,1	
	No emancipat	Valors %	0 0,0	2.937 3,7	51.688 27,5	19.646 71,7	24.989 54,4	99.260 26,9	
	Total	Valors %	28.863 100,0	79.131 100,0	188.174 100,0	27.416 100,0	45.977 100,0	369.561 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Règim de tinença segons emancipació i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.11			Propietat per compra, totalment pagada	Propietat per compra, amb pagaments pendents (hipoteques...)	Propietat per herència o donació	Lloguer	Cedida gratuïta o a baix preu per altra llar, empresa, etc.	Altra forma	Total
15-19 anys	Emancipat	Valors %	1.081 1,0	1.156 1,5	109 1,6	1.696 4,9	108 4,2	265 5,3	4.415 1,9
	No emancipat	Valors %	109.450 99,0	74.255 98,5	6.631 98,4	33.014 95,1	2.470 95,8	4.751 94,7	230.571 98,1
	Total	Valors %	110.531 100,0	75.411 100,0	6.740 100,0	34.710 100,0	2.578 100,0	5.016 100,0	234.986 100,0
20-24 anys	Emancipat	Valors %	6.051 3,7	19.328 21,4	898 9,3	14.655 26,4	843 23,7	1.658 24,6	43.433 13,2
	No emancipat	Valors %	156.584 96,3	70.913 78,6	8.770 90,7	40.918 73,6	2.707 76,3	5.082 75,4	284.974 86,8
	Total	Valors %	162.635 100,0	90.241 100,0	9.668 100,0	55.573 100,0	3.550 100,0	6.740 100,0	328.407 100,0
25-29 anys	Emancipat	Valors %	17.425 11,9	104.477 71,8	3.261 29,8	36.914 49,7	3.294 64,4	5.604 60,7	170.975 43,6
	No emancipat	Valors %	129.210 88,1	41.087 28,2	7.696 70,2	37.356 50,3	1.822 35,6	3.625 39,3	220.796 56,4
	Total	Valors %	146.635 100,0	145.564 100,0	10.957 100,0	74.270 100,0	5.116 100,0	9.229 100,0	391.771 100,0
30-34 anys	Emancipat	Valors %	38.211 41,1	166.781 91,6	5.927 59,6	45.697 67,0	4.957 84,5	8.728 83,4	270.301 73,1
	No emancipat	Valors %	54.709 58,9	15.371 8,4	4.019 40,4	22.514 33,0	907 15,5	1.740 16,6	99.260 26,9
	Total	Valors %	92.920 100,0	182.152 100,0	9.946 100,0	68.211 100,0	5.864 100,0	10.468 100,0	369.561 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Situació professional segons emancipació i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.12				Empresari	Empresari	Assa-	Assa-	Ajuda	Membre	Total
		amb	sense	lariats	lariats	familiar	de coope-			
		personal	personal	fixos	eventuals		ratives			
16-19 anys	Emancipat	Valors %	37 5,8	110 6,2	967 5,5	1.175 3,9	13 2,9	7 6,4	2.309 4,6	
	No emancipat	Valors %	605 94,2	1.657 93,8	16.704 94,5	28.872 96,1	434 97,1	102 93,6	48.374 95,4	
	Total	Valors %	642 100,0	1.767 100,0	17.671 100,0	30.047 100,0	447 100,0	109 100,0	50.683 100,0	
20-24 anys	Emancipat	Valors %	623 22,2	1.560 19,0	16.737 17,4	12.121 13,8	148 16,4	69 17,5	31.258 15,9	
	No emancipat	Valors %	2.189 77,8	6.671 81,0	79.236 82,6	75.850 86,2	755 83,6	326 82,5	165.027 84,1	
	Total	Valors %	2.812 100,0	8.231 100,0	95.973 100,0	87.971 100,0	903 100,0	395 100,0	196.285 100,0	
25-29 anys	Emancipat	Valors %	4.685 55,1	8.859 47,5	92.323 47,3	32.534 38,6	280 34,7	378 50,9	139.059 45,1	
	No emancipat	Valors %	3.813 44,9	9.800 52,5	102.823 52,7	51.750 61,4	528 65,3	364 49,1	169.078 54,9	
	Total	Valors %	8.498 100,0	18.659 100,0	195.146 100,0	84.284 100,0	808 100,0	742 100,0	308.137 100,0	
30-34 anys	Emancipat	Valors %	10.683 79,6	16.419 74,6	150.462 75,8	37.071 65,9	361 66,0	777 76,5	215.773 74,0	
	No emancipat	Valors %	2.745 20,4	5.579 25,4	47.933 24,2	19.158 34,1	186 34,0	239 23,5	75.840 26,0	
	Total	Valors %	13.428 100,0	21.998 100,0	198.395 100,0	56.229 100,0	547 100,0	1.016 100,0	291.613 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Nivell d'estudis segons emancipació i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.13				Primària o inferior	EGB* ESO i	Batxillerat	FP I	FP II	Superior	Total
15-19 anys	Emancipat	Valors %	1.208 1,6	1.976 2,0	829 2,0	391 3,1	223 4,2	– –	4.627 2,0	
	No emancipat	Valors %	74.350 98,4	98.992 98,0	40.775 98,0	12.385 96,9	5.074 95,8	– –	231.576 98,0	
	Total	Valors %	75.558 100,0	100.968 100,0	41.604 100,0	12.776 100,0	5.297 100,0	– –	236.203 100,0	
20-24 anys	Emancipat	Valors %	8.486 20,8	14.831 17,3	7.385 9,5	4.756 14,3	4.624 11,0	4.928 9,5	45.010 13,6	
	No emancipat	Valors %	32.263 79,2	71.048 82,7	70.150 90,5	28.419 85,7	37.371 89,0	46.787 90,5	286.038 86,4	
	Total	Valors %	40.749 100,0	85.879 100,0	77.535 100,0	33.175 100,0	41.995 100,0	51.715 100,0	331.048 100,0	
25-29 anys	Emancipat	Valors %	22.858 46,6	48.822 50,5	25.326 41,9	17.647 51,2	21.110 44,1	39.407 36,4	175.170 44,2	
	No emancipat	Valors %	26.167 53,4	47.792 49,5	35.094 58,1	16.814 48,8	26.730 55,9	68.986 63,6	221.583 55,8	
	Total	Valors %	49.025 100,0	96.614 100,0	60.420 100,0	34.461 100,0	47.840 100,0	108.393 100,0	396.753 100,0	
30-34 anys	Emancipat	Valors %	33.497 67,6	71.641 75,4	43.357 72,7	29.337 79,4	30.800 76,6	65.448 70,8	274.080 73,3	
	No emancipat	Valors %	16.032 32,4	23.384 24,6	16.303 27,3	7.606 20,6	9.387 23,4	27.036 29,2	99.748 26,7	
	Total	Valors %	49.529 100,0	95.025 100,0	59.660 100,0	36.943 100,0	40.187 100,0	92.484 100,0	373.828 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

Continent d'origen segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.14			Home	Dona	Total
15-19 anys	Espanyola	Valors %	115.018 95,0	109.992 95,0	225.010 95,0
	Resta UE	Valors %	471 0,4	469 0,4	940 0,4
	Resta d'Europa	Valors %	266 0,2	255 0,2	521 0,2
	Àfrica	Valors %	2.411 2,0	1.937 1,7	4.348 1,8
	Centre i Nord Amèrica	Valors %	444 0,4	610 0,5	1.054 0,4
	Amèrica del Sud	Valors %	1.851 1,5	2.102 1,8	3.953 1,7
	Àsia i Oceania	Valors %	560 0,5	399 0,3	959 0,4
	Total	Valors %	121.021 100,0	115.764 100,0	236.785 100,0
20-24 anys	Espanyola	Valors %	157.738 92,8	150.842 93,0	308.580 92,9
	Resta UE	Valors %	904 0,5	1.056 0,7	1.960 0,6
	Resta d'Europa	Valors %	629 0,4	759 0,5	1.388 0,4
	Àfrica	Valors %	4.355 2,6	2.497 1,5	6.852 2,1
	Centre i Nord Amèrica	Valors %	421 0,2	949 0,6	1.370 0,4
	Amèrica del Sud	Valors %	4.416 2,6	5.429 3,3	9.845 3,0
	Àsia i Oceania	Valors %	1.474 0,9	688 0,4	2.162 0,7
	Total	Valors %	169.937 100,0	162.220 100,0	332.157 100,0
25-29 anys	Espanyola	Valors %	185.415 90,7	177.583 91,6	362.998 91,1
	Resta UE	Valors %	2.085 1,0	1.998 1,0	4.083 1,0
	Resta d'Europa	Valors %	990 0,5	1.033 0,5	2.023 0,5
	Àfrica	Valors %	6.340 3,1	2.891 1,5	9.231 2,3
	Centre i Nord Amèrica	Valors %	810 0,4	1.738 0,9	2.548 0,6
	Amèrica del Sud	Valors %	6.247 3,1	7.606 3,9	13.853 3,5
	Àsia i Oceania	Valors %	2.458 1,2	1.121 0,6	3.579 0,9
	Total	Valors %	204.345 100,0	193.970 100,0	398.315 100,0
30-34 anys	Espanyola	Valors %	172.591 90,0	168.351 91,8	340.942 90,9
	Resta UE	Valors %	2.815 1,5	2.108 1,1	4.923 1,3
	Resta d'Europa	Valors %	1.013 0,5	833 0,5	1.846 0,5
	Àfrica	Valors %	6.251 3,3	2.655 1,4	8.906 2,4
	Centre i Nord Amèrica	Valors %	932 0,5	1.632 0,9	2.564 0,7
	Amèrica del Sud	Valors %	5.825 3,0	6.719 3,7	12.544 3,3
	Àsia i Oceania	Valors %	2.333 1,2	1.188 0,6	3.521 0,9
	Total	Valors %	191.760 100,0	183.486 100,0	375.246 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Continent d'origen segons grandària del municipi i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)

A.15			Espanyola	Resta UE	Resta d'Europa	Àfrica	Centre i Nord Amèrica	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
	15-19 anys	Fins a 500 hab.	Valors %	212 0,1	2 0,2	0 0,0	1 0,0	0 0,0	0 0,0	1 0,1
	501-2.000 hab.	Valors %	1.770 0,8	14 1,5	3 0,6	72 1,7	3 0,3	5 0,1	0 0,0	1.867 0,8
	2.001-5.000 hab.	Valors %	4.414 2,0	28 3,0	3 0,6	59 1,4	9 0,9	43 1,1	10 1,0	4.566 1,9
	5.001-20.000 hab.	Valors %	32.376 14,4	170 18,1	90 17,3	670 15,4	66 6,3	303 7,7	48 5,0	33.723 14,2
	Més de 20.000 hab.	Valors %	186.238 82,8	726 77,2	425 81,6	3.546 81,6	976 92,6	3.602 91,1	900 93,8	196.413 82,9
	Total	Valors %	225.010 100,0	940 100,0	521 100,0	4.348 100,0	1.054 100,0	3.953 100,0	959 100,0	236.785 100,0
20-24 anys	Fins a 500 hab.	Valors %	283 0,1	0 0,0	0 0,0	4 0,1	0 0,0	5 0,1	1 0,0	293 0,1
	501-2.000 hab.	Valors %	2.307 0,7	11 0,6	6 0,4	89 1,3	7 0,5	14 0,1	0 0,0	2.434 0,7
	2.001-5.000 hab.	Valors %	5.675 1,8	36 1,8	11 0,8	84 1,2	10 0,7	82 0,8	2 0,1	5.900 1,8
	5.001-20.000 hab.	Valors %	42.141 13,7	206 10,5	149 10,7	976 14,2	66 4,8	635 6,4	43 2,0	44.216 13,3
	Més de 20.000 hab.	Valors %	258.174 83,7	1.707 87,1	1.222 88,0	5.699 83,2	1.287 93,9	9.109 92,5	2.116 97,9	279.314 84,1
	Total	Valors %	308.580 100,0	1.960 100,0	1.388 100,0	6.852 100,0	1.370 100,0	9.845 100,0	2.162 100,0	332.157 100,0
25-29 anys	Fins a 500 hab.	Valors %	377 0,1	1 0,0	5 0,2	5 0,1	0 0,0	2 0,0	1 0,0	391 0,1
	501-2.000 hab.	Valors %	2.775 0,8	22 0,5	29 1,4	90 1,0	7 0,3	24 0,2	1 0,0	2.948 0,7
	2.001-5.000 hab.	Valors %	6.734 1,9	70 1,7	21 1,0	145 1,6	24 0,9	105 0,8	18 0,5	7.117 1,8
	5.001-20.000 hab.	Valors %	49.203 13,6	433 10,6	213 10,5	1.321 14,3	166 6,5	808 5,8	89 2,5	52.233 13,1
	Més de 20.000 hab.	Valors %	303.909 83,7	3.557 87,1	1.755 86,8	7.670 83,1	2.351 92,3	12.914 93,2	3.470 97,0	335.626 84,3
	Total	Valors %	362.998 100,0	4.083 100,0	2.023 100,0	9.231 100,0	2.548 100,0	13.853 100,0	3.579 100,0	398.315 100,0
30-34 anys	Fins a 500 hab.	Valors %	387 0,1	5 0,1	9 0,5	7 0,1	0 0,0	6 0,0	0 0,0	414 0,1
	501-2.000 hab.	Valors %	2.982 0,9	47 1,0	21 1,1	111 1,2	8 0,3	30 0,2	4 0,1	3.203 0,9
	2.001-5.000 hab.	Valors %	7.123 2,1	107 2,2	26 1,4	123 1,4	24 0,9	86 0,7	12 0,3	7.501 2,0
	5.001-20.000 hab.	Valors %	48.397 14,2	660 13,4	221 12,0	1.221 13,7	197 7,7	780 6,2	96 2,7	51.572 13,7
	Més de 20.000 hab.	Valors %	282.053 82,7	4.104 83,4	1.569 85,0	7.444 83,6	2.335 91,1	11.642 92,8	3.409 96,8	312.556 83,3
	Total	Valors %	340.942 100,0	4.923 100,0	1.846 100,0	8.906 100,0	2.564 100,0	12.544 100,0	3.521 100,0	375.246 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

**Coneixement del català segons continent d'origen i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)**

A.16			Espanyola	Resta UE	Resta d'Europa	Àfrica	Centre i Nord Amèrica	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
	15-19 anys	No l'entén	Valors %	1.747 0,8	141 15,0	162 31,1	1.637 37,6	256 24,3	1.136 28,7	379 39,5
	L'entén	Valors %	9.909 4,4	123 13,1	101 19,4	1.017 23,4	274 26,0	985 24,9	211 22,0	12.620 5,3
	L'entén i el sap llegir	Valors %	2.704 1,2	41 4,4	6 1,2	102 2,3	50 4,7	214 5,4	32 3,3	3.149 1,3
	El sap parlar	Valors %	1.933 0,9	20 2,1	17 3,3	105 2,4	41 3,9	123 3,1	16 1,7	2.255 1,0
	El sap parlar i llegir	Valors %	10.997 4,9	113 12,0	29 5,6	254 5,8	109 10,3	410 10,4	61 6,4	11.973 5,1
	El sap parlar, llegir i escriure	Valors %	197.720 87,9	502 53,4	206 39,5	1.233 28,4	324 30,7	1.085 27,4	260 27,1	201.330 85,0
	Total	Valors %	225.010 100,0	940 100,0	521 100,0	4.348 100,0	1.054 100,0	3.953 100,0	959 100,0	236.785 100,0
20-24 anys	No l'entén	Valors %	3.255 1,1	342 17,4	522 37,6	3.518 51,3	420 30,7	3.367 34,2	1.252 57,9	12.676 3,8
	L'entén	Valors %	15.919 5,2	398 20,3	290 20,9	1.490 21,7	407 29,7	3.095 31,4	370 17,1	21.969 6,6
	L'entén i el sap llegir	Valors %	4.954 1,6	144 7,3	45 3,2	139 2,0	63 4,6	503 5,1	36 1,7	5.884 1,8
	El sap parlar	Valors %	2.812 0,9	37 1,9	28 2,0	142 2,1	34 2,5	355 3,6	39 1,8	3.447 1,0
	El sap parlar i llegir	Valors %	19.994 6,5	250 12,8	113 8,1	314 4,6	138 10,1	831 8,4	107 4,9	21.747 6,5
	El sap parlar, llegir i escriure	Valors %	261.646 84,8	789 40,3	390 28,1	1.249 18,2	308 22,5	1.694 17,2	358 16,6	266.434 80,2
	Total	Valors %	308.580 100,0	1.960 100,0	1.388 100,0	6.852 100,0	1.370 100,0	9.845 100,0	2.162 100,0	332.157 100,0
25-29 anys	No l'entén	Valors %	4.445 1,2	867 21,2	806 39,8	5.560 60,2	742 29,1	4.893 35,3	2.447 68,4	19.760 5,0
	L'entén	Valors %	22.436 6,2	974 23,9	612 30,3	2.457 26,6	951 37,3	5.136 37,1	730 20,4	33.296 8,4
	L'entén i el sap llegir	Valors %	8.551 2,4	445 10,9	86 4,3	187 2,0	223 8,8	954 6,9	79 2,2	10.525 2,6
	El sap parlar	Valors %	4.179 1,2	94 2,3	74 3,7	175 1,9	86 3,4	635 4,6	63 1,8	5.306 1,3
	El sap parlar i llegir	Valors %	35.436 9,8	884 21,7	205 10,1	418 4,5	349 13,7	1.517 11,0	134 3,7	38.943 9,8
	El sap parlar, llegir i escriure	Valors %	287.951 79,3	819 20,1	240 11,9	434 4,7	197 7,7	718 5,2	126 3,5	290.485 72,9
	Total	Valors %	362.998 100,0	4.083 100,0	2.023 100,0	9.231 100,0	2.548 100,0	13.853 100,0	3.579 100,0	398.315 100,0
30-34 anys	No l'entén	Valors %	5.152 1,5	1.073 21,8	728 39,4	5.107 57,3	712 27,8	4.453 35,5	2.334 66,3	19.559 5,2
	L'entén	Valors %	29.612 8,7	1.225 24,9	568 30,8	2.648 29,7	969 37,8	4.822 38,4	809 23,0	40.653 10,8
	L'entén i el sap llegir	Valors %	14.007 4,1	526 10,7	99 5,4	244 2,7	234 9,1	909 7,2	85 2,4	16.104 4,3
	El sap parlar	Valors %	4.840 1,4	114 2,3	85 4,6	158 1,8	88 3,4	505 4,0	61 1,7	5.851 1,6
	El sap parlar i llegir	Valors %	56.838 16,7	1.244 25,3	217 11,8	480 5,4	419 16,3	1.478 11,8	161 4,6	60.837 16,2
	El sap parlar, llegir i escriure	Valors %	230.493 67,6	741 15,1	149 8,1	269 3,0	142 5,5	377 3,0	71 2,0	232.242 61,9
	Total	Valors %	340.942 100,0	4.923 100,0	1.846 100,0	8.906 100,0	2.564 100,0	12.544 100,0	3.521 100,0	375.246 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

**Lloc de desplaçament (per treball i estudis) segons grandària de municipi i per grups d'edat.
Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)**

A.17				Fins a	501-	2.001-	5.001-	Més de	Total
				500 hab.	2.000 hab.	5.000 hab.	20.000 hab.	20.000 hab.	
15-19 anys	Domicili propi	Valors %	2 1,3	13 1,0	56 1,7	473 1,9	2.553 1,8	3.097 1,8	
	Varis municipis	Valors %	3 2,0	40 3,1	50 1,5	438 1,8	2.014 1,4	2.545 1,5	
	Municipi de residència	Valors %	28 18,4	247 19,0	782 23,5	10.283 42,2	98.773 69,6	110.113 64,4	
	Un altre municipi	Valors %	119 78,3	1.000 76,9	2.430 73,1	13.126 53,8	38.082 26,9	54.757 32,0	
	Un altre país	Valors %	0 0,0	1 0,1	7 0,2	67 0,3	397 0,3	472 0,3	
	Total	Valors %	152 100,0	1.301 100,0	3.325 100,0	24.387 100,0	141.819 100,0	170.984 100,0	
20-24 anys	Domicili propi	Valors %	18 7,1	52 2,5	121 2,4	651 1,7	3.379 1,4	4.221 1,5	
	Varis municipis	Valors %	10 3,9	91 4,4	207 4,1	1.473 3,9	7.687 3,2	9.468 3,3	
	Municipi de residència	Valors %	63 24,8	507 24,4	1.256 24,7	11.101 29,2	126.684 53,4	139.611 49,4	
	Un altre municipi	Valors %	162 63,8	1.408 67,8	3.480 68,4	24.507 64,5	97.949 41,3	127.506 45,1	
	Un altre país	Valors %	1 0,4	18 0,9	23 0,5	244 0,6	1.632 0,7	1.918 0,7	
	Total	Valors %	254 100,0	2.076 100,0	5.087 100,0	37.976 100,0	237.331 100,0	282.724 100,0	
25-29 anys	Domicili propi	Valors %	14 4,3	80 3,3	192 3,2	1.107 2,6	5.247 1,9	6.640 2,0	
	Varis municipis	Valors %	27 8,3	185 7,7	382 6,3	2.563 5,9	13.586 4,8	16.743 5,0	
	Municipi de residència	Valors %	80 24,5	607 25,2	1.581 26,2	13.414 30,9	142.472 50,9	158.154 47,6	
	Un altre municipi	Valors %	205 62,7	1.523 63,3	3.831 63,6	26.049 60,0	116.835 41,7	148.443 44,7	
	Un altre país	Valors %	1 0,3	12 0,5	38 0,6	273 0,6	2.006 0,7	2.330 0,7	
	Total	Valors %	327 100,0	2.407 100,0	6.024 100,0	43.406 100,0	280.146 100,0	332.310 100,0	
30-34 anys	Domicili propi	Valors %	22 6,7	106 4,2	213 3,5	1.076 2,6	5.365 2,1	6.782 2,3	
	Varis municipis	Valors %	24 7,4	219 8,7	467 7,7	2.905 7,0	14.751 5,9	18.366 6,1	
	Municipi de residència	Valors %	66 20,2	613 24,2	1.441 23,7	12.422 30,1	126.052 50,4	140.594 46,8	
	Un altre municipi	Valors %	213 65,3	1.582 62,6	3.933 64,7	24.691 59,9	102.938 41,2	133.357 44,4	
	Un altre país	Valors %	1 0,3	8 0,3	29 0,5	156 0,4	987 0,4	1.181 0,4	
	Total	Valors %	326 100,0	2.528 100,0	6.083 100,0	41.250 100,0	250.093 100,0	300.280 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

**Mitjà de desplaçament segons grandària de municipi i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)**

A.18				Fins a	501-	2.001-	5.001-	Més de	Total
				500 hab.	2.000 hab.	5.000 hab.	20.000 hab.	20.000 hab.	
15-19 anys	Vehicle privat	Valors %	98 74,2	730 61,3	1.813 58,3	9.978 43,4	26.826 19,7	39.445 24,2	
	Transport públic	Valors %	27 20,5	376 31,6	1.015 32,6	6.728 29,3	58.383 43,0	66.529 40,8	
	Caminant i altres	Valors %	7 5,3	84 7,1	283 9,1	6.265 27,3	50.631 37,3	57.270 35,1	
	Total	Valors %	132 100,0	1.190 100,0	3.111 100,0	22.971 100,0	135.840 100,0	163.244 100,0	
20-24 anys	Vehicle privat	Valors %	163 80,7	1.369 76,6	3.411 75,4	22.320 64,4	88.911 40,1	116.174 44,2	
	Transport públic	Valors %	23 11,4	288 16,1	780 17,2	7.981 23,0	98.507 44,4	107.579 40,9	
	Caminant i altres	Valors %	16 7,9	130 7,3	333 7,4	4.343 12,5	34.316 15,5	39.138 14,9	
	Total	Valors %	202 100,0	1.787 100,0	4.524 100,0	34.644 100,0	221.734 100,0	262.891 100,0	
25-29 anys	Vehicle privat	Valors %	234 87,6	1.737 84,9	4.369 83,4	29.094 75,1	131.691 51,3	167.125 55,2	
	Transport públic	Valors %	14 5,2	146 7,1	419 8,0	4.579 11,8	86.569 33,8	91.727 30,3	
	Caminant i altres	Valors %	19 7,1	163 8,0	449 8,6	5.044 13,0	38.238 14,9	43.913 14,5	
	Total	Valors %	267 100,0	2.046 100,0	5.237 100,0	38.717 100,0	256.498 100,0	302.765 100,0	
30-34 anys	Vehicle privat	Valors %	226 85,6	1.849 86,0	4.544 86,0	28.570 77,9	124.789 54,9	159.978 58,9	
	Transport públic	Valors %	14 5,3	99 4,6	306 5,8	3.317 9,0	67.222 29,6	70.958 26,1	
	Caminant i altres	Valors %	24 9,1	202 9,4	435 8,2	4.778 13,0	35.277 15,5	40.716 15,0	
	Total	Valors %	264 100,0	2.150 100,0	5.285 100,0	36.665 100,0	227.288 100,0	271.652 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Temps de desplaçament segons grandària de municipi i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)

A.19				Fins a	501-	2.001-	5.001-	Més de	Total
				500 hab.	2.000 hab.	5.000 hab.	20.000 hab.	20.000 hab.	
15-19 anys	Menys 10 min.	Valors %	17 12,9	232 19,5	686 22,1	6.779 29,5	28.483 21,0	36.197 22,2	
	10-20 min.	Valors %	42 31,8	368 30,9	902 29,0	6.512 28,3	44.077 32,4	51.901 31,8	
	21-30 min.	Valors %	32 24,2	216 18,2	484 15,6	3.253 14,2	30.353 22,3	34.338 21,0	
	31-45 min.	Valors %	11 8,3	108 9,1	335 10,8	2.213 9,6	16.946 12,5	19.613 12,0	
	46-60 min.	Valors %	14 10,6	124 10,4	352 11,3	2.047 8,9	10.101 7,4	12.638 7,7	
	Més d'una hora	Valors %	16 12,1	142 11,9	352 11,3	2.167 9,4	5.880 4,3	8.557 5,2	
	Total	Valors %	132 100,0	1.190 100,0	3.111 100,0	22.971 100,0	135.840 100,0	163.244 100,0	
20-24 anys	Menys 10 min.	Valors %	44 21,8	412 23,1	964 21,3	8.083 23,3	28.498 12,9	38.001 14,5	
	10-20 min.	Valors %	49 24,3	467 26,1	1.153 25,5	9.122 26,3	59.588 26,9	70.379 26,8	
	21-30 min.	Valors %	45 22,3	288 16,1	721 15,9	5.558 16,0	56.186 25,3	62.798 23,9	
	31-45 min.	Valors %	23 11,4	166 9,3	622 13,7	4.245 12,3	39.696 17,9	44.752 17,0	
	46-60 min.	Valors %	19 9,4	185 10,4	525 11,6	3.910 11,3	24.442 11,0	29.081 11,1	
	Més d'una hora	Valors %	22 10,9	269 15,1	539 11,9	3.726 10,8	13.324 6,0	17.880 6,8	
	Total	Valors %	202 100,0	1.787 100,0	4.524 100,0	34.644 100,0	221.734 100,0	262.891 100,0	
25-29 anys	Menys 10 min.	Valors %	61 22,8	528 25,8	1.317 25,1	10.651 27,5	36.819 14,4	49.376 16,3	
	10-20 min.	Valors %	75 28,1	634 31,0	1.332 25,4	11.360 29,3	72.765 28,4	86.166 28,5	
	21-30 min.	Valors %	40 15,0	314 15,3	997 19,0	6.542 16,9	66.530 25,9	74.423 24,6	
	31-45 min.	Valors %	36 13,5	223 10,9	744 14,2	4.437 11,5	45.205 17,6	50.645 16,7	
	46-60 min.	Valors %	38 14,2	186 9,1	498 9,5	3.415 8,8	24.303 9,5	28.440 9,4	
	Més d'una hora	Valors %	17 6,4	161 7,9	349 6,7	2.312 6,0	10.876 4,2	13.715 4,5	
	Total	Valors %	267 100,0	2.046 100,0	5.237 100,0	38.717 100,0	256.498 100,0	302.765 100,0	
30-34 anys	Menys 10 min.	Valors %	73 27,7	552 25,7	1.290 24,4	10.122 27,6	34.927 15,4	46.964 17,3	
	10-20 min.	Valors %	66 25,0	625 29,1	1.331 25,2	10.637 29,0	65.797 28,9	78.456 28,9	
	21-30 min.	Valors %	48 18,2	396 18,4	1.010 19,1	6.309 17,2	58.828 25,9	66.591 24,5	
	31-45 min.	Valors %	31 11,7	260 12,1	788 14,9	4.557 12,4	39.661 17,4	45.297 16,7	
	46-60 min.	Valors %	35 13,3	211 9,8	569 10,8	3.230 8,8	19.933 8,8	23.978 8,8	
	Més d'una hora	Valors %	11 4,2	106 4,9	297 5,6	1.810 4,9	8.142 3,6	10.366 3,8	
	Total	Valors %	264 100,0	2.150 100,0	5.285 100,0	36.665 100,0	227.288 100,0	271.652 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Temps de residència al municipi segons continent d'origen i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.20			Espanyola	Resta UE	Resta d'Europa	Àfrica	Centre i Nord Amèrica	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
	15-19 anys	0-2 anys	Valors %	9.776 4,4	261 28,0	253 50,4	1.530 36,3	474 45,2	2.446 62,5	341 36,2
	3-5 anys	Valors %	8.910 4,0	116 12,5	68 13,5	1.113 26,4	190 18,1	394 10,1	215 22,8	11.006 4,7
	6-10 anys	Valors %	12.029 5,4	162 17,4	49 9,8	631 15,0	123 11,7	251 6,4	115 12,2	13.360 5,7
	11-20 anys	Valors %	193.938 86,3	392 42,1	132 26,3	937 22,3	261 24,9	823 21,0	272 28,8	196.755 83,3
	Total	Valors %	224.653 100,0	931 100,0	502 100,0	4.211 100,0	1.048 100,0	3.914 100,0	943 100,0	236.202 100,0
20-24 anys	0-2 anys	Valors %	19.680 6,4	876 45,4	760 59,9	3.061 46,5	677 49,9	6.127 63,2	879 44,5	32.060 9,7
	3-5 anys	Valors %	11.311 3,7	181 9,4	126 9,9	1.309 19,9	247 18,2	859 8,9	309 15,6	14.342 4,3
	6-10 anys	Valors %	11.524 3,7	166 8,6	59 4,6	610 9,3	90 6,6	371 3,8	161 8,1	12.981 3,9
	11-20 anys	Valors %	60.892 19,8	264 13,7	67 5,3	559 8,5	109 8,0	544 5,6	174 8,8	62.609 18,9
	Més de 20 anys	Valors %	204.834 66,5	443 23,0	257 20,3	1.044 15,9	233 17,2	1.790 18,5	454 23,0	209.055 63,1
	Total	Valors %	308.241 100,0	1.930 100,0	1.269 100,0	6.583 100,0	1.356 100,0	9.691 100,0	1.977 100,0	331.047 100,0
25-29 anys	0-2 anys	Valors %	44.194 12,2	2.132 52,7	1.211 64,1	4.277 48,2	1.304 51,7	8.740 64,1	1.481 45,9	63.339 16,0
	3-5 anys	Valors %	23.220 6,4	742 18,4	280 14,8	2.033 22,9	587 23,3	1.644 12,1	698 21,6	29.204 7,4
	6-10 anys	Valors %	14.883 4,1	350 8,7	129 6,8	1.044 11,8	265 10,5	724 5,3	309 9,6	17.704 4,5
	11-20 anys	Valors %	19.153 5,3	205 5,1	28 1,5	452 5,1	89 3,5	307 2,3	162 5,0	20.396 5,1
	Més de 20 anys	Valors %	261.116 72,0	614 15,2	241 12,8	1.076 12,1	275 10,9	2.210 16,2	578 17,9	266.110 67,1
	Total	Valors %	362.566 100,0	4.043 100,0	1.889 100,0	8.882 100,0	2.520 100,0	13.625 100,0	3.228 100,0	396.753 100,0
30-34 anys	0-2 anys	Valors %	38.514 11,3	2.009 41,1	982 57,5	3.399 39,2	1.161 45,7	7.376 59,8	1.249 38,5	54.690 14,6
	3-5 anys	Valors %	36.552 10,7	1.164 23,8	305 17,9	2.013 23,2	591 23,3	1.838 14,9	786 24,2	43.249 11,6
	6-10 anys	Valors %	31.652 9,3	855 17,5	186 10,9	1.441 16,6	416 16,4	1.033 8,4	490 15,1	36.073 9,6
	11-20 anys	Valors %	19.397 5,7	321 6,6	52 3,0	887 10,2	130 5,1	358 2,9	212 6,5	21.357 5,7
	Més de 20 anys	Valors %	214.338 63,0	543 11,1	183 10,7	920 10,6	240 9,5	1.721 14,0	510 15,7	218.455 58,4
	Total	Valors %	340.453 100,0	4.892 100,0	1.708 100,0	8.660 100,0	2.538 100,0	12.326 100,0	3.247 100,0	373.824 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Nivell d'ocupació segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.21			Home	Dona	Total
16-19 anys	Alt	Valors %	632 2,1	651 3,1	1.283 2,5
	Mitjà	Valors %	14.160 48,0	7.206 34,2	21.366 42,3
	Baix	Valors %	14.702 49,8	13.215 62,7	27.917 55,2
	Total	Valors %	29.494 100,0	21.072 100,0	50.566 100,0
20-24 anys	Alt	Valors %	7.317 7,0	10.174 11,1	17.491 8,9
	Mitjà	Valors %	51.577 49,4	40.306 44,0	91.883 46,9
	Baix	Valors %	45.417 43,5	41.129 44,9	86.546 44,2
	Total	Valors %	104.311 100,0	91.609 100,0	195.920 100,0
25-29 anys	Alt	Valors %	28.615 17,3	30.497 21,4	59.112 19,2
	Mitjà	Valors %	78.441 47,4	63.446 44,6	141.887 46,1
	Baix	Valors %	58.392 35,3	48.443 34,0	106.835 34,7
	Total	Valors %	165.448 100,0	142.386 100,0	307.834 100,0
30-34 anys	Alt	Valors %	35.200 21,4	31.108 24,6	66.308 22,8
	Mitjà	Valors %	75.279 45,7	53.872 42,5	129.151 44,3
	Baix	Valors %	54.242 32,9	41.703 32,9	95.945 32,9
	Total	Valors %	164.721 100,0	126.683 100,0	291.404 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

**Coneixement del català segons lloc de naixement i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)**

A.22		Valors %	No l'entén		L'entén i el sap llegir	El sap parlar	El sap parlar i llegir	El sap parlar, llegir i escriure	Total
15-19 anys	Catalunya	Valors %	1.116 0,6	7.370 4,2	2.073 1,2	1.432 0,8	8.706 4,9	155.262 88,2	175.959 100,0
	Resta de l'Estat espanyol	Valors %	287 4,2	607 8,8	171 2,5	92 1,3	514 7,5	5.226 75,8	6.897 100,0
	Fora de l'Estat espanyol	Valors %	3.321 28,9	2.426 21,1	410 3,6	279 2,4	928 8,1	4.115 35,8	11.479 100,0
	Total	Valors %	4.724 2,4	10.403 5,4	2.654 1,4	1.803 0,9	10.148 5,2	164.603 84,7	194.335 100,0
20-24 anys	Catalunya	Valors %	2.199 0,8	13.800 4,7	4.335 1,5	2.613 0,9	18.291 6,2	251.520 85,9	292.758 100,0
	Resta de l'Estat espanyol	Valors %	835 6,5	1.770 13,8	517 4,0	163 1,3	1.408 11,0	8.162 63,5	12.855 100,0
	Fora de l'Estat espanyol	Valors %	9.642 36,3	6.399 24,1	1.032 3,9	671 2,5	2.048 7,7	6.753 25,4	26.545 100,0
	Total	Valors %	12.676 3,8	21.969 6,6	5.884 1,8	3.447 1,0	21.747 6,5	266.435 80,2	332.158 100,0
25-29 anys	Catalunya	Valors %	2.742 0,8	17.634 5,3	6.752 2,0	3.618 1,1	30.443 9,1	271.577 81,6	332.766 100,0
	Resta de l'Estat espanyol	Valors %	1.463 5,9	4.123 16,6	1.532 6,2	444 1,8	4.222 17,0	13.056 52,6	24.840 100,0
	Fora de l'Estat espanyol	Valors %	15.555 38,2	11.539 28,3	2.241 5,5	1.244 3,1	4.278 10,5	5.852 14,4	40.709 100,0
	Total	Valors %	19.760 5,0	33.296 8,4	10.525 2,6	5.306 1,3	38.943 9,8	290.485 72,9	398.315 100,0
30-34 anys	Catalunya	Valors %	2.663 0,9	19.578 6,8	9.669 3,4	3.655 1,3	43.842 15,3	207.349 72,3	286.756 100,0
	Resta de l'Estat espanyol	Valors %	2.154 4,7	8.819 19,2	3.827 8,3	994 2,2	11.236 24,4	18.988 41,3	46.018 100,0
	Fora de l'Estat espanyol	Valors %	14.743 34,7	12.256 28,9	2.609 6,1	1.203 2,8	5.760 13,6	5.905 13,9	42.476 100,0
	Total	Valors %	19.560 5,2	40.653 10,8	16.105 4,3	5.852 1,6	60.838 16,2	232.242 61,9	375.250 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Sexe per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatges)

A.23		15-19 anys	20-24 anys	25-29 anys	30-34 anys	35-64 anys	65 o més anys	Total
Home	Valors %	157.174 51,1	186.937 50,9	175.081 50,6	167.112 50,2	791.121 49,1	280.295 40,7	2.050.580 48,5
Dona	Valors %	150.686 48,9	180.282 49,1	170.752 49,4	165.738 49,8	820.226 50,9	408.672 59,3	2.177.468 51,5
Total	Valors %	307.860 100,0	367.219 100,0	345.833 100,0	332.850 100,0	1.611.347 100,0	688.967 100,0	4.228.048 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

Estat civil per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatges)

A.24		15-19 anys	20-24 anys	25-29 anys	30-34 anys	35-64 anys	65 o més anys	Total
Solter	Valors %	303.436 98,6	345.767 94,2	218.795 63,3	99.959 30,0	164.479 10,2	60.879 8,8	1.767.247 41,8
Casat	Valors %	4.011 1,3	18.235 5,0	119.257 34,5	216.969 65,2	1.293.580 80,3	393.722 57,1	2.045.814 48,4
Vidu	Valors %	227 0,1	2.157 0,6	1.933 0,6	1.950 0,6	60.499 3,8	223.027 32,4	289.793 6,9
Separat	Valors %	91 0,0	800 0,2	4.271 1,2	9.054 2,7	53.090 3,3	7.313 1,1	74.619 1,8
Divorciat	Valors %	95 0,0	260 0,1	1.577 0,5	4.918 1,5	39.699 2,5	4.026 0,6	50.575 1,2
Total	Valors %	307.860 100,0	367.219 100,0	345.833 100,0	332.850 100,0	1.611.347 100,0	688.967 100,0	4.228.048 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

Mitjà de desplaçament per grups d'edat. Àmbit territorial, 1996 (en valors absoluts i en percentatges)

A.25		15-19 anys	20-24 anys	25-29 anys	30-34 anys	35-64 anys	65 o més anys	Total
Vehicle privat	Valors %	40.403 15,5	99.439 39,1	139.169 57,7	139.979 61,3	498.921 57,0	5.851 41,6	1.012.683 43,5
Transport públic	Valors %	82.853 31,8	107.054 42,1	63.819 26,4	50.295 22,0	189.898 21,7	3.542 25,2	533.004 22,9
Caminant i altres	Valors %	137.279 52,7	47.772 18,8	38.329 15,9	37.969 16,6	186.872 21,3	4.656 33,1	780.665 33,6
Total	Valors %	260.535 100,0	254.265 100,0	241.317 100,0	228.243 100,0	875.691 100,0	14.049 100,0	2.326.352 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Padró d'habitants de 1996. Institut d'Estadística de Catalunya.

Sexe per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.26		0-9 anys	10-14 anys	15-19 anys	20-24 anys	25-29 anys	30-34 anys	35-64 anys	65 o més anys	Total
Home	Valors %	205.755 51,4	102.049 51,5	121.021 51,1	169.938 51,2	204.345 51,3	191.763 51,1	841.233 49,1	300.124 40,8	2.136.228 48,7
Dona	Valors %	194.806 48,6	96.155 48,5	115.765 48,9	162.220 48,8	193.970 48,7	183.487 48,9	872.332 50,9	435.427 59,2	2.254.162 51,3
Total	Valors %	400.561 100,0	198.204 100,0	236.786 100,0	332.158 100,0	398.315 100,0	375.250 100,0	1.713.565 100,0	735.551 100,0	4.390.390 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Estat civil per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.27		15-19 anys	20-24 anys	25-29 anys	30-34 anys	35-64 anys	65 o més anys	Total
Solter	Valors %	234.506 99,3	312.422 94,4	275.623 69,5	146.853 39,3	217.220 12,7	47.184 6,5	1.831.543 42,0
Casat	Valors %	1.530 0,6	17.551 5,3	112.878 28,5	207.950 55,6	1.294.536 75,8	429.608 59,6	2.064.059 47,3
Vidu	Valors %	27 0,0	98 0,0	398 0,1	1.020 0,3	59.606 3,5	229.366 31,8	290.516 6,7
Separat	Valors %	121 0,1	792 0,2	5.798 1,5	12.072 3,2	76.727 4,5	9.160 1,3	104.670 2,4
Divorciat	Valors %	19 0,0	185 0,1	2.056 0,5	5.933 1,6	59.957 3,5	5.151 0,7	73.301 1,7
Total	Valors %	236.203 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	4.364.089 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Temps de residència a Espanya per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.28		15-19 anys	20-24 anys	25-29 anys	30-34 anys	35-64 anys	65 o més anys	Total
0-2 anys	Valors %	5.419 2,3	12.460 3,8	18.189 4,6	14.746 3,9	23.674 1,4	1.583 0,2	213.580 4,9
3-5 anys	Valors %	2.441 1,0	3.758 1,1	7.093 1,8	7.288 1,9	11.416 0,7	986 0,1	150.918 3,5
6-10 anys	Valors %	2.164 0,9	2.151 0,6	4.365 1,1	6.334 1,7	14.180 0,8	1.248 0,2	215.111 4,9
11-20 anys	Valors %	226.179 95,8	48.458 14,6	3.073 0,8	4.646 1,2	22.783 1,3	2.310 0,3	465.077 10,7
Més de 20 anys	Valors %	0 0,0	264.221 79,8	364.033 91,8	340.814 91,2	1.635.993 95,8	714.342 99,1	3.319.403 76,1
Total	Valors %	236.203 100,0	331.048 100,0	396.753 100,0	373.828 100,0	1.708.046 100,0	720.469 100,0	4.364.089 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Activitat principal segons lloc de naixement i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.29			Catalunya	Resta de l'Estat espanyol	Fora de l'Estat espanyol	Total
		Valors %				
15-19 anys	Estudiant	Valors %	145.196 67,8	5.026 61,0	7.101 51,8	157.323 66,6
	Ocupat	Valors %	45.679 21,3	2.044 24,8	3.512 25,6	51.235 21,7
	Aturat primera feina	Valors %	7.620 3,6	350 4,2	854 6,2	8.824 3,7
	Aturat ha treballat	Valors %	7.376 3,4	371 4,5	667 4,9	8.414 3,6
	Treball domèstic	Valors %	1.171 0,5	104 1,3	585 4,3	1.860 0,8
	Inactiu	Valors %	7.210 3,4	346 4,2	991 7,2	8.547 3,6
	Total	Valors %	214.252 100,0	8.241 100,0	13.710 100,0	236.203 100,0
20-24 anys	Estudiant	Valors %	73.760 25,2	3.128 24,5	4.127 16,0	81.015 24,5
	Ocupat	Valors %	174.212 59,6	7.365 57,7	14.708 57,1	196.285 59,3
	Aturat primera feina	Valors %	7.449 2,5	323 2,5	1.335 5,2	9.107 2,8
	Aturat ha treballat	Valors %	22.786 7,8	1.060 8,3	2.120 8,2	25.966 7,8
	Treball domèstic	Valors %	3.290 1,1	338 2,6	1.721 6,7	5.349 1,6
	Inactiu	Valors %	11.032 3,8	552 4,3	1.742 6,8	13.326 4,0
	Total	Valors %	292.529 100,0	12.766 100,0	25.753 100,0	331.048 100,0
25-29 anys	Estudiant	Valors %	15.924 4,8	987 4,0	2.684 6,8	19.595 4,9
	Ocupat	Valors %	262.807 79,0	18.935 76,6	26.395 66,7	308.137 77,7
	Aturat primera feina	Valors %	4.230 1,3	348 1,4	1.535 3,9	6.113 1,5
	Aturat ha treballat	Valors %	26.219 7,9	2.191 8,9	3.282 8,3	31.692 8,0
	Treball domèstic	Valors %	8.924 2,7	1.218 4,9	3.109 7,9	13.251 3,3
	Inactiu	Valors %	14.359 4,3	1.054 4,3	2.552 6,5	17.965 4,5
	Total	Valors %	332.463 100,0	24.733 100,0	39.557 100,0	396.753 100,0
30-34 anys	Estudiant	Valors %	3.785 1,3	602 1,3	1.530 3,7	5.917 1,6
	Ocupat	Valors %	228.238 79,7	34.547 75,3	28.828 69,4	291.613 78,0
	Aturat primera feina	Valors %	1.998 0,7	357 0,8	1.303 3,1	3.658 1,0
	Aturat ha treballat	Valors %	22.149 7,7	3.813 8,3	3.389 8,2	29.351 7,9
	Treball domèstic	Valors %	17.455 6,1	4.463 9,7	3.857 9,3	25.775 6,9
	Inactiu	Valors %	12.781 4,5	2.114 4,6	2.619 6,3	17.514 4,7
	Total	Valors %	286.406 100,0	45.896 100,0	41.526 100,0	373.828 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Situació professional segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.30			Home	Dona	Total
16-19 anys	Empresari amb personal	Valors %	395 1,3	247 1,2	642 1,3
	Empresari sense personal	Valors %	1.052 3,6	715 3,4	1.767 3,5
	Assalariats fixos	Valors %	10.329 34,9	7.342 34,8	17.671 34,9
	Assalariats eventuais	Valors %	17.486 59,1	12.561 59,5	30.047 59,3
	Ajuda familiar	Valors %	249 0,8	198 0,9	447 0,9
	Membre de cooperatives	Valors %	78 0,3	31 0,1	109 0,2
	Total	Valors %	29.589 100,0	21.094 100,0	50.683 100,0
20-24 anys	Empresari amb personal	Valors %	1.802 1,7	1.010 1,1	2.812 1,4
	Empresari sense personal	Valors %	5.096 4,9	3.135 3,4	8.231 4,2
	Assalariats fixos	Valors %	52.332 50,0	43.641 47,6	95.973 48,9
	Assalariats eventuais	Valors %	44.595 42,6	43.376 47,3	87.971 44,8
	Ajuda familiar	Valors %	488 0,5	415 0,5	903 0,5
	Membre de cooperatives	Valors %	252 0,2	143 0,2	395 0,2
	Total	Valors %	104.565 100,0	91.720 100,0	196.285 100,0
25-29 anys	Empresari amb personal	Valors %	5.713 3,4	2.785 2,0	8.498 2,8
	Empresari sense personal	Valors %	11.813 7,1	6.846 4,8	18.659 6,1
	Assalariats fixos	Valors %	104.610 63,2	90.536 63,5	195.146 63,3
	Assalariats eventuais	Valors %	42.587 25,7	41.697 29,3	84.284 27,4
	Ajuda familiar	Valors %	446 0,3	362 0,3	808 0,3
	Membre de cooperatives	Valors %	466 0,3	276 0,2	742 0,2
	Total	Valors %	165.635 100,0	142.502 100,0	308.137 100,0
30-34 anys	Empresari amb personal	Valors %	9.413 5,7	4.015 3,2	13.428 4,6
	Empresari sense personal	Valors %	14.497 8,8	7.501 5,9	21.998 7,5
	Assalariats fixos	Valors %	111.697 67,8	86.698 68,4	198.395 68,0
	Assalariats eventuais	Valors %	28.396 17,2	27.833 22,0	56.229 19,3
	Ajuda familiar	Valors %	229 0,1	318 0,3	547 0,2
	Membre de cooperatives	Valors %	605 0,4	411 0,3	1.016 0,3
	Total	Valors %	164.837 100,0	126.776 100,0	291.613 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Situació professional segons lloc de naixement i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)

A.31			Catalunya	Resta de l'Estat espanyol	Fora de l'Estat espanyol	Total
		Valors %				
16-19 anys	Empresari amb personal	Valors %	555 1,2	20 1,0	67 1,9	642 1,3
	Empresari sense personal	Valors %	1.561 3,5	59 2,9	147 4,2	1.767 3,5
	Assalariats fixos	Valors %	15.823 35,0	686 33,9	1.162 33,6	17.671 34,9
	Assalariats eventuais	Valors %	26.790 59,3	1.246 61,5	2.011 58,1	30.047 59,3
	Ajuda familiar	Valors %	372 0,8	9 0,4	66 1,9	447 0,9
	Membre de cooperatives	Valors %	95 0,2	5 0,2	9 0,3	109 0,2
	Total	Valors %	45.196 100,0	2.025 100,0	3.462 100,0	50.683 100,0
20-24 anys	Empresari amb personal	Valors %	2.479 1,4	110 1,5	223 1,5	2.812 1,4
	Empresari sense personal	Valors %	7.225 4,1	334 4,5	672 4,6	8.231 4,2
	Assalariats fixos	Valors %	86.303 49,5	3.514 47,7	6.156 41,9	95.973 48,9
	Assalariats eventuais	Valors %	77.093 44,3	3.370 45,8	7.508 51,0	87.971 44,8
	Ajuda familiar	Valors %	756 0,4	26 0,4	121 0,8	903 0,5
	Membre de cooperatives	Valors %	356 0,2	11 0,1	28 0,2	395 0,2
	Total	Valors %	174.212 100,0	7.365 100,0	14.708 100,0	196.285 100,0
25-29 anys	Empresari amb personal	Valors %	7.336 2,8	495 2,6	667 2,5	8.498 2,8
	Empresari sense personal	Valors %	16.089 6,1	1.118 5,9	1.452 5,5	18.659 6,1
	Assalariats fixos	Valors %	170.674 64,9	12.048 63,6	12.424 47,1	195.146 63,3
	Assalariats eventuais	Valors %	67.448 25,7	5.188 27,4	11.648 44,1	84.284 27,4
	Ajuda familiar	Valors %	609 0,2	48 0,3	151 0,6	808 0,3
	Membre de cooperatives	Valors %	651 0,2	38 0,2	53 0,2	742 0,2
	Total	Valors %	262.807 100,0	18.935 100,0	26.395 100,0	308.137 100,0
30-34 anys	Empresari amb personal	Valors %	10.964 4,8	1.357 3,9	1.107 3,8	13.428 4,6
	Empresari sense personal	Valors %	17.755 7,8	2.387 6,9	1.856 6,4	21.998 7,5
	Assalariats fixos	Valors %	160.232 70,2	23.971 69,4	14.192 49,2	198.395 68,0
	Assalariats eventuais	Valors %	38.067 16,7	6.670 19,3	11.492 39,9	56.229 19,3
	Ajuda familiar	Valors %	387 0,2	49 0,1	111 0,4	547 0,2
	Membre de cooperatives	Valors %	833 0,4	113 0,3	70 0,2	1.016 0,3
	Total	Valors %	228.238 100,0	34.547 100,0	28.828 100,0	291.613 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Categoria socioeconòmica segons sexe i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.32			Home	Dona	Total
16-19 anys	Alta	Valors %	556 1,9	396 1,9	952 1,9
	Mitjana	Valors %	2.689 9,2	1.966 9,4	4.655 9,3
	Baixa	Valors %	26.000 88,9	18.512 88,7	44.512 88,8
	Total	Valors %	29.245 100,0	20.874 100,0	50.119 100,0
20-24 anys	Alta	Valors %	2.882 2,8	2.046 2,2	4.928 2,5
	Mitjana	Valors %	20.628 19,9	17.965 19,7	38.593 19,8
	Baixa	Valors %	80.313 77,4	71.183 78,1	151.496 77,7
	Total	Valors %	103.823 100,0	91.194 100,0	195.017 100,0
25-29 anys	Alta	Valors %	9.790 5,9	5.928 4,2	15.718 5,1
	Mitjana	Valors %	52.353 31,7	41.851 29,5	94.204 30,7
	Baixa	Valors %	102.859 62,3	94.245 66,4	197.104 64,2
	Total	Valors %	165.002 100,0	142.024 100,0	307.026 100,0
30-34 anys	Alta	Valors %	16.117 9,8	7.591 6,0	23.708 8,2
	Mitjana	Valors %	55.430 33,7	38.186 30,2	93.616 32,2
	Baixa	Valors %	92.945 56,5	80.588 63,8	173.533 59,7
	Total	Valors %	164.492 100,0	126.365 100,0	290.857 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Categoria socioeconòmica segons nivell d'estudis i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)

A.33									
			Primària o inferior	ESO i EGB*	Batxillerat	FP I	FP II	Superior	Total
16-19 anys	Alta	Valors %	201 1,8	440 1,7	179 2,9	84 1,6	48 2,7	- -	952 1,9
	Mitjana	Valors %	645 5,7	2.202 8,7	935 15,1	503 9,3	370 21,2	- -	4.655 9,3
	Baixa	Valors %	10.521 92,6	22.759 89,6	5.080 82,0	4.822 89,1	1.330 76,1	- -	44.512 88,8
	Total	Valors %	11.367 100,0	25.401 100,0	6.194 100,0	5.409 100,0	1.748 100,0	- -	50.119 100,0
20-24 anys	Alta	Valors %	580 2,3	1.212 2,1	1.093 3,3	543 2,4	570 2,1	930 3,3	4.928 2,5
	Mitjana	Valors %	1.711 6,8	6.383 10,9	5.918 18,1	3.104 13,6	6.788 24,6	14.689 52,9	38.593 19,8
	Baixa	Valors %	23.006 90,9	51.202 87,1	25.757 78,6	19.112 84,0	20.274 73,4	12.145 43,7	151.496 77,7
	Total	Valors %	25.297 100,0	58.797 100,0	32.768 100,0	22.759 100,0	27.632 100,0	27.764 100,0	195.017 100,0
25-29 anys	Alta	Valors %	1.130 3,5	2.619 3,6	3.002 6,6	1.386 5,0	1.667 4,1	5.914 6,8	15.718 5,1
	Mitjana	Valors %	2.876 8,8	10.873 14,8	10.319 22,6	4.879 17,6	11.060 27,5	54.197 61,9	94.204 30,7
	Baixa	Valors %	28.707 87,8	59.737 81,6	32.357 70,8	21.388 77,3	27.478 68,3	27.437 31,3	197.104 64,2
	Total	Valors %	32.713 100,0	73.229 100,0	45.678 100,0	27.653 100,0	40.205 100,0	87.548 100,0	307.026 100,0
30-34 anys	Alta	Valors %	1.428 4,6	3.593 5,2	4.908 10,3	2.051 7,0	2.616 7,7	9.112 11,4	23.708 8,2
	Mitjana	Valors %	3.092 9,9	12.025 17,5	11.782 24,7	5.806 19,9	10.614 31,2	50.297 62,9	93.616 32,2
	Baixa	Valors %	26.837 85,6	53.075 77,3	31.006 65,0	21.267 73,0	20.839 61,2	20.509 25,7	173.533 59,7
	Total	Valors %	31.357 100,0	68.693 100,0	47.696 100,0	29.124 100,0	34.069 100,0	79.918 100,0	290.857 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

**Categoria socioeconòmica segons lloc de naixement i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001
(en valors absoluts i en percentatges)**

A.34			Catalunya	Resta de l'Estat espanyol	Fora de l'Estat espanyol	Total
		Valors %				
16-19 anys	Alta		840 1,9	29 1,4	83 2,5	952 1,9
	Mitjana		4.168 9,3	180 8,9	307 9,1	4.655 9,3
	Baixa		39.712 88,8	1.804 89,6	2.996 88,5	44.512 88,8
	Total		44.720 100,0	2.013 100,0	3.386 100,0	50.119 100,0
20-24 anys	Alta		4.345 2,5	206 2,8	377 2,6	4.928 2,5
	Mitjana		35.045 20,2	1.485 20,3	2.063 14,2	38.593 19,8
	Baixa		133.745 77,2	5.625 76,9	12.126 83,2	151.496 77,7
	Total		173.135 100,0	7.316 100,0	14.566 100,0	195.017 100,0
25-29 anys	Alta		13.496 5,2	1.017 5,4	1.205 4,6	15.718 5,1
	Mitjana		82.571 31,5	5.907 31,3	5.726 21,8	94.204 30,7
	Baixa		165.864 63,3	11.939 63,3	19.301 73,6	197.104 64,2
	Total		261.931 100,0	18.863 100,0	26.232 100,0	307.026 100,0
30-34 anys	Alta		19.304 8,5	2.453 7,1	1.951 6,8	23.708 8,2
	Mitjana		76.724 33,7	10.218 29,6	6.674 23,3	93.616 32,2
	Baixa		131.656 57,8	21.797 63,2	20.080 70,0	173.533 59,7
	Total		227.684 100,0	34.468 100,0	28.705 100,0	290.857 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

Sector d'activitat segons nivell d'estudis i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.35				Primària	ESO i	Batxillerat	FP I	FP II	Superior	Total
				o inferior	EGB*					
16-19 anys	Primari	Valors %	154 1,3	166 0,6	33 0,5	26 0,5	8 0,5	- -	387 0,8	
	Indústria	Valors %	3.493 30,4	7.450 29,0	991 15,7	1.512 27,8	396 22,5	- -	13.842 27,3	
	Construcció	Valors %	2.424 21,1	3.751 14,6	288 4,6	573 10,5	110 6,2	- -	7.146 14,1	
	Serveis	Valors %	5.421 47,2	14.332 55,8	4.981 79,2	3.326 61,2	1.248 70,8	- -	29.308 57,8	
	Total	Valors %	11.492 100,0	25.699 100,0	6.293 100,0	5.437 100,0	1.762 100,0	- -	50.683 100,0	
20-24 anys	Primari	Valors %	399 1,6	503 0,8	168 0,5	121 0,5	117 0,4	54 0,2	1.362 0,7	
	Indústria	Valors %	7.855 30,8	18.686 31,6	6.691 20,2	6.910 30,2	7.504 27,0	3.904 14,0	51.550 26,3	
	Construcció	Valors %	5.172 20,3	8.662 14,6	1.914 5,8	2.313 10,1	1.805 6,5	967 3,5	20.833 10,6	
	Serveis	Valors %	12.073 47,3	31.326 52,9	24.298 73,5	13.533 59,2	18.339 66,1	22.971 82,3	122.540 62,4	
	Total	Valors %	25.499 100,0	59.177 100,0	33.071 100,0	22.877 100,0	27.765 100,0	27.896 100,0	196.285 100,0	
25-29 anys	Primari	Valors %	641 2,0	604 0,8	265 0,6	186 0,7	198 0,5	216 0,2	2.110 0,7	
	Indústria	Valors %	9.819 29,9	23.034 31,3	10.811 23,6	8.541 30,8	12.093 30,0	14.839 16,9	79.137 25,7	
	Construcció	Valors %	6.685 20,3	9.588 13,0	2.875 6,3	2.692 9,7	2.592 6,4	3.358 3,8	27.790 9,0	
	Serveis	Valors %	15.719 47,8	40.295 54,8	31.928 69,6	16.328 58,8	25.419 63,1	69.411 79,0	199.100 64,6	
	Total	Valors %	32.864 100,0	73.521 100,0	45.879 100,0	27.747 100,0	40.302 100,0	87.824 100,0	308.137 100,0	
30-34 anys	Primari	Valors %	640 2,0	591 0,9	289 0,6	201 0,7	178 0,5	202 0,3	2.101 0,7	
	Indústria	Valors %	8.880 28,2	21.010 30,5	11.050 23,1	8.927 30,6	10.263 30,1	13.617 17,0	73.747 25,3	
	Construcció	Valors %	6.390 20,3	8.560 12,4	2.969 6,2	2.740 9,4	2.193 6,4	2.776 3,5	25.628 8,8	
	Serveis	Valors %	15.574 49,5	38.738 56,2	33.531 70,1	17.319 59,3	21.508 63,0	63.467 79,3	190.137 65,2	
	Total	Valors %	31.484 100,0	68.899 100,0	47.839 100,0	29.187 100,0	34.142 100,0	80.062 100,0	291.613 100,0	

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.

* En les franges d'edat més elevades també inclou Batxillerat Elemental

Sector d'activitat segons lloc de naixement i per grups d'edat. Àmbit territorial, 2001 (en valors absoluts i en percentatges)

A.36			Catalunya	Resta de l'Estat espanyol	Fora de l'Estat espanyol	Total
		Valors %				
16-19 anys	Primari	Valors %	306 0,7	13 0,6	68 2,0	387 0,8
	Indústria	Valors %	12.606 27,9	498 24,6	738 21,3	13.842 27,3
	Construcció	Valors %	6.242 13,8	343 16,9	561 16,2	7.146 14,1
	Serveis	Valors %	26.042 57,6	1.171 57,8	2.095 60,5	29.308 57,8
	Total	Valors %	45.196 100,0	2.025 100,0	3.462 100,0	50.683 100,0
20-24 anys	Primari	Valors %	1.072 0,6	39 0,5	251 1,7	1.362 0,7
	Indústria	Valors %	46.935 26,9	1.781 24,2	2.834 19,3	51.550 26,3
	Construcció	Valors %	17.855 10,2	846 11,5	2.132 14,5	20.833 10,6
	Serveis	Valors %	108.350 62,2	4.699 63,8	9.491 64,5	122.540 62,4
	Total	Valors %	174.212 100,0	7.365 100,0	14.708 100,0	196.285 100,0
25-29 anys	Primari	Valors %	1.539 0,6	98 0,5	473 1,8	2.110 0,7
	Indústria	Valors %	69.420 26,4	4.765 25,2	4.952 18,8	79.137 25,7
	Construcció	Valors %	22.058 8,4	1.784 9,4	3.948 15,0	27.790 9,0
	Serveis	Valors %	169.790 64,6	12.288 64,9	17.022 64,5	199.100 64,6
	Total	Valors %	262.807 100,0	18.935 100,0	26.395 100,0	308.137 100,0
30-34 anys	Primari	Valors %	1.399 0,6	183 0,5	519 1,8	2.101 0,7
	Indústria	Valors %	58.989 25,8	9.339 27,0	5.419 18,8	73.747 25,3
	Construcció	Valors %	17.524 7,7	3.640 10,5	4.464 15,5	25.628 8,8
	Serveis	Valors %	150.326 65,9	21.385 61,9	18.426 63,9	190.137 65,2
	Total	Valors %	228.238 100,0	34.547 100,0	28.828 100,0	291.613 100,0

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de 2001. Institut d'Estadística de Catalunya.